

MPP

JE UNIČIL

TAM

JANEZ LAH

MPP

(Mafija Politikantskih Podjetnikov, op.p.)

JE UNIČIL**TAM**

Copyright © 1996 by Janez Lah

Janez Lah
MPP je uničil TAM

Založba	:	LAH, d.o.o.
Naslovnica	:	ideja Janez Lah
	:	obdelava : High Bith, d.o.o.
Lektoriranje	:	Ivanka Lah
Tisk	:	Rojko, d.o.o., Rače

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

658.016.8(497.4)

LAH, Janez
MPP je uničil TAM / Janez Lah. - Ptuj : Lah, 1996

ISBN 961-90414-0-2

62492160

Po mnenju ministrstva za kulturo štev. 415 - 747/96 z dne 25.07.1996 se za knjigo plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.
(Mariborski Projekt Prestrukturiranja)

MPP

(op. p. **Mafija Politikantskih Podjetnikov**)

JE UNIČIL

TAM

JANEZ LAH

Objava pisem, ki zaradi režimskega vpliva, nerazumevanja, neobjektivnosti ali celo nevoščljivosti niso zagledala luči sveta v necenzurirani obliki. Vredno se jim je zdelo objaviti samo deset odstotkov vsebine po njihovi meri. P **TAM, SLOVENIJA IN SLOVENCI pa smo vredni veliko, veliko več!**

Knjiga je posvečena tistim, ki so **svoje izgubili - revežem,**
in **ne** tistim,
ki so **tuje vzeli - individualnim kapitalskim interesom,** ki so v nameri postati
bogat in vladar pripravljeni storiti tudi najhujše!
Človeka postaviti na zadnje mesto, ga uničiti !

Janez LAH

V Ptuj, 1. julija 1996

Vsem, ki so mi pri knjigi pomagali z nasveti in ki so me na nek način vzpodbujali, da sem knjigo sploh napisal, se prisrčno zahvaljujem. Posebej se s to knjigo zahvaljujem tistim, ki so mi pomagali v dramatičnih trenutkih, ki sem jih moral preživeti v tujini, in tistim, ki tudi v najslabših in črnih trenutkih niso prenehali verjeti vame. To je predvsem moja družina, ki jo imam rad. Da je v knjigi manj slovničnih napak, izrekam zahvalo svoji ženi Ivanki, ki je strpno premetavala vejice in skrajševala moje dolge stavke.

Posebej sem hvaležen bogu za danost, da se je v meni zgodila neprecenljiva duhovna rast, s katero sem končno ugotovil svoj smisel življenja tu in kasneje tam.

Janez LAH,
V Ptujju, 20. julija 1996

VSEBINA

ZAKAJ ? ZATO !	9
S TAMOM NA POT	10 -15
MINISTER SE ODLOČI	16 -17
PRIMOPREDAJA, KI SE JE IN SE NI ZGODILA	18 -19
BOG TAM	20 -22
IDT IN KAPITALSKI KROG	23 -25
IDT IN DIAGRAM OKOLJA	26 -27
PRVA VELIKA NEVARNOST	28-35
UPRAVA V SENCI	36-41
STOPNJEVANJE PRITISKOV	42
IZRABA SREDSTEV JAVNEGA OBVEŠČANJA	43-45
ZAMENJAVA DVEH DIREKTORJEV	46-53
ZAPISNIKI UNZ, DRUGA VELIKA NEVARNOST, BEG V TUJINO	54-60
SKLAD ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE (SRRS)	61-62
TAM ZA ENO MARKO	63-64
ČASOPIS ŠTAJERSKE PRISPEVA K UNIČENJU TAMA	65-68
ZLSD ZA TAJNIKARJA V EGOISTIČEN SESTOP Z OBLASTI	69-72
PISMA POLITIKOM	73
PISMO DRNOVŠKU	73-76
PISMO DRŽAVNEMU ZBORU IZ TUJINE	77-79
MOČNI INDIVIDUALNI KAPITALSKI INTERESI POSTAJAJO ŠE IZRAZITEJŠI	80-84
SANACIJA, ZAČETEK KONCA TAM - PROGRAMIRAN STEČAJ	85-91
ZADNJE OPOZORILNO PISMO DRŽAVNEMU ZBORU	92-96
OPOZORILO SLOVENSKI "POLITIČNI ELITI"	97-98
PISMA SKLADUZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE / PISMO NEMCU	99
PISMO MEDIJEM	100
UGOVOR K INFORMACIJI O PLAČI	100-102
TAM MARIBOR RUŠIJO MOČNI ZMANIP., INDIVIDUALNI, KAPITALSKI INTERESI	103-106
STEČAJ TAMA JE KRIMINALNO DEJANJE	107
PISMO PREBEŽNIKA	108-112
TRG, KI SMO GA ZA TAM DOSEGLI V PRVIH DVEH MESECIH	113-120
PISMA MINISTRU ZA GOSPODARSKE DEJAVNOSTI / NEPLAČANO DELO	121
TUDI PO 300 DNEVIH NI PLAČILA	122-123
PISMA UO TAM MARIBOR, d.d. / PISMO PREDSEDNIKU UO TAM MARIBOR, d.d.	124-125
PISMO SINDIKATOMA / POBUDA	126
PRIČAKOVANJA	127-128

ZAKAJ ?

**Zakaj, me pogosto vprašujejo,
pošiljam v javnost zapise in pisma, ki so nastali v času pred prihodom v
TAM, ko sem bil v TAM in ko sem se moral umakniti iz Tama in od
prizadevanj za njegov boljši jutri?**

Odgovor je izražen v sledečih mislih.

**Življenje v nenehnem in strogem samoopazovanju je
popolna predanost resnici in resničnosti.**

**Nenehno posvečanje resnici in resničnosti za vsako ceno
pomeni duševno zdravje.**

Ker sem v življenju dolžan opraviti svoje poslanstvo, ki se odraža v zgoraj
napisanih mislih.

Ker je imela odprto pot v prostor le informacija, ki jo oblikuje sedanji režim in je
prilagojena njegovim potrebam.

Ker je to edini način, da zvmemo tudi drugo resnico.

Ker je neumno in proti sebi pustiti uničevalcem, da uničujejo, zatirajo, lažejo,
indoktrinirajo in prikazujejo, da je dobro napačno in napačno prav.

Ker sem proti ideji biti bogat med revnimi.

Ker sem za idejo biti bogat med bogatimi.

Ker priznavam, kar je prav, ne pa, kdo ima prav.

Ker nočem biti takšen kot tisti, ki so v ogledalu pripravljeni gledati druge, sami pa
se vanj nikoli ne pogledajo.

Ker se za vrednote človeškega življenja vedno spleča živeti in boriti.

Ker smo Slovenci mi, če smo vsi, ne pa samo nekateri. "Nekateri" so proti sebi,
proti Slovencem, proti človeštvu in proti veri.

Ker sem za rešitev ob pravem času, ker sem proti zaobhajanju bolečine na
račun širjenja bolezni.

Ker bi rad dal svoj prispevek k odvritvi od še večje nesreče, kot je TAM.

ZATO !

S Tamom NA POT

Ob koncu leta 1995 je po sprejetju dopolnil v DZ Republike Slovenije k Zakonu o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja v TAM nepričakovano odstopila TAMOVA " Makučeva uprava". Nastalo je mrzlično iskanje človeka ali ljudi, ki bi sanirali TAM. V časopisih so se nenadoma pojavila tri imena: ŠUŠTAR, ŽLEBNIK in **Jože LAH**. Za Jožeta se je izkazalo, da je Janez LAH, saj so poiskali mene. Del javnosti je bil začuden. Sledili so razgovori. Podal sem program, ki sem ga napisal v kratkem času ter ga oddal pred službeno potjo v NEMČIJO. Po vrnitvi in nekaj dneh bivanja in dela doma so me nenadoma z velikim rompompom poiskali v terapevtskem centru v Ptuju pri izvajanju terapije po operaciji na hrbtenici. Moral sem nemudoma v Ljubljano. Razgovor z ministrom je pokazal, da želijo, da prevzamem dela v TAM kot tretji človek za ŠUŠTARJEM in ŽLEBNIKOM. Odločitve nisem sprejel, nisem pa je niti zavrnil. Pri sebi sem ocenil nastalo situacijo in le malo možnosti je bilo, da ponudbo ministra Tajnikarja sprejemem. Izražene potrebe ministra Tajnikarja so bile precej nejasne. Omenjenih gospodov, predvidenih za skupno nalogo, osebno nisem poznal razen iz časopisov. Vedel sem, da je za TAM rešitev, vendar samo ob skrajno resnem in učinkovitem načinu dela. Učinek dela bi moral biti mnogo, mnogo boljši od katerega koli do takrat uporabljenega načina v menedžerstvu. V sebi sem vedel, da metodo za izjemen učinek imam. Vedel sem, da je moja metoda več kot stokrat preverjena, izvirna in zelo realna ter podprta z vsem potrebnim znanjem. Metoda ni bila zapisana samo v moji glavi, ampak je imela podlago tudi v rokopisni obliki. Izdelani so bili tudi vsi potrebni grafikoni, ki podpirajo metodo in jo naredijo povsem pregledno. Videl sem dovolj možnosti za hitro rešitev kritične situacije v TAM. Hotel sem doseči to, kar nobenemu pred menoj ni uspelo. Hotel sem pomagati pri izboljšanju vseslovenske gospodarske situacije, predvsem pa ljudem, zato sem z veliko realnega optimizma sprejel odločitev, da dialog za sodelovanje sprejemem. Za oba omenjena gospoda sem sicer vedel, da sta opravljala pomembna dela. Vedel pa sem tudi, da je njuna uspešnost bolj politične kot pa prave gospodarske narave. Ob upoštevanju spoznanj raziskovalca dr. Scott Peck-a in svojih se dogodki v kakršnem koli organizacijskem občestvu odvijajo po vzoru vrha. Stvari je izredno težko spreminjati že v normalnih razmerah ter nemogoče v kritičnih, če vrh ni zainteresiran za spremembe. Zato je bilo jasno, da svoje metode ob omenjenih gospodih ne bi mogel uveljaviti in spraviti v realizacijo. Vedel sem, da bi se bilo z njima nesmiselno lotiti sanacije in da je bolje na to pozabiti. Prišlo je povabilo na skupen razgovor trojke ŠUŠTAR, ŽLEBNIK, LAH (ŠŽL) pri ministru v Ljubljani. Ta razgovor je potrdil prej povedano stališče. Razgovor, kjer sem sam težje

prišel do besede, saj v očeh ministra TAJNIKARJA nisem bil poznan, je pokazal, da se trojica in metode trojice ter pristop in način reševanja kriznih situacij zelo razlikujejo. Sestanek je pokazal, da je šlo predvsem za preverjanje političnih učinkov, saj glavno tehtanje ni bilo namenjeno načinu dela in strategiji reševanja TAM, ampak tehtanju, kako bi se posamezne politične skupine odzvale na katero ime. Očitno je bilo, da bi bila poteza z g. ŠUŠTARJEM, ki je nedolgo tega zgubil bitko za predsednika Gospodarske zbornice Slovenije, slaba. ŽLEBNIK je sam ugotovil, da ima proti sebi politično pomembne ljudi MARIBORA in da bi bila to preveč tvegana poteza. Drugih kandidatov ni bilo. Tako sem ostal sam. Čas je izvajal močan pritisk na odločitev ministrstva, predvsem zaradi posledic, ki bi jih ob nerešitvi nastale situacije z "Makučevo upravo" in s stanjem v TAMU utrpel minister.

V očeh ministra sem bil verjetno nepomemben človek, ki v TAM zagotovo ne bi mogel napraviti preobrata niti ne bi mogel spoznati, **zakaj je šlo**. Imeli so me za človeka, ki bo TAM slepo popeljal v načrtovani prepad in uničenje, ki so ga spretno pripravili. Sami so situacijo **zagotovo** zelo dobro poznali, kar potrди primerjava z drugimi uničenimi podjetji v Sloveniji. Če ni tako, vodijo državo nesposobni ljudje, kar je še veliko huje. S sestanka sem odšel trdno odločen, da se v trojko ne bom vključil. Ni pa bilo nobene potrebe, da bi z razkritjem odločitve hitel. Nekako v sebi sem ves čas čutil, da trojke pravzaprav ne bo. Jasno mi ni bilo edino, kako se bo to izkazalo in zgodilo. Čas je naredil svoje. Iz časopisa sem zvedel za ŠUŠTARJEV "nesporazum" s predsednikom vlade DRNOVŠKOM. Časopisi in drugi mediji so branili predsednika DRNOVŠKA in zlobno izpostavili D. ŠUŠTARja. POVSEM jasno je bilo, da se za tem skriva nekaj drugega. Kaj, mi takrat še ni bilo jasno. Zelo hitro pa je postalo jasno tudi to. DRNOVŠEK IN ŠUŠTAR izhajata iz istih logov, zato ves čas delata za iste cilje. Star pregovor pa pravi: "Vrana vrani ne izključe oči!". ŽLEBNIKOV umik se ni dramatiziral, ker ni šlo za težko odločitev. Poleg tega naloge v Palomi še ni opravil. Tako sem od izbranih ostal sam.

V mojih očeh so se možnosti spremenile. Nastali so pogoji za uspešno uveljavitev moje nove metode. Te pa nihče, ki je odločal o imenovanju, ni poznal. Nastopili so pogoji, skladni tudi z ugotovitvami dr. Pecka, za uveljavitev novih in takšnih možnosti v organizacijskem občestvu, da bi sanacijo z metodo lahko realiziral. Urno sem skoval načrt oz. scenarij za zdravljenje TAM. **Osnovna filozofija zdravljenja je slonela na logistično projektno vodeni metodi menedžmenta**. Okvirje koncepta sem oblikoval 17.12.1995, ko sem bil na razgovoru pri KORŽETU, direktorju SRRS. Logistika za zdravljenje TAM Maribor je bila **bolnik v intenzivni negi**. Ko sem iskal rešitve za probleme, sem

upošteval omenjeno logistiko. Za najzahtevneše in težko rešljive ter obsežne probleme sem odprl glavne projekte. Za reševanje problemov, ki so bili spremenjeni v projekte, pa sem imel v pomoč 10 svojih nezamenljivih prijateljev iz pravičnega poslovnega sveta, na katere sem lahko vedno in kadarkoli računal. V vsem so mi pomagali! V zameno za pomoč sem moral delati trdo, pošteno, nepristransko in koristno! Na KORŽETOVO vprašanje, ki ga kot strokovnjaka cenim, zakaj s takšnim optimizmom sprejemam reševanje TAMA, sem po krajšem premisleku najprej vprašal: "Ali mislijo resnično rešiti TAM?" Odgovoril je z da! Nadaljeval sem :"**Potrebna je generalna, korektna in natančna diagnoza, ki jo z mojo metodo, temelječo na logistiki in projektne delu, sprti izdelujem**". Opozoril sem, da po do takrat izdelanih sanacijskih programih ne bo šlo. Veljaven zakon o TAM, vključno s spremembami, pa bi mogel primerno učinkovati le v delu, ki zagotavlja višino garancij za najetje premostitvenih kreditov, če se ga bo vlada natančno držala. Vse ostalo v sanacijskih programih in zakonu ni bilo veliko vredno. Dotakratni rezultati so namreč že pokazali, da so bili izdelani sanacijski programi nestrokovni, nekorektni, neobjektivni in brez pravih rešitev - skratka slabi. Kasneje sem videl, da niso vsebovali konkretnih ukrepov ne odgovornih ljudi in tako tudi ne nosilcev odgovornosti. Temeljili so na **reorganizacijah neobjektivnega tipa**, ki so bile nedodelane, in očitno je bilo, da izdelovalci TAM-a niso poznali ali pa so od vsega začetka merili v pogubo. Pozabili so tudi, da zmorejo sanacije izvajati res sposobni ljudje, ki jim kategorije kot analiza trga, kadrovske potrebe in notranja racionalizacija ne morejo biti tuje, ne pa tisti, ki o sebi mislijo, da so sposobni. Slutil sem, da niso dali prave vrednosti pokalkulacijam proizvodnje niti kalkulacij niso upoštevali, kar se je kasneje potrdilo . Slutil sem tudi, da je vse temeljilo le na **potrebah po denarju**, nič pa na potrebnem delu, trgu, racionalizaciji, sposobnih kadrih, pravih dela, lojalnem odnosu do dela in do ljudi. Vsak, ki kaj ve o sanacijah, dobro ve, da dosežkov samo z reorganizacijami ni. Reorganizacije, če že so, morajo biti sinhronizirane, urejene, racionalne in učinkovite in vedno sprti v vsakem koraku dokazane z boljšim in zadovoljivim poslovnim rezultatom. **Nikakor ne smejo biti izvedene zaradi reorganiziranja samega, kot so to izvajale uprave in vodstva v TAMU**. Vedel sem, da lahko s svojo metodo **izdelam diagnozo v najkrajšem času**, da pa za to potrebujem znanje **pravih Tamovcev** o Tamu. Zato sem tudi takoj v začetku izjavil, da je TAM rešljiv le s pravimi in poštenimi Tamovci. Vedel sem, da je kadra več kot preveč! Število 422 z več kot višjo strokovno izobrazbo, od tega celo 14 magistrstov, je govorilo samo zase. **Vedel sem, da bom lahko zelo hitro zbral**

glavne podatke za takojšnje pravilno strateško ukrepanje **po svoji metodi**. Vedel sem, da bo diagnoza razdeljena na dva glavna dela:

- notranje zdravljenje, ki ga moramo prevzeti v TAM-u in
- zunanje zdravljenje, ki ga mora opraviti država, kar si je naložila z že omenjenim zakonom, ki ga je dvakrat peljala skozi parlament. (Zelo hitro se je pokazalo, da vlada ni **naklonjena možnostim za reševanje ali pa da je zelo neuspešna in nesposobna. To je kazala** z zvrčanjem krivde na druge. Če teh ni našla, je krivdo zvrčala na izredno težke okoliščine gospodarjenja, ki pa jih je vendarle ustvarila sama. Tako je pred državljani uprizarjala opravičljiv alibi!) . Država predvsem pa vlada je v vsakem primeru kriva. Kasneje se je zelo hitro potrdilo, da gre za scenarij, ki nima nič skupnega z resnično željo po sanaciji in rešitvi Tama. S tem, da se bo to pokazalo, ljudje, ki vodijo državo, niso računali.

NOTRANJE ZDRAVLJENJE

je potrebno postaviti na oporne točke:

- Tam lahko sanirajo samo Tamovci (s skupnimi interesi do Tama).
- Popoln pesimizem spremeniti v optimizen.
- Odpraviti privilegiranost med Tamovci.
- Zagnati proizvodnjo na racionalnih mestih z racionalnimi povezavami in z racionalnim kapitalom, ki se mora čim hitreje obnavljati (metoda t.i. kapitalnega kroga-inovacija).
- Ločiti produktivne od neproduktivnih enot - uveljavitev metode pozitivnih ekonomskih enot.
- Preprečiti popolno organizacijsko zmedo in porušitev vseh, včasih še nekako funkcionalnih Tamovih sistemov.
- Najti stabilne tržne niše za trenutne programe in trenutno tehnologijo.
- Ponuditi kupcem in dobaviteljem možnosti za dvig zaupanja.
- Dvigniti zaupanje pri bankah in drugih finančnih institucijah.
- Prekiniti popoln individualizem in nesodelovanje na direktorskem nivoju.
- Čim bolj preprečiti prenos parlamentarne krize (krize DZ) med Tamovce.
- Vzpostaviti osnovne relacije za doseg pravih podatkov v proizvodnji.
- Preprečiti krajo tehnologije, dokumentacije in proizvodnih sredstev.
- Prekiniti z grobimi dolgoročnimi strateškimi zablodami (Nastajale so dolgo vrsto let. Začelo pa se je z odhodom zadnjega strateško pravilno naravnanelega direktorja PERHAVCA, ki je še imel jasno in zdravo tržno strategijo).

- Korektno in pravočasno informirati vlado, DZ, mestno politično strukturo in vse zainteresirane o doseženih dobrih in slabih rezultatih.
- Čimprej izločiti vpliv politikantske politike in politikantov na dogajanje v Tamu, saj so se želeli z njim politično in ekonomsko okoristiti.

ZUNANJE ZDRAVLJENJE

bi moralo postati predvsem naloga VLADE RS oz. njenega ustreznega ministrstva za GOSPODARSKE DEJAVNOSTI. Kasneje sem pričakoval, da bo to uredil SKLAD, ki bi kot telo na nižjem državnem nivoju postal najneposrednejši skrbnik tega projekta. Zato bi bilo potrebno:

- Podpirati upravo, dokler bi delala uspešno.
- Pravočasno urediti pogoje za uveljavljanje z zakonom zagotovljenih garancij in uveljaviti zaupanje v državno garancijo, ki je pri bankah ni bilo.
- Skrbeti za pravočasno izplačilo decembrske plače v januarju, januarske v februarju in februarske v marcu, eventualno še marčevske v aprilu.
- **Skrbeti za korektno medsebojno delovanje državnih organov** (agencije, povezave med ministrstvi, inšpekcije in MNZ) in za preprečevanje korupcije.
- Zastopati resnost pristopa k sanaciji in spremljanju sanacije
- Preprečiti poizkuse posameznikov, obtoženih gospodarskega kriminala, nadaljnjega uničevanja dobrih poslovnih rezultatov sanacije. (Namesto da jih je vzela v zaščito).
- Skrbeti, da bi SKLAD za RAZVOJ RS tudi v praksi izvajal načrtovano politiko vlade in imel za delo izkušene in politično nepristranske ter poštene poslovne ljudi.
- Skrbeti za eventualno potrebno pomoč zunanjih priznanih strokovnih institucij in posameznikov, ki bi jih predlagali v Tamu (ne svetovalcev, ki bi načrtovali, kako TAM razbiti in poceni kupiti).
- Z menoj, kot predsednikom uprave, urediti pogodbeni odnos za delo, (pa tudi z vsemi, ki so in še izvajajo podobne storitve za vlado in sklad).

Glavne smernice je KORŽE očitno razumel, saj ni nič dopolnil. K razgovoru je, na moje presenečenje, poklical tudi NEMCA, za katerega takrat še nisem vedel, da bo postal v.d. direktorja SKLADA in glavni protagonist in eksekutor morije nad TAMOM. Po Koržetovem odstopu mi je postalo jasno tudi to. NEMEC je bil seznanjen z mojimi namerami, očitno pa jih je preslabo razumel, kar se je kmalu potrdilo. Očitno so se moji načrti od njegovih nalog precej razlikovali. Upam, da so se NEMČEVE naloge razlikovale tudi od KORŽETOVIH. Ker NEMEC takrat uradno še ni bil imenovan, je predlog o moji ustreznosti za predsednika Tamove

uprave podal KORŽE. Hvaležen sem mu kljub temu, kar se je zgodilo. Nisem pričakoval, da bom pri vodenju Tama spoznal, koliko krivice, hinavščine in kriminala je v naši državi zaradi ljudi, ki jo vodijo. Nisem pričakoval, da tako očitno delajo ravno tisto, kar je narobe in kar prepovedujejo drugim. Hotel sem samo pomagati tistim, ki so želeli delati in narediti za vse nekaj boljšega.

MINISTER SE ODLOČI

Po odstopu Makučeve uprave je od vodenja Tama odstopil tudi ŠUŠTER, s katerim sta DRNOVŠEK in vladna struktura pred slovensko javnostjo uprizorila zainteresiranost za njegovo rešitev, s čemer so bili prikriti pravi nameni vlade. TAJNIKAR je upravnemu odboru (UO) TAM, ki ga je vodil podjetnik VERDEL, predlagal moje ime. UO TAMA, v katerem so bili tisti dan VERDEL, DIMOVSKI, sekretar za industrijo pri MGD, in PERDAN, svetovalec na ministrstvu za GD, je predlog brez resne diskusije potrdil na t.i. separatnem sestanku. Bil je na isti dan (22.12.1995), ko so na 14. seji UO TAM razrešili "MAKUČEVO" upravo. O odgovornosti Makučeve ekipe ni bilo resne diskusije, še bolj pa so manjkala vprašanja o odgovornosti, kot da gre za mačehine solze. V resnici pa je šlo za potrditev opravljene naloge, ki jo je opravil Makuc z ekipo, katere polovica ni vedela, za kaj v resnici gre. Premagala jih je lastna podjetniška nesposobnost in pohlep po denarju, ki so ga v času sodelovanja v upravi lahko zaslužili.

Nepreklicen in kolektiven odstop Makučeve uprave je bil res nepreklicen. Na prvem srečanju z njimi sem doživel zelo nevljuden sprejem. Ta osemčlanska uprava je za svoje seštmesečno popolnoma neproduktivno in neuspešno delo zahtevala 13. (trinajsto) plačo. Makuc pa je za nagrado, kot se je izkazalo, v skladu s 45-letnimi manirami vladajoče kaste, dobil perspektivno delovno mesto pri NAMI v LJUBLJANI. Prav mi je bilo, da sem to doživel, saj sem svoj prvi sestanek z Makučevo upravo, ki je že opravila naloženo delo, napovedal in hotel opraviti kar prvo soboto po imenovanju. Predstavljajte si, Makuc s svojo sestopajočo upravo je bil popolnoma izčrpan! Da sem sestanek želel v soboto, sem imel najmanj tri razloge.

- Ker po imenovanju, ki je bilo opravljeno konec decembra, ni bilo veliko časa.
- Ker je razdelitev novembrske plače v decembru pokazala, da pada še zadnji Tamov sistem.
- Ker sem hotel preveriti resnično zavzetost Makučeve uprave za reševanje situacije v TAM.

Na vse sem dobil odgovore. Ta uprava (pa naj mi zamere ali ne) je bila licemerska in nesposobna narediti karkoli! Dobil sem občutek, da so do mene "prisilno" vljudni, saj niso vedeli, zakaj gre in kdo stoji za menoj. Ker pri nas pač vedno nekdo za kom stoji!? Za menoj ni stal nihče - vsaj politično ne! Vsega je "kriv" KORŽE, ki pa me je predlagal na osnovi poznavanja mojega dela v preteklosti, ko sva bila skupaj pri firmi IMP. Poznal je moje delo, delovni zanos, resnost pri delu, odločnost in nepodkupljivost ter vztrajnost iz nič narediti nekaj.

Kot mi je kasneje povedal, je imel zaradi tega veliko nevšečnosti, eni so ga celo "popljuvali"!? **22. decembra ob 16. uri sem bil imenovan za predsednika Tamove uprave s sklepom št. 1.1 v pisarni ministra za gospodarske dejavnosti. Prisotna sta bila tudi Ivan NERAT (SKB) in Vlado LAH, ki ju prej nisem poznal (ministrstvo). Takrat še nisem vedel zakaj.** Po imenovanju se je začela moja delovna vnema odražati v vsakodnevem delu, zjutraj od 5^{30h}, zvečer do 21^h.

Nisem imel časa niti nisem hotel verjeti, da me v ozadju čaka nekaj strašnega, nekaj neverjetnega, nekaj kriminalnega, nekaj nečloveškega, nemoralnega, neetičnega in podlega. Nisem mogel verjeti, da si upajo, da zmorejo in da hočejo pred očmi slovenskega naroda narediti tako veliko podlost in pognati na cesto 3.000 ljudi, ki so v tovarni pustili svoje življenje in ki so zaradi tovarne razbili ali spravili v težave tudi svoje družine. Nisem vedel in nisem hotel vedeti, da bom za svoje prizadevno delo lahko še drugič javno popljuvan in nagačen z lažmi ter nekorektnimi scenariji. Prvič sem namreč bil, ko sem hotel kot predsednik IS SO PTUJ po nastopu demokracije postaviti v PTUJU stvari na svoje mesto. Takratni akterji so zelo hitro nastopili tudi tokrat. Po času, ki so ga porabili za preverjanje, kdo tokrat stoji za menoj, se je oglasil zloglasni pisun MILOŠIČ. Upodobil me je v sobotni prilogi Dela v rubriki Obraz tedna v njegovem zaniknem, zakompleksanem in lažnivem tonu, kljub temu da pet let nisva spregovorila besede. Pred menoj je vedno zbežal v okrilje svoje nadutosti, nepoštenega pisanja in njemu podobnih ljudi, politikantov in karierističnih, od proračuna živečih podjetnikov. Zaveda pa se, da novinarska organizacija ni tako močna, da bi lahko samokritično izločala plevel takega kova, čeprav je že zrel. To se pri nas očitno še dolgo ne bo zgodilo! Morda, ko bo takšno novinarstvo obvladala sedanja mlada generacija, ki bo hotela utrditev novinarstva in ga bo notranje neodvisno selekcionirala v dobro stroke!

PRIMOPREDAJA, KI SE JE IN SE NI ZGODILA

"MAKUČEVA" UPRAVA je poniknila v pisanju poročil. Uničevalci papirja so delali ves januar, da je kar zaudarjalo. Tajnice so bile zaposlene kot že dolgo ne! Videl sem, da stare uprave (razen morda dveh članov) ne bom mogel uporabiti. Toženja in samopomilovanja nisem želel poslušati, še posebej od mojega predhodnika ne! Rezultati so kazali, da njihovo delo ni bilo uspešno, bilo je naravnost uničujoče. To se je poznalo že na obrazih ljudi, ki sem jih našel v Tamu. Isto so potrdili poslovni partnerji, ki so se kot na tekočem traku dan za dnem valili na moja vrata. Bil sem zaseden na pet minut in predan izvajanju svojega načrta, brez časa za razmišljanje o spletkah in podobnem. Verjel sem, da je mogoče doseči poslovne uspehe z ljudmi, ki so ostali in so po nekaterih merilih bili Tamovci. Ponudbe za vključitev novih ljudi, neTamovcev, ki so jih predlagali nekateri politični veljaki, so bile ob spoznanju, da imamo "obljubljenih" še 2,1 milijarde SIT garancij, odprte delovne naloge s porabljenimi sredstvi, tri mesece časa in v zadnjem trimesečju nobene omembe vredne pogodbe, nesmiselne.

MAKUC kot predsednik uprave je imel čudno predstavo o primopredaji. Menil je, da je imenovana primopredajna komisija tista, ki ji bo predal svoje delo. Zame to ni bilo sprejemljivo. Zahteval sem primopredajo med njim in menoj. Tudi ta stališča so si bila nasprotna, tako kot najino delo. Njegovo stališče do primopredaje je govorilo samo zase. Komisija je lahko nekdo in nihče. Menim, da komisija lahko skrbi le za protokol in korektnost izvajanja primopredaje. Le če se hočeš izogniti odgovornosti vstrajaš pri komisiji, ki ji predaš posel, da je potem kriva vsega, česar si kriv sam. Stvar okoli primopredaje se je zakomplicirala tako, da je zadeva ponovno prišla na UO, ki je v težkih mukah našel salomonsko rešitev ta primopredajo v dveh fazah. V formalni in vsebinski, ki pa mora potekati med STARO in NOVO upravo, seveda v prisotnosti imenovane komisije. Na koncu se je temu uklonil tudi MAKUC. Formalni del primopredaje je, po MAKUČEVI oceni, tehtal cca 7 kg gradiva. Posebej pa si je MAKUC prizadeval, da pride v zapisnik sledeč stavek: "Da sem predal vso gradivo in da ni ničesar več." Kasneje se je izkazalo, da je gradivo na vse pretege razvlečeno, da pa ni obelodanjen **niti eden od večjih in tolikokrat omenjanih problemov. Takoj sem se v gradivo zakopal sam.** Prebral sem veliko, v tem kritičnem trenutku za TAM nepotrebnih in nepomembnih, na široko opisanih stvari, ki so mi samo jemale čas. Kdaj bi lahko, ob obilici mnogih problemov in pomembnih nalog, gradivo preštudiral, niti danes ne vem. Vem, da je primopredaja formalističnih seznamov, pa še to slabo urejenih, dejanje nepotrebne neumnosti ali pa način,

kako nekoga odvrneš od resnega dela. Napake, ki so se iz dneva v dan v TAMU vse bolj kazale, pa so tako ali tako govorile same zase.

Primopredaja tako ni bila nikoli opravljena! Za vsebinski del bi potrebovali še veliko časa. Pomembne stvari pa bi akterji tako pozabili, prikrili, saj so marsikaj uničili z uničevalci papirja. Poleg tega pa so dali z "nepreklicnim odstopom" jasno vedeti, da ne mislijo sodelovati. V to jih sam ne bi mogel prisiliti, tisti pa, ki bi to morali zahtevati, so se temu spretno izognili, s tem ko so TAM porinili v SKLAD RRS k NEMCU.

In zakaj je odstopila Makučeva uprava? Ker je opravila svoje delo. TAM je pripeljala v **načrtovano sanacijsko točko**, ki se **imenuje stečaj**, kar je postalo jasno kasneje. To je natančneje opisano v pismih.

BOG TAM

Stanje med Tamovci je bilo brezupno. Le redki bi si upali izjaviti, da je še kakršna koli možnost za rešitev. V zraku je visel PESIMIZEM. Govorili so celo hodniki, saj je ob mojem prihodu v njih vladalo popolno mrtvilo. Poleg že vidnih posledic na objektu so isto kazali ljudje. Zmogli so le še nekaj človeške topline, ki so jo prinesli s seboj od doma in ki je tista prava človeška, ki jo dober človek vedno nosi v sebi. Imel sem občutek, da veliko lažje pridejo na delo, kot z dela odidejo. Občutek jutrišnjega dne je globoko v njih svoje že zdavnaj opravil. Pomislek na jutri je v njih prebujal pasivnost, neperspektivnost, strah pred izgubo službe in tem, kaj bo, čeprav globoko v svojih srcih nekako niso mogli priznati, da se to lahko zgodi. Vedel sem, da v podzavesti globoko verjamejo v TAM, ki so ga čutili, častili, ki so ga preživljali, kot je on prežiljal njih. Ta skriti optimizem so dušile prenekatero grobe in nečloveške, potuhnjene, nekorektne in nepoštene poteze njihovih nekdanjih pa tudi nekaterih še prisotnih šefov. Predvsem sem bil zgrožen, ko so mi dali čutiti odnos in gnus, ki so ga izražali do Makučeve uprave! Predvsem ravnanje GRGIČEVE, MAKUCA, MEŽNARJA, MATJAŠIČA, SENICE, ZDRAVKOVIČA in OVADENIH DIREKTORJEV so, sicer zelo prikrito in s polno notranjega nemira, obsojali.

Notranje problematike sem se lotil takoj. Imel sem veliko prednost. Bil sem neobremenjen z bližnjo preteklostjo Tama, hkrati pa sem poznal TAM in Tamovce še od prej.

Takoj sem prijel bika za roge! V treh krogih sem predstavil strategijo in možnosti za rešitev Tama. Izhajajoč iz nastale problematike, sem pokazal na grobe nepravilnosti in prikazal možnosti. Zaradi popolne organizacijske zmede, ki jo je s svojim delom in delovanjem povzročila GRGIČEVA, nekateri direktorji več niso vedeli, če so še direktorji oziroma kaj so ali kaj niso. Niso več natančno, včasih pa niti približno vedeli, kdo je komu odgovoren. Še manj so vedeli kdo je komu lojalen. Vedeli niso niti v kateri organizacijski hierarhiji teče njihova odgovornost in v kateri pravica. Zato se je bilo težko odločiti, koga klicati, s kom sodelovati, komu dati nalogo, komu zaupati. Tako sem iz seznama vseh vodilnih po predpredzadnji, predzadnji in zadnji organizacijski "zapovedi" najprej poklical vodstvene in vodilne. Torej tiste iz SPE, tiste iz PC in še tiste iz TAM, d.d., z OD (odvisnimi družbami). Pa še potem sem jih nekaj izpustil, ker sezname in pregledi očitno niso bili več pregledni. Ves gordijski voz je bilo mogoče presekati z uvedbo sistema, ki pred vso navedeno dilemo postavi delo in poslovne rezultate, kar bi lahko botrovalo

eventualni rešitvi TAM-a. Vsem je bilo več kot jasno, da bi s popraviljem zadnjih reorganizacijskih napak zgubljali čas in poglobljali medsebojno krizo. Jasno je bilo tudi, da z ločenim iskanjem in uvedbo nove ali ta prave organizacije ne bo nič, ker bi zato potrebovali več kot tri mesece časa. Vse študije iz preteklosti pa so bile tako slabe in slabo pripravljene, da se je bilo po njih nemogoče ravnati. Zanimivo je, da so Tamovci v preteklosti vendarle sprejemali izjemno slabo pripravljene reorganizacije, s katerimi ni bil nihče zadovoljen. Pozneje sem ugotovil, da so se podzavestno zavedali, da v brezpravju, ki je vladal, vlada le še podzavestna pripravljenost in predaja vodilnim in vodstvenim strukturam. Zmeda in popolna izpraznjenost za možnosti je naredila svoje. V Makučevi upravi pa so se tega zavedali in sprejemali ter izvajali sklepe o reorganizacijah in svoje ljudi ter seveda tudi sebe utapljali v nerešljivih zagatah. **Povzročali so le slabo voljo, apatijo in namerno blokado v poslovanju, kot je zapisal eden od pravno organizacijsko osveščenih Tamovcev.**

Gordijski vozec sem presekala s projektom obvladovanja poslovanja. V okolju razumevanja, ko **je važno, kaj je prav, in ne, kdo ima prav**, smo našli poti za reševanje problemov. Zavedali smo se, da samo pravilne rešitve, ne glede na to, kdo jih predlaga, peljejo k reševanju najdenih problemov. V medsebojnem sodelovanju je postalo pomembno, **kaj kdo pove ne kdo kaj pove**. Posvečanje temu pomenu misli je začelo roditi sadove, Tamovci so pričeli sodelovati, rezultati so začeli prihajati, **optimizem se je rodil**. Organizacijske problematike smo se začasno nekako otresli, čeprav sem se zavedal, da se ji ne moremo izogniti. Toda tudi ta problem se je začel reševati. Postavitev vse problematike v projekte, na ustreznih nivojih, pa je začela rojevati tudi to tako zelo pomembno organiziranost, ki bi očistila dvojnost ali trojnost nepotrebnih delovnih mest. Vsakemu delovnemu mestu bi dala svoj natančno določen in enkratni ter nepogrešljiv organizacijski pomen, z vsebino pozitivne ekonomske enote, ki bi Tamu prinesla več kot vzela in bi vsaka zase prispevala k pozitivnemu denarnemu toku in k uspešnosti, ki se na koncu odrazi in izkaže v dobičku. To delovanje je podobno delovanju telesa, ki ima veliko udov in nešteto organov. Vsi so potrebni, če jih je preveč ali pa manjkajo, se pojavi motnja. Mora jih biti prav toliko, kot jih je ustvaril Stvarnik. Vse ostalo ni dobro in pomeni nenaravnost, bolečo različnost, s katero se sicer da živeti, vendar nikoli prav popolno. Tako smo nehali žagati žagovino. Delavci Tama smo začeli goreti za učinkovito delo, za učinkovito stanje - **ZA BOGA**, ki je imel ime **TAM**. Kot vsaka stvar na svetu je tudi TAM bil občutljiv na bolezen, ki jo imenujem "kvizlinška". Ustvarili in rodili ter izvajali pa so jo tisti, ki so načrtovali uničenje tega BOGA. Tisti, ki bi morali zagotoviti zunanje zdravljenje in pravočasno pomoč v vskladu z diagnozo, ki se

je imenovala industrijski denarni tok. In tisti, ki so se obrnili proti Tamu in ga "klali" prej s svojo nesposobnostjo, sedaj s požrešnostjo po prisvojitvi tega, kar je še ostalo in za kar so dobili podporo SRRS z NEMCEM in CERARJEM na čelu. TAM so pognali tako globoko, da se mu je odrekla javnost, stroka, ki ni imela volje niti znanja niti moči niti izkušenj, na koncu pa tudi mestna politika, ki je kljub dopovedovanju in prikazovanju rezultatov zgorela v ognju narcisoidnosti in nejevernosti ali celo vsesplošne samozagledanosti in nezavedne povezanosti z akterji politike izven Maribora. Tudi misel o sedenju pred TAMom ni bila in nikoli ne bo realizirana. O njem so želeli prenehati poročati in razmišljati tudi novinarji razen nekaterih, ki so po naročilu politikantskih zvodnikov lovili vse, kar bi kazalo proti Tamu.

Predstavitve reševanja Tama sem naredil v najpomembnejših organizacijskih elementih poslovnega sistema. V prodaji in nabavi. Vsi so se zaskrbljujoče zedinjeno strinjali, sistem je deloval, kar me je strašansko veselilo. Hodniki, kot da so zaživali, upanje, kot da se je vrnilo, ljudje, kot da so čutili, da delajo dobro in prav to, kar so vedno želeli. Na obraze se je vrnil upajoč, rahlo zmeden nasmeh, ki ga je vedno znova načenjal čas ob izplačilu plač, ko so ob novinarskih poročilih in stavkovnih razmerah začutili, da zunanje pomoči ni. Kot da so globoko v sebi prepoznali, da v državi, odgovorni za sprejeti zakon, podpirajo tiste, ki delajo proti. Kot da so čutili doktrino, ki se že 50 let izvaja v tej državi, ko šteje **prav za napačno** in **napačno za prav**.

Reševanje Tama sem predstavil tudi zunanjim, v Tamovo situacijo najbolj vpetim institucijam, MINISTRSTVU ZA GOSPODARSTVO, vsem desetim bankam, ki so se na TAM navezale s "svojim" (op.p. državnim) kapitalom, in bodočemu "lastniku" SKLADU ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE. To je bilo za začetek in animacijo dovolj. Obelodanil sem diagnozo, ki jih je presenetila, ki smo jo zapisali ter predali kot projekt INDUSTRIJSKEGA DENARNEGA TOKA najbolj odgovornemu, MINISTRSTVU za gospodarske zadeve, SRRS, FINANČNEMU ministrstvu, kabinetu vlade za samega predsednika in največjim partnericam BANKAM. Obelodanil sem diagnozo, ki je vsem akterjem povedala, da nam ne smejo dati časa ne denarja, saj lahko njihovi načrti o uničenju Tama in zakritju nepravilnosti, v katerih so bili soudeleženi, splavajo po vodi. To je bilo pogubno. Pravzaprav druge izbire nisem imel. Mesarji so imeli srce že na mizi. Zaradi obilice sveže krvi (trga in možnosti) pa sem kljub temu imel veliko upanja, zato mesarjev nisem priznal. Pa tudi vrsta žrtev, ki bi nastala se bi bila mnogo prevelika. Zagotovili bi morali le denar in čas, ki ga je bolniku zakon že namenil ter odstraniti mesarje in krokarje. S tem bi bolnik zagotovo uspel.

IDT in KAPITALSKI KROG

Denarnega toka in usmerjanja kapitala bivša uprava ni znala ali ni hotela usmerjati, kot je bilo za proizvodnjo Tamovih potreb nujno in dobro. Usmerjala ga je po svoje, po različnih poteh in po različnih ljudeh. Določeni Tamovci (ke), ki so bili bližje vodstvu so si npr. urejali(e) takojšnje plačilo storitev za svoje sorodnike, partnerje ali pa tudi dvakratno plačilo iste usluge. Prioriteto so imeli znanci, prijatelji ali pa podkupovalci. Nič se ni odvijalo po pogodbenih, etičnih in moralnih pravilih kot stebrih dolgoročnega sodelovanja. Zato sem uvedel vodilni projekt pod imenom industrijski denarni tok (IDT), ki bi mu bilo bližje ime podjetniški ali operativni denarni tok. Pomenil je glavno diagnozo za zdravljenje Tama, z njim pa sem popolnoma nadziral ves dnevni, tedenski, mesečni in dvomesečni denarni tok, na dan natančno. Preko IDT sem lahko pogledal do zaželenega delovnega mesta in videl vse nepravilnosti ali prednosti tako v stroškovni, organizacijski ali drugi problematiki. Z njim sem lahko natančno opazoval pravilnost svojih odločitev ali odločitev sodelavcev in iz dneva v dan izvajal ukrepe. Preko IDT sem lahko natančno določal trenutno tehnično stanje posameznega delovnega naloga. Predvsem pa je bilo pomembno, da sem lahko z IDT kontroliral pravilno gibanje kapitala. Nadvse zanimivo je bilo tudi, ker je IDT generiral popoln informacijski krog v našem Tamovem poslovnem svetu. Z njim sem dokaj hitro odkril Nemčevo delovanje mimo legitimne uprave in peterico "neTamovcev-kvizlingov", ki so glavni krivci za povzročanje kvizlinške bolezni in strmoglavljenje Tamovih možnosti. IDT je odkril tudi izjemno nekooperativno delovanje vladnih ministrstev. Odkril pa je tudi porazdeljenost moči med bankami in vlado. Z IDT sem že 21. januarja lociral problem državnih garancij za kredit med finančno ministrstvo, vlado in banke. Takoj se je pokazalo, da delajo za enake interese, pokazalo se je tudi, da tako eni kot drugi, kot tretji delajo za svoje interese in da so se odločili TAM potopiti. Pokazalo pa se je tudi, da dolgoročno delajo povsem napačno, saj uničujejo tisto, kar banke za dobro poslovanje najbolj potrebujejo. Močno, trdno, stabilno in razvojno perspektivno gospodarstvo. Tem kratkovidnejem pa je šlo predvsem za rešitev njihove, sedanje situacije in za pridobitev kapitala v svojo last. Obnašali so se tako, kot bi se obnašale švicarske banke, ki pa so za razliko od naših prva gospodarska panoga v svoji deželi in najboljše organiziran bančni sistem na svetu. Ko sem kasneje z metodo kapitalskega kroga in logistiko ugotovil še Arharjevo vpletenost v Tamove okvirje pa tudi Zaričevo, Hazabentovo idr., je postalo vse še bolj jasno. IDT je odkril tudi umazano delovanje "mojega sošolca LUKARIČA"

ter izredno zahrbtno početje "bankirja", z globokimi nečloveškimi, neprijateljskimi in ciničnimi namerami. Odkril pa je tudi veliko dobrega. Predvsem nekaj odličnih strokovnjakov, ki so pozneje postali glavna opora pri delovanju, opremljanju in spremljanju IDT. In najboljše, da TAM lahko zelo hitro preživi in da je pred njim svetla prihodnost, če se ne bo zgodil namerni "umor". IDT je bil odkrit "poker" v igri z "blef-zaprim" pokerjem in odkrit prikaz možnosti. Vzpodbudil je uničevalne akterje Tama k nestrpnemu pospešenemu uničevanju in pripravljanju pogojev edino za prestrukturiranje LASTNINE. Poleg tega lahko govorimo še o prestrukturiranju v uničenje imaga, prestrukturiranju v razvrednotenje TAMOVIH tehničnih dosežkov, ki jih je država plačevala skozi financiranje razvojne dejavnosti v preteklosti in sedanjosti, v samouničevalno organizacijsko prestrukturiranje, v regijsko prestrukturiranje. Revščina v Maribor, bogastvo, kolikor ga je še, v Ljubljano! Izvedli so še glavno prestrukturiranje kapitala, saj so prestrukturirali realno vrednost Tama **1,5 milijarde DEM** v nerealno ali razprodajniško **vrednost 65 milijonov DEM**. Le kaj ve SKLADOV CERAR o TAMU! CERAR pa je ali bo postal glavni razprodajalec in delilec TAMOVE imovine.

IDT je bil izdelan v dveh variantah :

- po veljavnih pogodbah še nedokončanih in finančno izropanih delovnih nalogih (porabljeni avansi, čudne računovodsko nedovoljene kompenzacije).
- po optimalnem lansmanu proizvodov v proizvodnjo. (Za tiste naloge, ki so jih v preteklosti brez upoštevanja spodnjega praga rentabilnosti lansirali v proizvodnjo.)

v obeh variantah s starimi dolgovi in brez njih.

Prvi IDT je bil izdelan že 12. 01. 1996 za 31 delovnih dni naprej. Predan je bil v uporabo SKLADU, ministrstvu za GD, bankam in vladnemu kabinetu. Pričakoval sem hitro obvladovanje situacije, kar se je zgodilo že 15. januarja 1996. Ministrstvo je tako pravi čas, 14 dni pred datumom za izplačilo plače, dobilo natančno dinamiko potrebnih sredstev za proizvodnjo, plače in obveznosti iz obresti za v preteklosti najete kredite. Proizvodnjo smo začeli prebujati. Po **kapitalskem krogu** (inovacija) smo začeli ustvarjati lasten kapital in ga plasirati nazaj v proizvodnjo. Več je napisanega v pismu predsedniku DRNOVŠKU, na katerega pa se ni nikoli niti odzval. Tako sem spoznal, da so bile njegove besede, izrečene v intervjuju za TV SLO1 pod Tamovimi brezami, le groba zaušnica lahkovernemu slovenskemu občinstvu. Hitro smo prišli celo iz krize obvladovanja energetskih virov, ki so jo distributerji brez usmiljenja izključevali takoj. Moč monopola je bilo mogoče čutiti v pravem obsegu, zastrašujoče in korenito. Tudi ti monopolci niso imeli občutka za novo vrsto sodelovanja. Res pa

je, da jih je preteklost izučila in ker so imeli resnično možnost obnašati se tržno, čeprav so bili brez konkurence, so se tako na področju izterjave tudi vedli. Še enkrat povem. Izjemno kratkoročno in monopolistično. Tržno obnašanje so, kjer jim je ustrezalo, vzeli povsem dobesedno.

Diagram okolja (popolna zelo natančna grafična podlaga za operativno delo pri razporejanju kapitala na najboljša kapitalna mesta - t.j. izum), podprt z logistiko je začel zelo hitro kazati na slabosti iz preteklosti pri razporejanju kapitala. Metoda je med ostalimi pokazala, da se dogaja uprava v senci, ki mimo uradne uprave pleče zaroto in komunicira z roko v roki z NEMCEM. Pokazala je še več. Da delajo proti rešitvi TAMA in uveljavljajo svoje **kapitalske interese**. Tudi iz tega se je lepo prepoznala izjemna nekorektnost UO TAM, SKLADA, MINISTRSTVA za GD in VLADE. Sledi so vodile v najožji POLITIČNI VRH naše male dežele. Tudi nazaj v DZ. Na nov način se je pokazalo, kako izjemno velik vpliv na obnašanje politike in posameznih politikov imajo banke. Seveda je potrebno vedeti, kaj je predstavljal guverner Narodne banke Slovenije v TAM DEUTSCHLAND. Kako je vključen Hazabent, direktor NKBM, nekdanji direktor TAM BUS, ki se mu je na BANKI pridružilo še nekaj bivših kolegov iz TAM? Kakšne interese goji SKB BANKA, ki jo je zastopal Ivan NERAT (sedaj SKB banka IN BIVŠI PREDSEDNIK UO TAM)? Skratka, odločanje in pravilno usmerjanje kapitala je zahtevalo najmanj razjasnitev zapletenih in namenoma zavoženih situacij. Takšno dokumentacijo naj bi uničeval uničevalec papirja, ki ga je uporabljala Makučeva uprava med pripravo primopredaje. MAKUC pa je prav z vztrajanjem, da se v primopredajnem zapisniku zapiše, da je predano vso gradivo in da nima ničesar več, pokazal, da obstaja zaskrbljujoče ozadje in da veliko skrivajo. Obvladovanje IDT je narekovalo razčiščevanje stanja z domačimi in tujimi kupci ter dobavitelji. Tako se je odkril naložen denar v tujini pa tudi poti za odliv kapitala iz TAMA. Razkrile so se poti neupravičenih provizij, vsebinski uničene dokumentacije, pravne in fizične osebe, ki so soudeležene pri odtujevanju kapitala iz Tama. Vse lahko prekrije edino **STEČAJ s skrbno izbranim in vodenim stečajnikom**. Kapitalski krog je "kriv" za aktiviranje izjemno nevarnega ukrepanja proti meni.

IDT in DIAGRAM OKOLJA

IDT je rodil vrsto novih projektov. Vsak projekt je nastal zaradi najdenega problema. Prioriteto posameznemu projektu je definirala globina problema. **IDT** je izpostavljal dobro in iz dneva v dan odstranjeval slabo. Nepotrebni stroški, nepotrebna sredstva, nepotrebni kadri, nepotrebna dela in dejanja so se kazala sama. Novorojeni projekti so iz dneva v dan pomenili nove ukrepe z jasnimi cilji, pričakovanimi učinki v znanem okolju z znano odgovorno osebo in z določenim časom trajanja projekta. Vsak dan je bilo definicijsko območje obvladovanja problemov širše in ekzaktnejše. Odgovorni ljudje so zaživel, učinkovitost se je kazala na vseh področjih. Odločitev in stališče, da TAM lahko rešijo le pravi Tamovci, je bila absolutno pravilna! Velja še danes! TAM je še vedno rešljiv, treba ga je le vzeti iz rok SKLADA in nekaterih sedaj delujočih direktorjev. Minimalna kritična masa za obvladovanje selekcioniranega avtomobilskega programa je 3.600 zaposlenih v učinkovitih in pravih sorazmerjih posameznih in potrebnih služb. Učinkovitost **IDT** se lahko meri in primerja z vsemi napisanimi in izpisanimi sanacijskimi programi. Merjeno v denarju bi pomenilo primerjavo 125.000 DEM s 7 milijoni DEM, kolikor so jih v zadnjih letih "zabili" z izdelavo sanacijskih programov. Primerjava je brez stroška, ki so ga firmi povzročali sodelujoči Tamovci. Merjeno v teži se **IDT** in kapitalski krog na štirih listih lahko merita z nekaj 10 kg napisanih sanacijskih programov. Merjeno v času se lahko 10 dni priprav in izdelava **IDT** ter kapitalskega kroga meri s polletnimi in večletnimi pripravami in izdelavami sanacijskih programov, ki so na koncu rodili en sam neuspeh in travme Tamovcev, njihovih družin in Slovencev. Tega nihče ne more zanikati ! Ti, ki so akterji in avtorji sanacijskih programov "sanatorijev", imajo dve možnosti.

To pisanje označiti za neumno, neverjetno, nestrokovno ipd. Argumentov ne bodo povedali, ker jih nimajo. Branili bodo le svojo nevednost in neumnost, namesto da bi poizkušali ugotoviti, za kaj gre. K razvrednotenju napisanega pa jih bo silila narcisoidnost njihovih akademskih naslovov ali službeni položaj. Ko bodo to počeli, bodo pozabili, da je nekorektno, neobjektivno, nestrokovno in nizkotno pisati in ocenjevati to, česar ne poznajo in česar ne marajo, ko gre za njihova dela.

Ali pa si vzeti čas in spoznati metodo, s katero bi lahko rešili TAM?

IDT je rodil tudi t.i. **DIAGRAM OKOLJA**, ki je inovacija in v svetu **MENEDŽERSKEGA** dela ni poznan. Diagram **SE TRANSPARENTNO** oblikuje v treh diagramskih oblikah: v narisni, v prerezani in v tlorisni obliki. Diagrami drug drugega kontrolirajo in sami po sebi opozarjajo na možnosti in nepravilnosti. Za

uporabo diagrama okolja je potrebno imeti osnovno znanje logistike v ustreznem logističnem okolju. Racionalnost metode je takšna, da z njo na podrtiji, podobni Tamovi, zmanjša strošek aktivne informacije tudi za desetkrat. V normalno delujočih organizacijskih sistemih, v evropskih razmerah, pa ne manj kot za dvakrat.

Pod "**stroškom aktivne informacije**" ne razumem, kot smo običajno navajeni, stroška informacijske službe, ki nastane z napravami, orodji in ljudmi, ki skrbijo za obdelavo informacije. Strošek aktivne informacije (zo katerikoli produkt) pojmem kot strošek, ki vsebuje stroške vseh funkcij, ki se morajo v celotnem tehnološkem procesu za informacijski produkt opraviti, da je menežersko obvladljiv in ga lahko s profitom tržimo. Ta strošek zajema torej stroške vseh jalovih-neopravičljivih in produktivnih-opravičljivih funkcij. Z metodo po diagramu okolja je mogoče enostavno ločevati ene funkcije od drugih.

Diagramu okolja, v vseh treh izvedbah, pripisujem takšen pomen (ocena pisca), kakor ga ima npr. **Fe₃C diagram** v metalurgiji, **i - s diagram v termodinamiki** ali **Gausova krivulja** v statistiki ipd. Metodo se da hitro naučiti in je izjemno praktična. (Več o tem v strokovni literaturi, ki je v pripravi).

PRVA VELIKA NEVARNOST

Na ureditev decembrskih plač v januarju 1996 je vplival IDT, ki je dnevno natančno definiral denarne tokove in s tem seveda tudi denarne potrebe, ki jih je bilo potrebno dobiti na državno garancijo. Urejanje plač se je prvič odvijalo med pravimi partnerji: vlado, ministrstvom za finance in bankami. Jasno se je pokazala vloga, namera in naloga sklada. Sklad ni naredil nič. **NEMEC je z izjavami o STEČAJU (prvič 21. januar) maksimalno in do takrat najbolj škodoval Tamu.** Vladini ljudje v ministrstvu so "pozabili" na potrebne termine za urejanje garancij in tako prispevali k poslabšanju situacije s štrajkom, ki je bil, po moji kasnejši oceni, dogovorjen na najvišjih vladnih nivojih, le da so si maksimalno prizadevali pred javnostjo prikazovati drugačna prizadevanja. To mi je postalo jasno takrat, ko sem v vsej igri spoznal vlogo predsednika **Skel** sindikata in ko sem se v tujini prebijal skozi obremenilni zapisnik ARS za PP, BIVŠA SDK, za leto 1994. Kdo ve, zakaj je označen kot poslovna tajnost in ta sindikat kar precej kazensko obremenjuje. Poleg tega je predsednik tega sindikata politična osebnost, delujoča v strukturah LDS. Ves čas brez sramu zastopa interese LDS in je že najmanj leto in pol soudeležen pri umazanem prestrukturiranju družbenega kapitala v privatni kapital lobijevskih (manegerski klubi) in političnih struktur. Po zapisniku ARS za PP je sindikat **Skel** močno vpet v finančne tokove (120 milijonov SIT), ki so šli preko osumljenih podjetij **TAMČEK, d.o.o.**, LJUBLJANA, **Ljubljanske banke PE Ptuj**, **INTERKONTRAKT, d.o.o.** (v lasti HAZABENT, ŽAUCER, Š. IVANJKO). Šestdnevni štrajk je močno načel rojeni "optimizem" in je zadal novo rano že enomesečnim pozitivnim gospodarskim premikom pri ozdravitvi Tama. Trik sklada in z njim vlade je nesporno uspel. Vse pa so pravočasno opravili tudi novinarji, ki niso imeli trohice razumevanja in vsaj malo časa za trezen razmislek in oceno o dogajanju vTamu, kar bodo, upam, nekoč sami prepoznali. Zopet so precej odprto pokazali, da s sanacijo ne mislijo resno in da so za uničenje pripravljeni narediti vse. Kljub temu sem napel vse sile za nadaljevanje. Sodelavci vsega še niso opazili ali pa so to spretno skrivali. Pri delu so tudi naprej zavzeto sodelovali, v sebi pa, kot da so vedeli, da je vse zastonj. Iz dneva v dan so prav od tam, kjer je vsakdo najmanj pričakoval, prišle nove vzpodbude. Rezultati so neusmiljeno kazali naboljšanje. Denarni tok in realizacija sta se proti vsem pričakovanjem močno krepila. Nisem še mogel natančno vedeti, ali je to udar pred naravnim koncem ali gre res na boljše. Šlo je na boljše. Brez dodatnih skrajno smrtnih udarcev s strani, kjer smo pričakovali pomoč, bi zagotovo uspeli. Resda smo potrebovali pomoč za hitrejšo ozdravitev. Toda po kasnejšem spoznanju bi splavali že, če bi nas pustili pri

miru. Notranja okrepitev je bila izjemna. Kot takrat, ko človek spet dobi barvo, ko iz svojih bolnih lic prežene bledico, se je kazal denarni tok na licu realizacije, ki se je iz dneva v dan izboljševala. Denarni tok se je celo začel približevati realizaciji in je bil v stalnem vzponu. Prilivi so bili iz dneva v dan nad odlivi in nesporno je bilo, da pridobivamo. Proizvodnja se je začela na novo dogajati, sicer počasi, vendar tudi tam, kjer je že skoraj dve pretekli leti stala. Projekt "prodaja" je odpiral velike tržne možnosti. Okrog 15. februarja smo imeli že za 150 milijonov DEM pogodb pred podpisom. **Tako je bilo vse do druge NEMČEVE mine o stečaju.** Novinarji, kot da so na to komaj čakali. Čutil sem njihovo nesramno, potuhnjeno, hinavsko veselje. NEMČEVO dejanje je bilo zame noro, idiotsko, nesposobno. Vendar je bilo natančno odmerjeno kriminalno dejanje, ki je, če sem hotel verjeti ali ne, zrušilo temeljito in plodno prizadevanje za uspeh. NEMEC je izjave o stečaju hladnokrvno, neomikano in narcisoidno ter načrtno, zavedajoč se potuhnjene podpore od zadaj, spuščal v medijski prostor. Z milimetrsko natančnostjo so novinarji prikazali vse slabo, kar je bilo mogoče, nobenega posluha ni bilo za prikaz pozitivnih zasukov. Te so enostavno spregledali, čeprav so jih poznali. Nemoteno, mimo uprave in brez najmanjše zadrege, je **NEMEC** deloval s kvizlinškimi direktorji, ki so v podjetju s pripovedovanjem svojih zgodb in z grožnjami delovali skrajno negativno in so botrovali najdenemu gospodarskemu položaju v TAM. Nekoč bodo spoznali, da so tako, kot so delovali, delovali tudi proti sebi. Že po prvih pogovorih z NEMCEM je postalo jasno, da ga TAM kot gospodarska dejavnost ne zanima, da o Tamu pravzaprav veliko ne ve in da deluje predvsem zelo zmedeno in nesramno. Zmedeno, ker nikoli ni ostal pri nobenem od dogovorjenih stališč, predvsem pa se ni spuščal v nobeno resno diskusijo o Tamu. Bil se je pripravjen pogovarjati le o stečaju. Situacijo Tama je brez argumentov, na nivoju diskusije ljudi s ceste ali ljudi za šankom, prikazoval v negativni luči. Govoril je o dolgovih, za katere nikoli ni imel pravih podatkov in s tem ustvarjal sliko za stečaj. Diskusije o tem, da je TAM močno podvrednoten, ni prenesel. To ga je skelelo. Njegov odnos do Tama je bil povsem oblastniški. Poizkušal sem s prikazom dosežkov, sicer kratkega, vendar glede na situacijo že uspešnega obdobja. Za kaj takega ni imel časa. Šele kaneje, ko je iskal elemente, s katerimi bi me kakorkoli kompromitiral, je po svoji oceni brez moje vednosti v TAM napotil svoje strokovnjake z nalogo, da preverijo, kje so naši podatki prikazani z napako. O špijonaži in preverjanju podatkov me je drugi dan njihovega dela v TAM obvestil ožji sodelavec. NEMCA pa niso zanimale informacije, da je direktor VALANT (z njim je največ sodeloval, z njim pa so stlane tudi druge vezi) več mesecev neupravičeno zadrževal denar na domačih in tujih računih (cca **3 milijonov**

DEM). Nič ga ni zanimalo, da je NAGLIČ podpisoval pogodbe o dobavi busov po logiki 100-odstotne kompenzacije in z rokom dobave mesec dni (pri čemer smo vsi dobro vedeli za celoletne zamude v dobavi). Ni ga motilo, da je bil v preteklosti trg popolnoma neobdelan, ponudbe za 1000 ali več vozil pa so po tri mesece ležale v predalu. Motilo ga ni niti to, da je bilo iz prodaje na cesto postavljenih 51 delavcev, kar je seveda imelo svoje velike posledice prav v prodajnem infarktu.

Zanimal ga je izključno stečaj. Po vseh teh ugotovitvah in dejanjih sem jasno izrazil, da imamo opravka s **skladom in človekom za uničevanje ne pa za razvoj slovenskega gospodarstva**. Pritiski za prenos BUS proizvodnje v **AMBUS LJUBLJANA** so bili neumno pobožni, vendar veliki. Tudi danes sem zelo skeptičen o uspešnem prenosu programa v LJUBLJANO. Prenos programa je nesramno tatinsko dejanje. Programa si ne moreš kar vzeti in ga odpeljati. Program je mogoče narediti ali kupiti, če je naprodaj. Ker je bilo o prenosu programa preuranjeno govoriti, sem problem rešil s postavitvijo cene. Tako so želje o programu vsaj začasno usahnile. Poleg tega je bilo še več drugih razlogov za predah v razmišljanju o prenosu programa. Prvič, celoten program je preširok. Drugič, tradicija ni na njihovi strani in jim ni jasno niti, koliko je potrebno narediti za izgradnjo konkurenčnega imena. Tretjič, nimajo ustrezno razvite prodaje. Četrtič, nimajo dovolj ustrezno usposobljenega kadra. Petič, tehnološko zadeve slabo obvladujejo in se ne zavedajo, da je komponentna politika vroče okolje in na ekonomsko manj privlačnem nivoju, saj izdelovalci komponent zelo skrbijo za nekonkurenčnost konkurence, pogosto pa jih glavni kupci komponent k temu prisilijo. Poleg vsega jim še veliko manjka do obvladovanja optimalno organiziranega vodenja proizvodnega podjetja. Npr. NAGLIČ je imel v rokah vse možnosti, ko bi se lahko na račun povzročanja stroškov v drugih Tamovih delih dobro organiziral in promoviral, pa niti tega ni znal izkoristiti. V strogih tržnih pogojih NAGLIČI, VALANTI, **AM BUSI** in drugi nimajo skoraj nobene možnosti. Bomo videli! NAGLIČEVE ocene, da bo kupoval komponente svetovnih proizvajalcev in bo pri tem še konkurenčen, so iz trte zvite in zaobhajajo najosnovnejše srednješolsko tehnično in ekonomsko znanje. Da je njegovo govorjenje kaj vredno, bom verjel, ko bo to dokazal. Takrat bom zelo vesel. Zelo hitro je bilo mogoče ugotoviti, da je avtobusnega programa za mariborsko tovarno preveč. Pametno je program razdeliti v skladu z možnostmi na tri lokacije (MARIBOR, RADGONA in LJUBLJANA) in v okviru optimalnih proizvodnih gabaritov, dobre in odkrite medsebojne povezanosti, nastopati pod skupno zastavo, ki se imenuje TAM. Premalo je, če pri TAM odrežeš T in se postavljaš z AM. Treba bo še nekaj let delati AM, AM, .. AM ! Vse to tudi SKLADU, NEMCU

in vladi očitno nikoli ni bilo jasno. Jasno pa ni niti strategom v ozadju, ki zagovarjajo razbijanje slovenskega gospodarstva na male nekonkurenčne, investicijsko in razvojno nesposobne organizacijske celote. S prestrukturiranjem dosejajo razvrednotenje tehnike, ekonomije, razvoja, konkurenčnosti, zmanjšanje delovnih kapacitet itn. Med vsemi retorično tako opevanimi prestrukturirani jim za sedaj uspeva edino **prestukturiranje družbenega kapitala v privatni kapital**, v lobijevske, sorodstvene, začasno prijateljske, politične in politikantske strukture širšega ali celo lokalnega značaja in izključno individualnega interesa, ki je zaradi enakega načina grabeža povezan v širši mafijško samoorganizirani interes, ki bo tej družbi povzročil še veliko težav.

Podatkov IDT, ki jih je NEMEC dobival, ni nikoli komentiral, pozitiven **denarni tok** ga ni zanimal. Prikaz možnosti podpisa novih pogodb v vrednosti 53 milijonov DEM (z Grkom in Švicarji) za izdelavo busov s 25-odstotnim avansom, kar bi že pomenilo prve možnosti za izhod iz krize, je zavrnil z zamahom roke in komentarjem: "Kaj me briga 3.000 delavcev, to ni pomembno!" Kar je seveda potrdilo njegove sebične, ozko kapitalske, ekonomsko neuravnovešene, kratkoročne interese. Svoj odnos do Tama in sodelovanja je potrdil s sodelovanjem s peterico ovadenih direktorjev, mimo legitimne in poslovno uspešne uprave. Neaktiven celo nasprotovalen odnos do pridobitve potrebnih sredstev za zagon proizvodnje in izplačilo plač je bila zanj normalna stvar. Deloval je javno in aktivno proti! Prvoten predlog sklada, da se veččlanska uprava spremeni v enočlansko, je nekdo po mojih izjemnih rezultatih spremenil v predlog za tričlansko upravo. (Sedaj menim, da je bil to Nemeč.) Tako mu je uspelo, da je v upravo vtihotal človeka z judeževimi načeli in upočasnil spreminjanje stvari na pravo pot. Pri tem pa mu je pomagala sekretarka, ki je za podjetje svojega moža, delujočega v Tamu, urejala pravočasna izplačila. Ko je vse bilo že očitno, sem 6. marca 1996 NEMCU predlagal sestanek. Ta se je po trikratni predstavitvi zaradi njegove takrat menda zbolele žene odvil v Ljubljani na skladu, namesto ob 14. uri komaj ob 17.30 uri. Še danes pa ne verjamem, da je bil sestanek predstavljen zaradi obolele žene, saj so dogodki tega dne po vračanju iz "črne" Ljubljane pričali drugače. Na tem sestanku sem poizkušal predstaviti učinke prvomesečnega dela. Ponovno sem poizkušal doseči normalen dialog z argumenti. Toda ne. NEMEC je sestanek naravnal drugače. Sploh ni pustil predstavitve doseženih rezultatov. Zanj je obstajala edina in samo ena možnost! **Stečaj zaradi stečaja**. Moje stališče do stečaja je bilo povsem jasno. **Stečaj ni potreben niti upravičen. Sanacija bi zagotovo uspela!** Glavni argument, da je neumno, neupravičeno, neposlovno in kriminalno govoriti o stečaju, je **prava vrednost Tama. Takšen način vrednotenja, kot je bil napravljen za TAM,**

velja za vso slovensko gospodarstvo. (Samo pomislite, za kakšno vrednost so prodali VIDEM KRŠKO!) V tem pa je seveda tudi ves razlog za prikazovanje t. i. CERTIFIKATSKE LUKNJE. Ko gledam na ta segment s širšega zornega kota, mi ni jasno, zakaj je SLS (Podobnikova stranka) s tako lahkoto odstopila od zahteve za pravilno vrednotenje in nove certifikate, ki pa so tako ali tako ena sama velika potegavščina, goljufija in prevara vladajoče strukture. Argumentirano sem želel predočiti sledeče:

- Družba TAM Maribor, d.d., je vsaj **desetkrat podvrednotena** (65 milijonov DEM po zadnji "legitimni" oceni), kar bo stečaj, če bo voden v skladu z zakonom o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Ur.list.RS 67-2464/93), zagotovo pokazal. (Sedaj ubirajo nelegitimne poti, op. p.). Vprašanj je polno in jih bo pokazala nadaljnja diskusija in obravnava TAM. Že nekaj osnovnih podatkov kaže, da je podvrednotenje namerno dejanje vladne politike, ki jo izvaja s SRRS. To argumentiram z golimi dejstvi. TAM se razprostira na en milijon m² zemeljske površine (kar je vredno najmanj **120 milijonov DEM** pri ceni 120 DEM za 1 m²). Lokacija Tama je več kot odlična. Letališče je 5 km od tovarne. Železniška proga je speljana v tovarno. Cestna povezava z avtocesto je popolna. Urejena je notranja infrastruktura (ogrevanje, elektrika, komprimiran zrak, zemeljski plin, računalniška povezava, visoka in nizkonapetostna elektro povezava, PTT). Pokritih površin je 470.000 m² (kar je vredno najmanj **400 milijonov DEM** pri povprečni ceni 851 DEM za 1 m²). Oprema (od laboratorijske do proizvodne), med katero najdemo najsodobnejše obdelovalne stroje v vrednosti tudi do 2,5 milijonov DEM in več, je vredna najmanj **250 milijonov DEM**. Zaloge so vredne okrog **80 milijonov DEM**. Image podjetja, kvalitetni proizvodni programi, ob katerih se nevedni politiki in gospodarstveniki omalovaževalno obregajo, so vredni vsaj **165 milijonov DEM**. Kadrovski potencial (med njimi več kot 420 z višjo strokovno izobrazbo), velja še nadaljnjih 250 **milijonov DEM**. Vse seveda nima vrednosti, če podjetje ne bi imelo tržišča. Toda tržišče je. Tamova proizvodnja mu ob objektivnem odnosu takšna, kot sem jo našel, niti ne bi bila kos, kar dokazujem v enem od pisem.
- Nasilno je preprečena objektivna konsolidacija zaključnega računa.
- Dolgovi družbe TAM Maribor, d.d., so prikazani netočno, neobjektivno nestrokovno in neresnično.
- Delen stečaj družbe TAM Maribor, d.d., zaradi medsebojnih lastninskih povezav družb ni mogoč (razen ob grobem kršenju citiranega zakona in zakona o gospodarskih družbah ali v popolnoma nepravni in diletantski državi?)

- Podpore imajo ovadeni direktorji in njim podobni, ki so TAM, Tamovce, Maribor in Slovenijo pripeljali v globoko gospodarsko krizo in kapitalski kolaps z uradno podporo strank pozicije, ki so delovale do sestopa združene liste z oblasti in tudi pozneje.
- Država uničuje eno od zadnjih gospodarskih dejavnosti z največjimi kadrovskimi in tržnimi potenciali

Še isti dan, na vožnji domov, so se začele kazati prve nevarnosti, kar je pomenilo **prvo večjo neposredno nevarnost**. Potovanje iz LJUBLJANE je bilo tudi vremensko neugodno. Padal je nov sneg, ki ga to leto ni manjkalo. Vozil je šofer PETER. Bil je priča dogodkom v avtomobilu. Po prispetju v TAM nisem odšel domov. Z avtomobilom sem potoval po Sloveniji. To je bil edini način, da sem se izognil zasledovalcem. Tako niso mogli locirati mojega trenutnega položaja. Vreme je bilo izredno slabo, zato je bilo tudi gibanje otežkočeno. Poklical sem ženo in ji razložil situacijo ter predlagal, da otrokom ničesar ne razkrije. Dosegljiv sem bil samo po mobitelu. Nekaterim, s katerimi sem stopil v kontakt, sem razložil svoj položaj. Eden ali dva sta mi ponudila prenočišče, kar pa sem zavrnil, saj nisem želel nikogar spravljati v nevarnost. Po telefonu me je ves popoldan zelo intenzivno iskal človek, vpet v vse največje slovenske škandale. Z njim nikoli prej nisem imel nobenih stikov. Stiki z njim tudi tokrat niso bili potrebni. Menil sem, da bi vendarle lahko obstajale kakšne povezave od prej. Preverba telefonskih klicev v mojem tajništvu je pokazala intenzivno sodelovanje te osebe z MAKUCEM v njegovem obdobju. Zanj je znano, od kod prihaja in kakšne strokovne korenine ima. Z upravo, delujočo pred Makučevo, oseba ni sodelovala. Za tem je sledila še cela vrsta ukrepov, ki so kazali na discipliniranje, zaradi česar sem pri ministru Šteru dosegel varovanje svoje hiše, ki je trajalo do 10. februarja, torej 4 dni. Javnost o tem do sedaj ni bila obveščena. Zaradi varnostnih ukrepov, ki sem jih zahteval, je verjetno prišlo do spremembe strateškega delovanja proti meni. Na moč se je začela postavljati potreba po tričlanski upravi, v katero sem po svoji najboljši nameri imenoval dva člana, ŠTICA in sošolca LUKARIČA. ŠTIC je pri sodelavcih, za katere sem ocenil, da hočejo TAM in da niso povezani v korupcijo, užival več podpore kot pri nasprotnikih Tama. Drugače je bilo z Lukaričem. "Sošolec" se je že prej nekajkrat pojavil na mojih vratih. Kazal je veliko navdušenje nad metodo, s katero sem krmilil med vsakodnevnimi čermi, in ugotavljal, da česa takega še ni videl. Trdil je, da študira MBA, da pa je nad učinki metode izredno presenečen, saj do rezultatov prihajam enostavno, preprosto in hitro. Ugotovil je, da svetovna literatura za vodenje poslovanja takega ali podobnega sistema zagotovo ne

pozna. Ob neki priložnosti se je pojavil s kupom gradiva (strokovne literature) in sanacijskim programom za PC MOTOR, češ da se o tem malo pomeniva. Res sem si vzel uro časa in skupaj sva na hitro pregledala ta sanacijski program, v katerem sva našla polno lukenj in novih možnosti. Na koncu je izrazil željo, da bi metodo predstavil še šestim kolegom, ki skupaj z njim študirajo MBA. Sprejel sem povabilo. Zaradi kasnejšega toka dogodkov pa se to nikoli ni zgodilo.

Peterka individualno kapitalsko usmerjenih direktorjev je imela še intenzivnejše skoraj vsakodnevne sestanke z **NEMCEM**. Delovanje te peterice znotraj Tama je bilo iz dneva v dan močnejše, med Tamovci pa je povzročalo veliko nemira. Na oglasne deske so izobešali povečane časopisne članke, uprizarjali nevarnost njihovi privatizaciji. Sodelavcem so grozili s selekcijo po prehodu na **SKLAD**, ponujali možnost za vključitev tistim, ki bodo lojalni, saj da imajo v tujini in doma spravljen kapital, s katerim se bo izvršil odkup in zagon na novo postavljene proizvodnje. K sodelovanju so vabili direktorje drugih Tamovih družb, ki niso bili na njihovi strani in so učinkovito sodelovali pri IDT in bili uspešni. Kljub temu da sem bil obveščen o tej dejavnosti, sem prepustil zadevo toku dogodkov. Zakaj? Prvič zato, ker mi je manjkalo veliko časa že za resno sprotno delo in drugič zato, ker ne verjamem, da je karkoli, kar se izpelje nasilno, uspešno. Tako zagotovo vem, da iz moke MPP ne bo nobene prave uspešnosti. MPP bo na koncu opravil sam s seboj. Poleg tega je šlo za sposobne direktorje, od katerih sem pričakoval obvladovanje dnevne situacije ter njihovo samostojno odločitev za nekaj, v kar bodo verjeli in kar hočejo imeti. Mogoče le ni bilo tako ali pa so popustili, ker sem jih pod pritiskom znanih okoliščin zapustil. **Z mojim izgonom so verjetno tudi Tamu lojalni direktorji pokleknili in priznali TUDI to, kar je slabo za njih in za TAM!**

Po drugi strani je pritiskal NEMEC z izjavami o stečaju, tako da sem se moral poleg tekočega dela, čedalje več posvečati tudi temu. Finančno izrabljeni delovni nalogi, ki smo jih podedovali, so se bližali h koncu. Pred podpisom smo imeli že za prej omenjeno vrednost novih pogodb, NEMEC pa je z informacijo o stečaju to onemogočil in tako **zadajal zadnje smrtonosne udarce Tamu**.

Tako sem se ubadal z grožnjami z vrha, z upravo v senci, z uničevalno politiko SKLADA za razvoj RS, z izčrpanimi delovnimi nalogi, z objavami stečaja, ki so jih novinarji strašno potencirali, ter z delovanjem stranke LDS, ki je delovala preko predsednika enega od sindikatov. Ob vsem tem pa je prihajal še novi minister za gospodarstvo iz povsem drugačnih gospodarskih razmer in iz firme s povsem drugačnim tržnim artiklom, pripravljen realizirati točno to, kar mu predpostavljeni naročijo. V tem primeru uničenje TAMA.

UPRAVA V SENCI

V drugi polovici januarja, v obdobju urejanja in zadnjih skrbi za plačo, je postalo jasno, da vladni organi niso dojeli logistike in kaj pomeni delitev sanacije na dva dela, notranje in zunanje zdravljenje. Pokazalo se je tudi, da je bil pričakovan

drugačen razvoj dogodkov. Spoznanje, kako je nekaj hudo narobe, je bilo kar hitro in očitno. SKLAD kot novi lastnik ni kazal nobenega interesa ne za pomoč ne za dejanske razmere ne za konstruktivno sodelovanje. NEMEC se je na vse pretege izmikal ureditvi pogodbe o poslovanju z menoj. Vedno si je izmislil kak nov izgovor. Že na moji predstavitvi je gledal mrko. Resnih pomislov pa ni izrazil. Po koncu predstavitve, kako sanirati TAM, kjer so bili prisotni ministrstvo s TAJNIKARJEM na čelu, NEMEC s sodelavci iz sklada, predstavniki vsaj desetih bank, ki so bile na TAM vezane s kapitalom, in ki je trajala kar krepko v popoldanske ure, je NEMEC pristopil in mi čestital, rekoč: "Izjemno sem presenečen nad načinom podajanja in konceptom, ki si ga predstavil." To je tudi mene začudilo. Dodal je: "Toda Tama se kljub temu ne bo dalo rešiti!" Te besede so mi še dolgo odzvanjale v ušesih. V zmešnjavi občutkov, da sem res dobro opravil in da je večina udeležencev predstavitve bila vidno presenečena, ob NEMČEVI izjavi niti pomislil nisem, da zadnje besede pomenijo oviro, za katero se skriva **SKLAD** skupaj s svojimi oviralci. Jasno mi je bilo, da minister TAJNIKAR nije bitko za biti ali ne biti in da se na plečih Tama odvija grda in zahrbtna igra, ki ima v ozadju ozke cilje akterjev z najvišjega vrha. To je bilo jasno tudi vsakomur, ki je malo poznal politične razmere slovenskega prostora. Da pa so sposobni javno uprizarjati skeč bitke za delovna mesta, zadaj pa grabežljivo hlatasti po nasprotnem in po razdeljevanju kapitala, pa mi ni bilo jasno. S takšno umazanostjo se neposredno še nisem srečal, čeprav sem že kar nekaj doživel. Oči mi je zapolnil blišč zlata in gnoja hkrati. Blišč gnoja namenjen preprostem delavcu, Tamovcu, Mariborčanu, Štajercu in Slovencu, **blišč zlata** pa natančno izbranim šarlatanom na različnih nivojih šarlatanske piramide, ki ima svoj vrh v LJUBLJANI, korenine pa v BEOGRADU in v MARIBORU. V blišču zlata je bilo čutiti smrad prenosa intrig in spletk iz poslanskih klopi DRŽAVNEGA ZBORA v TAM.

Ni mi bilo takoj jasno, od kod bo udarilo. Logistika je kazala na SKLAD ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE. Toda, kdo je znotraj? Po dogodkih iz podobnih primerov na Slovenskem sem rahlo slutil, da bi to lahko bili zadnji pomembnejši prišleki v TAM ali pa pomembnejši, vendar ne dovolj Tamovsko usmerjeni Tamovci. Že takoj v začetku sem se moral soočiti s primerom **ZARIČ**, ki je ministra TAJNIKARJA v javnosti najbolj bremenil. V ta problem so me takoj prve dni potegnili akterji (kasnejši člani uprave v senci) v Tamu z zahtevo po takojšnji odpremi rezervnih delov (RD) ZARIČU. V moji pisarni je bil sestanek vseh, ki so o zadevi kaj vedeli, z namenom rešiti, kar se rešiti da, vendar v nobenem primeru za ceno novega nepravilnega koraka ali koraka, ki bi karkoli prikival. Takrat sem prvič spoznal mazaški način dela in akterje mazaštva

najnižjega nivoja. Močan pritisk na odpremo RD so povzročali NAGLIČ, ŠMAJGERT in VRAČKO, za kar je morala svoja pleča postavljati vodja prodaje RD MIHOCKOVA. Prvi trije niso bili nikoli pravi Tamovci, kot se je izkazalo kasneje. MIHOCKOVA jim je bila posredno ali neposredno podrejena, vendar verjetno ena redkih, ki bi se ji dalo zaupati. Pritisk za takojšnjo dobavo RD ZARIČU je bil poizkus, da me vklenejo v nepravilnosti in mi, zaradi sodelovanja, vzbudijo občutek krivde, ki bi jim zagotavljal nadaljevanje dela po ustaljenih metodah. Posumil sem v varnost posla in preveril njegovo zavarovanje. Izkazalo se je, da so ta posel, v skupni vrednosti cca 5 milijonov DEM, zavarovali z ZARIČEVIM avansom za 73 avtobusov (cca 7 milijonov DEM), ki ni nikoli došel v TAM. Na poti v TAM so si ga razdelili za poplačilo **"visokih provizij", čemur je botroval minister T.** Šlo je za mahinacijo, zato na njo nisem mogel pristati. Zagrozili so s posledicami, če ne bom takoj podpisal odpreme RD. Praktično nisem imel orožja, vedel sem le, da gre za guljufijo. Za izhod iz situacije in v dobro posla sem zato predlagal :

- preverbo ozadja in pravilnost zavarovanja posla ter varno dobavo pošiljke v MOSKVO, za kar bi potrebovali vsaj en dan ali bolj hazardsko možnost,
- da podpišejo izjavo (in se tako sami ujamejo), da bo plačilo za RD resnično steklo tudi v denarnem toku, kar naj jamčijo z delovnim mestom, ki ga zasedajo.

Prvo možnost so po pričakovanju takoj zavrnili, saj bi z njo zanikali pritisk, ki so ga s svojimi zahtevami ustvarjali.

Tudi drugi možnosti so se vsi izmikali in na koncu tudi odrekli. To me ni presenetilo. Tako so dokazali, kako delujejo in v kaj so vpleteni. V želji po rešitvi nastale situacije sem prosil, da me telefonsko povežejo z ZARIČEM. Vezo so s skupnimi močmi vspostavili. V tem času sem oblikoval varianto za rešitev problema na varen način. To je bil prvi kontakt z ZARIČEM. Bil je vljuden in prijazen. Ni hotel razumeti, da garancija v avansu, ki ga nikoli ni bilo ne velja. Po dokaj ostrem začetku pogovora, v katerem me je ZARIČ prepričeval, da rezervne dele potrebuje, sem predlagal pripravljeno možnost in sicer. Da rezervne dele naložimo, naložen material ocarinimo, mu dostavimo ICD (izvozne carinske deklaracije), na osnovi katerih izvrši plačilo. Po izvedenem plačilu tovar nemudoma dostavimo. Pogodbeno določilo, da moramo blago dostaviti v Moskvo, je zahtevalo zavarovanje blaga na poti, kar tudi ni bilo urejeno. Ruske okoliščine so namreč govorile, da se tam blago izgubi. Tako sem dodatno zahteval še zavarovanje transporta do Moskve. Zadeva se je kljub še nekaterim manjšim zapletom končala po dogovoru.

Pred menoj so sedeli skladovi podaniki, ki so razen enega, kot se je kasneje tudi pokazalo, delovali za svoje in skladove interese in si ves čas prizadevali za uničenje Tama.

Ko je bilo dovolj jasno, da me ne bo mogoče enostavno in hitro pridobiti v okolje njihovega delovanja in da bo potrebno počakati na kakšno večjo napako, so se me, predvsem zaradi odmikanja terminov za stečaj, lotili z dokaj odkrito taktiko s petimi izbranimi direktorji (uprava v senci), ki so imeli tudi medijsko pomoč.

Javno se je začelo s pismom NEMCU, ki ga je napisala peterica direktorjev 02.02.1996. Peterica kakršnega koli nestrinjanja pri meni poprej ni izpovedala. NEMEC me o prejetem pismu ni obvestil. Namigovanja so se začela nekega jutra v Tamu. Nekdo me je vprašal, ali kaj vem o peticiji, ki jo je napisala peterica direktorjev. Bil sem, moram priznati, presenečen. Na umazane igre poleg obilice dela res nisem računal, kar je bilo za človeka mojih izkušenj pravzaprav naivno. Ampak tokrat je vendarle šlo za gospodarsko dejavnost in gospodarsko delovno organizacijo. Poizkušal sem priti do te "peticije", ki se je imenovala kar Predlog sanacijeTama.

Začela se je nekako tako: "Delavci Tama smo z olajšanjem sprejeli vest o novem lastniku, saj smo bili mnenja, da se namerava resno pristopiti k sanaciji Tama. Tudi predstavitev g. LAHA, novega predsednika uprave Tama, v začetku januarja nam je vllila dodatno upanje. Žal po enem mesecu Lahovega predsednikovanja ugotavljamo, da so bile njegove obljube prazne, saj ni uresničil ničesar od napovedanega, kot oživiljanje proizvodnje, ureditev odnosov z bankami, izplačilo plače 26. 01. 1996, kakor tudi ni odstopil, kot je napovedal v primeru neuresničitve naštetega ..... .

Če bi te besede, te stavke zapisali uspešni Tamovi ljudje, bi se nad svojim delom zelo zamislil in bi bil zaskrbljen. Če bi to zapisali sodelavci, ki so mesec dni pridno sodelovali na vsakodnevni koordinaciji IDT, bi bil hudo zaskrbljen. Iz podpisov pod dopisom sem ugotovil, kdo so avtorji. Bili so prav tisti, ki so ignorirali vsakodnevno delo, rezultati njihovih družb pa so bili že nekaj let zaskrbljujoči, da o njihovih odnosih do ljudi ne govorim. Prav ta peterica je na vsakodnevnikih koordinacijah najpogosteje manjkala. Otročje ali zlonamerno pa se je dalo razumeti zahteve po ne vem kakšnih učinkih šele po 30 dneh dela v TAM. Navedene obljube so vzete iz kontekstov in napisane tako, da je kazalo, da gre za norčevanje ali pa za očitno spletko. O tem naj vsak bralec presodi sam. Ti možje so bili že kar nekaj časa v TAM. Eni so celo ovađeni. Vsi pa so, vsak na svoj način, prispevali k razvrednotenju Tama v preteklosti in sedaj. Danes menim, da gre za skupino popolnih nesposobnežev, nestrokovnjakov, ki bodo tudi v prihodnosti pokazali, ali so gnoj ali zlato. Na oznake mag., ki jih eni tudi

nosijo, ne dam veliko, sploh če opravijo teoretični magisterij. Rad bi videl njihov v praksi dokazan magisterij. Sedanji jim pomaga samo še do večje narcisoidnosti in neuspešnosti zaradi samozaverovanosti in ošabnosti, ki so jo pridobili tudi z magisterijem. Po odkritju avtorjev mi je prišlo v roke tudi pismo MAKUCU, z dne 05.12.1995, ki ga je kot prvi sopodpisal NAGLIČ, akter vsesplošne neuspešnosti v Tamu. V tem pismu so očitali MAKUCU prav vse, kar bi že mesec dni lahko uživali na IDT. To je potrdilo vse. Jasno je postalo, da je NAGLIČ eden glavnih kvizlingov, izkoriščevalcev, nergačev in NEMČEVIH privržencev, le da so ga tokrat k sodelovanju potegnili ljudje, ki so bili blizu NEMCU. Poznali so se že iz Mariborske livarne in mariborske Metalne. Ko so me seznanili z učinki NAGLIČEVEGA dela v IRANU, z njegovo potjo do osebnega avtomobila, z vpletenostjo v vrsto pogodb brez ustreznih pooblastil, hkrati pa z izmikanjem pred problemi, za katere je bil odgovoren, sem dobil čisto sliko. Peterica je gradila slabo oceno o mojem delu in uspešnosti, na nedoseženem terminu za izplačilo decembrske plače, ki bi jo morali izplačati 26. januarja, pa smo jo izplačali s 5 - dnevno zamudo. Da so bile vse plače v preteklem letu izplačane z zamudo, so spregledali, meni pa odprli oči. Bravo, takrat mi z ničemer ne bi mogli hitreje in boljše razložiti, kaj morajo opraviti.

Vlogo **velikega šarlatana** je igral tudi ŠMAJGERT. Ta sicer ni bil sopodpisnik peticije, saj je bila z njim in njegovim podjetjem EXSIM, s.p., pred tem prekinjena pogodba o organiziranju in izvedbi marketinških storitev, ki jo je z njim, **za nazaj (za čas od 01.06.1995 in naprej) 09.08.1995** podpisal MAKUC. Že v času od **01.06.1995 do 30.08.1995 bi moral izdelati program organiziranosti sektorja za prodajo komponent v TAM Maribor, izvesti izbiro kadra za izvajanje operativne prodaje, pripraviti plan programa dela, za to usposobiti delavce ter tudi operativno voditi delo sektorja. Tega ni nikoli uredil, vsaj uspešno ne.**

ŠMAJGERT, srednješolec po izobrazbi, je postal "**veliki boss kot pridružen član v družbi peterice**" in v organiziranju in izvedbi marketinških storitev. Iz marketinga so odpustili **51** delavcev, **422** Tamovcev z višješolsko in večjo izobrazbo z dolgoletnimi izkušnjami in odličnim poznavanjem Tama pa se je potikalo po Tamu in je glede na Šmajgertovo pozicijo pomenilo manj kot nič. Kdo je ŠMAJGERT? Pred ponovno sklenitvijo že omenjene pogodbe je bil zaposlen v TAM. Z **odpravnino** je odšel iz TAM. Kot samostojni podjetnik se **je ponovno vrnil v TAM organizirat marketing storitve. Njegovih škodljivih učinkov do takrat še nisem v celoti spoznal.** Iz njegove kasnejše zahteve za varstvo pravic (po odpovedi za TAM škodljive pogodbe), ki jo je poslal njegov odvetnik, pa sem

razbral, da je šlo tudi za prekinitev delovnega razmerja, ki bi ga naj poleg omenjene pogodbe sklenil s TAM MARIBOR, d.d. .

Kaj je ŠMAJGERT počel? Predvsem je povzročal Tamu veliko škodo. Še hujše! S svojo navzočnostjo je vsem v živo dokazoval, da rušijo TAM. Za to početje pa je dobil, glede na njegovo usposobljenost, vrhunsko plačilo. Ničesar od tega, kar bi po pogodbi moral opraviti ni storil. Vse njegove fakture so bile brez pripomb in brez kakršnihkoli vprašanj poravnane.

Z NEMČEVIM načinom dela in z delom uprave v senci, kot sem jo sam imenoval, sem seznanil tudi predsednika DRNOVŠKA v pismu, dne 07.02.1996, kar je verjetno povzročilo dodatne zaplete. DRNOVŠEK se nanj ni nikoli odzval, kot da ne gre za TAM. Takrat je postalo jasno, da **obljube "izpod brez v televizijske ekrane" pomenijo le farso**, ali pa se predsednik na gospodarstvo ne spozna preveč in podpira **izprijenost**. Morda pa so pismo pred predsednikom celo "skrili", če je to sploh mogoče. Iz njegove izjave po mojem begu, ko ga je pismo iz tujine, na temo TAM, vendarle spravilo v parlament in je **skonstruiral izjavo**, da je šlo za "nesrečno izbranega predsednika Tamove uprave", pa je bilo jasno, za kaj gre! Vse poteka v skladu z načrtovano strategijo in z njegovo vednostjo. Vsaj za telefonski klic bi lahko imel čas!? Novo neznancko je pomenil DRAGONJA. V tem primeru se je politika nenadnih odstranitvev in zamenjav, ki jo ves čas izvaja LDS in jo javnost velikokrat opraviči, znova potrdila. TAJNIKAR je odšel. DRAGONJA, novi minister pa je moral nekaj ukreniti. S preteklostjo se ni obremenjeval. Verjetno za to niti ni imel časa. Brez časa, ki bi si ga za problem moral vzeti, pa problema ni spoznal. Mimo tega kdorkoli težko pride.

Metod DRAGONJA. Uspešen direktor v uspešnem podjetju LEK LJUBLJANA so zapisali mediji in poročali televizijci. Dovolj za kredibilnost potrebno pred očmi javnosti. Ravno dovolj, da je od javnosti bilo mogoče pričakovati pasivnost do njegovih potez pri potapljanju zamočenih bark, kot so: TAM, VIDEM KRŠKO, CIMOS, LIVARNA MARIBOR, HIDROMONTAŽA, METALNA KRŠKO, PALOMA itn. Prvo srečanje z DRAGONJO v poročilih TV, ko je v PLANIKI pred novinarsko ekipo zbežal na delavski svet tega podjetja, je v meni vzbudilo precej zanimanja. Glej ga zlomka, ta pa, ali nima manir ali pa se nikogar ne boji, ker je podpora iz ozadja še dovolj velika. Pričakoval sem, da bo dokaj hitro, vendar dovolj odločno ukrepal. S svojimi rešitvami je slovensko gospodarstvo pahnil v obupno stanje. Velika družbena podjetja postajajo lahko kupljiva lastnina, ki se najprej z infrastrukturo, nepremičnino in premičnino oddajajo v najem tudi po 1 DEM/m², kasneje pa razprodajajo za denar, ustvarjen po poti bypass firm ali še na kak drug bolj očiten način, npr. za denar zadrževan na tujem računu. Da je temu tako, dokazuje program, ki so ga izdelali za TAM MARIBOR. Podpisal ga je

DRAGONJA. Upam, da ga ni sam tudi izdelal in da je komaj tako, kot predvidevam. Če je drugače, mi je za njegovo strokovnost globoko žal. Program ne ustreza niti najosnovnejši metodologiji poslovnih načrtov, kot jih zahtevajo banke za vsakega novega obrtnika ali podjetnika tudi, če gre za investicijo samo 10.000 DEM. Ko k temu prištejem še vrsto stvari, ki jih je situacija enostavno potegnila v tok, vse tja do LUKARIČA in nekega ČOKLA, ki je prišel v TAM za potrebe SKLADA iz AGISA PTUJ, kjer je opravil pravo razdejanje v lastninjenju (tudi za svoje potrebe), je tu pravi hudič.

STOPNJEVANJE PRITISKOV

K vsej nakopičeni zmešnjavi je minister DRAGONJA dodal nekaj novega vetra. Prvo srečanje z DRAGONJO me je navdalo z občutkom medsebojnega priznavanja. Nekako nisem čutil, da bi me minister zaradi funkcije, v kateri je deloval, podcenjeval. Z avtoriteto ministra in občutkom za dialog, ki ga je pokazal, se je bilo z njim mogoče pogovarjati. Za trenutek sem celo verjel, da želi stvari pogledati, razumeti in urediti pošteno. Toda njegovo nespoštovanje

dogovorov me je hitro prepričalo o nasprotnem. Snedel je marsikatero verjetno tudi po lastnem prepričanju izrečeno besedo. Sam najbolje ve zakaj. Ko se je moral odločiti o najpomembnejših stvareh, sem imel občutek, da odloča, kot mu je naročeno. Torej po zahtevah drugega. V to me je s svojimi odločitvami prepričal sam. Zato menim, da nima hrbtenice in počne to, kar počne, po volji nadrejenih. Tisti, ki so nad njim, se tega dobro zavedajo oz. so se zavedali, ko so ga postavljali. V to me je dokončno prepričal, ko je že drugi dan po zelo temeljiti in izčrpani analizi stanja v Tamu, kjer smo se dogovorili za nadaljevanje sanacije, dovolil, da je v eter ponovno prišla informacija o stečaju, ki jo je spet posredoval NEMEC. Na moj protest k temu dejanju ni reagiral niti DRAGONJA niti VERDEL niti SKLAD in tudi ne kabinet predsednika vlade.

Takoj po tem je prišel tudi prvi pisni zahtevek SKLADA, da kot predsednik uprave na prvi ustanovni skupščini predlagam stečaj Tama. Že isti dan dopoldan (okoli 11. ure), ko smo dobili NEMČEVO zahtevo za stečaj, nas je poklical tudi GRK Savas P. VAFIDIS iz Grčije in odpovedal pogodbo v višini 53 milijonov DEM, ki je bila pred podpisom. Da gremo v stečaj, so mu ažurno sporočili "Tamovci iz uprave v senci", s katerimi je v preteklosti sodeloval. Seveda je bilo povsem jasno, kaj se dogaja. Tako so nam kvizlingi tisti trenutek onemogočili najbolj obetajoč posel. Da se pritiski in delovanje sklada nadaljujejo, sem opazal vsak dan. Posamezni bližnji sodelavci so padali v jok, saj so jih na vse mogoče načine zastraševali. Posebej se je to poznalo pri kolegicah, ki so bile sicer zelo vestne in korektno pri izpolnjevanju svojih delovnih obvez. Okoli 5.marca je svoj pravi obraz nehote razkril tudi **Josip LUKARIČ**, kar je zame bilo pravo **Judežvo dejanje**. Bilo mi je jasno, da je kupljen in da v svoji nevednosti in pokvarjenosti ter v svojem iskanju radosti, umira v poštenju in vestnem delu. Kaj sem čutil ob tem odkritju, sem mu jasno izrazil 15. 03. 1996, na sestanku najožjih sodelavcev, ko sem se prvič v življenju zavedal, da mi tokrat zares strežejo tudi po življenju. Kasneje sem odšel iz Tama naravnost v tujino.

IZRABA SREDSTEV JAVNEGA OBVEŠČANJA

Kot Ptujčan sem bil dokaj neobremenjen z **lokalnim časopisjem in mariborskim radiom**. Rajši sem poslušal nacionalni radio in listal kakšen vseslovenski časopis. Po izstopu Slovenije iz vročega objema Jugoslavije pa se je rodilo tudi nekaj nove medijske ponudbe, tako na področju časopisnih, revijalnih kakor TV in radijskih dejavnosti.

Naklonjenost in nenaklonjenost medijev političnim strankam je lahko ločiti, posebej še, če z malo sreče prebiraš diametralno nasprotno medije, če opazuješ reklamne oglase in če spremljaš naklonjenost ali bolje nenaklonjenost medijskih

hiš posameznim politikom. Tako kot za politike se je še težje opredeliti za pravi in objektivni medij. Težko ugotoviš, kdo je dobitvoren in resnicoljuben, kdo dela za vseslovensko dobro in je naklonjen temu, za kar je bil izbran. V zadnjem času je zelo močno prisotna tranzicija informacij iz politično levih, bolje državnih, medijskih hiš na privatne, ki so bile ob svojem nastanku desno in demokratično usmerjene. Ob nastanku novih medijev se je za krajši čas navidezno vzpostavilo ravnotežje. Sedaj pa politična levica vse bolj botruje že tudi tem medijem. Svoje v večini še vedno zavajajoče in prirejene informacije posreduje preko tega novonastalega prostora, ki v očeh Slovencev uživa nekaj več zaupanja zaradi začetnega "neodvisnega" položaja. Denar, ki je pri nevernikih sveta vladar, prihaja v "nove" medije po poteh reklamnih naročil, ki vsako zase počasi in vztrajno odkupi del neodvisnosti in začetne nenaklonjenosti. Tako počasi raste sodelovanje s cenzuro, ki si skorajda neopazno prisvaja vpliv na celoten medijski prostor in tako tudi na nepozorne državljane. Spreten poznavalec in opazovalec lahko te vplive na medije prepozna. Pozoren in previden je potrebno biti le na vsebino sporočil. Boj za oblast bo, predvsem pred volitvami, neizprosno trd, saj se tisti, ki so na oblasti, zavedajo, da lahko svoje zmote in goljufije zakrijejo pod zaščito imunitete, s sprenevedanjem in s preprečevanjem dostopa do dokazov. Slednje potrjujejo vse do sedaj, pod preprogo krivice, pospravljene afere. Pred durmi je dobro plačan predvolilni čas, ki ga mediji v vsej svoji kratkovidnosti slepo razgrabijo. Kot da jim je malo mar za dolgoročno naložbo, ki jo je mogoče graditi le z nepristranskim, neodvisnim in poštenim poročanjem, s katerim odpirajo možnosti bogastvu v odaljenosti na račun odrekanja kratkoročnim priložnostim danes. Čas ugajanja kapitalu se je začel dogajati prehitro. Nastopil je tudi čas političnega linča skozi lobijevske inštitucije. Gospodarstvo je v rokah bivše nomenklature, ki je večina pristopila k vladajoči liberalno komunistični liniji. To sta izkoristila tudi Radio MARIBOR in gospa ŠMAJGERT, odgovorna urednica. Gospa ŠMAJGERT je možu, s katerim sem moral prekiniti sodelovanje, po tisti za nazaj podpisani pogodbi, zaradi že opisanega škodljivega delovanja, hitro priskočila na pomoč. Peterica oz. "uprava v senci" je lahko nastopila v najbolj poslušani nedeljski oddaji "Mariborski feljton". Izjave "ovadenih in nelegitimnih direktorjev", ki so v preteklosti naredili za TAM manj kot nič, so dobile pomembno možnost za lažnive in neobjektivne ter neresnične navedbe poslovnih podatkov. Manipulacija z vizitko je bila vredna njihovega nivoja, saj je bila v popolni oblasti laži. Ni bil pomemben TAM, pomembna ni bila resnica, še manj objektivnost pri poročanju. Pomembna je bila možnost za javni revanšizem, ki je sledil odpovedi pogodbe možu. Težko je dokazati povezanost tega početja s skladovimi namerami. Da je v oddaji sodelovala prav peterica iz

"uprave v senci", pa seveda pove svoje. Da tega početja ni obsodil nihče od odgovornih iz vlade, iz UO TAM in niti iz SRRS, pa je seveda povsem nerazumljivo. Če k temu početju niso imeli pripomb, bi morali opozoriti upravo ali vsaj mene in nas vprašati, kaj počnemo. Eni in drugi namreč nismo imeli prav. Tudi tega ni storil nihče.

Medijska uslužnost opisanega tipa pa ni bila najhujša. Veliko škode je bilo storjene še z napačnim, cenzuriranim in izvenkontekstnim objavljanjem pisem, ki sem jih naslovil na mariborske in druge medije. Očitno je bilo, koga branijo in zakaj. Vsaka beseda vladnih predstavnikov, vladnih služb ali "uprave v senci" je bila objavljena takoj in na najopaznejših mestih z udarnimi senzacionalnimi naslovi. Odgovori, čeprav napisani takoj in posredovani na uredništva s faksom, so kasnili tudi po 10 dni. Objavljeni so bili delno in šele po osebnih posredovanjih, na manj vidnih mestih. Tudi opozorilo, da gre za Maribor in Mariborčane, ki so edini zvesti bralci in poslušalci mariborskih medijev, nikogar ni premaknilo. Tega odnosa mariborskih medijev nisem pričakoval. Tudi, če je šlo za politična navodila od zadaj. Šlo je vendarle za preživetje. In Mariborčani bodo še naprej živeli v Mariboru, seveda brez Tama. Slej ko prej verjetno tudi brez denarja za nakup časopisa in plačevanja radijske in TV naročnine. Takrat tudi privilegirana oddaja v feljtonu ne bo pomagala, ker se bo, tako kot radijski valovi v daljavi, tudi kupna moč Mariborčanov in želja po poslušanju feljtona izgubila v revščini. Tako mediji podpirajo politiko bogatih med revnimi. Toda kakšen je reven bogataš? Je mar to revolucionar? Mar ni to berač?

Ko sem to poglavje že zaključil, sem 06.07.1996 v časniku SLOVENEK prebral članek "Strankarski prevzem medijskega prostora". Pisca C.R. ne poznam in upam, da me zaradi uporabe njegove navedbe iz tega članka, v katerem opisuje protest združenja za demokratizacijo javnih glasil proti odstitvi generalnega direktorja RTV Slovenija Žarka PETANA, ne bo preganjal. V oči me je zbodla sledeča navedba : **"Vse kaže na naraščajoči strankarski vpliv vladajoče strukture, ki hoče TV Slovenijo izrabiti za manipuliranje javnega mnenja z neobjektivnostjo in zamolčanjem pomembnih dogodkov nasprotne politične strani in neodvisne civilne družbe, meni združenje ter dodaja: če prevzemu oblasti na TV SLOVENIJA dodamo še lojalnost lokalnih, komercialnih televizij, predvideno zaporo prenosov HRT, skoraj Italijansko TV KOPER in lojalnost večine informativnega časopisja zdajšnjim oblastem , je s tem povedano vse.**

Sprašujemo se, če je taka vztrajnost in usmerjenost zdajšnje oblasti priprava na izredne razmere, s katerimi posamezni vplivni politiki občasno zastrašujejo javnost."

Prav na vsebino zadnjega stavka pa sem z enim od pisem tudi sam opozoril najodgovornejše v Republiki Sloveniji. Kot da bi s Slovenskim združenjem za demokratizacijo javnih glasil delal z roko v roki. Na isto je v polpreteklosti opozoril Janez JANŠA, ko je povedal, da imamo v Sloveniji veljavno še tajno projugoslovansko zakonodajo, ki jo je za izredne razmere podpisal DRNOVŠEK, bivši predsednik jugoslovanskega predsedstva, in so jo na KOSOVEM trdo doživeli. Če k temu dodam še karizmatičnega, narcisoidnega in vehementnega samodržca KACINA, ki je eden redkih, ki zmore storiti vse za svoj obstoj in za KUČANA, tudi proti lastnemu narodu, neodločnega ministra ŠTERA, ki bi v zaščito lastnih ugodnosti postopal enako, se imamo res česa bati. Morda celo tega, da se bo kdo zbal za slovensko "demokracijo" in bo v pogojih "izrednih razmer" moral ponovno kandidirati.

ZAMENJAVA DVEH DIREKTORJEV

Po stopnjevanju pristiskov, na katere v začetku tudi sam nisem bil dovolj pozoren, po vse večji in odprti podpori "upravi v senci" s strani SRRS in NEMCA, kasneje še ministra DRAGONJE in po povsem pasivnem odnosu vseh obveščenih političnih veljakov in tudi UO TAM Maribor, d.d., do nastale situacije, je bilo jasno, da gre za zadnje trenutke obstoja TAM. Jasno je postalo, da je potrebno za vsako ceno V DOBRO TAMA doseči odstranitev vsaj dela ovadenih direktorjev, uprave v senci v rokah SKLADA in če je treba tudi vpliv ministrstva. Pravzaprav bi bila v tistem trenutku edina možna rešitev za ohranitev Tama

vrnitev neposredno pod ministrstvo. Ministrstvo samo, po moji oceni, ne bi upalo popeljati Tama v stečaj, saj bi bilo tako početje vlade preveč očitno. Vsaj tako neodgovorno in tako hitro ne! Posredno preko SKLADA, ki je v resnici podaljšana roka ministrstva, pa je slovenski narod stečaj in vlogo ministrstva ter vlade spregledal.

Že februaraska plača v marcu in še mesec in pol dela v tempu, kot smo ga imeli, bi zadoščalo, da bi postali neodvisni in bili zunaj krize v času izplačila naslednjih plač. Tega so se po zbranih podatkih vsi zainteresirani za stečaj začeli dobro zavedati. Vedeli so, da na stečaj brez resnih argumentov niti zlepa niti zgrda, dokler argumenti kaj veljajo, ne bom pristal. Doseženih poslovnih rezultatov z novimi intrigami ni bilo mogoče še bolj onemogočiti. Izkoristili so že vse možnosti. Začele so se grožnje, ki so jih v začetku z nezainteresiranim delovanjem izpovedovali člani upravnega odbora. Bolj odkrito je to počel Dimovski, saj je postavljaj vedno nove in celo formalno neupravičene zahteve, da bi preprečil zamenjavo obeh direktorjev. To je počel kljub temu, da so mu bile dobro znane vse nepravilnosti iz preteklosti, saj jih je kot član upravnega odbora soustvarjal. Zelo očitno je bilo, da proti zamenjavi delujejo iz točno določenih razlogov. Nikakor niso mogli skriti, da se ne strinjajo z odstranitvijo tistih, ki so jih z nalogo uničenja Tama postavili sami. DIMOVSKI je zahteval izpeljavo zamenjave po zakonitih postopkih, čeprav mu je bilo jasno, da sta bila oba direktorja na položajih nezakonito in v nasprotju z veljavnimi akti.

Kot pri reševanju drugih problemov sem tudi pri reševanju kadrovske problematike imel pred očmi delo po veljavnih aktih. Jasno je, da se v vsej Tamovski zmedi nisem mogel detaljno posvečati še vsebini in legitimnosti sklenjenih individualnih pogodb in izdanih sklepov, zaradi česar so bili člani ministrstva, ki so delovali v upravnem odboru v veliki prednosti. Detajlom o pravilnem imenovanju in o pravilni zamenjavi sem se kot predsednik uprave mogel posvetiti šele na sami seji in kasneje, ko sem pod težo resnosti problema moral spoznati tudi ta problem. Do takrat sem verjel kadrovniku, ki je pripravil predlog za zamenjavo po njemu znanih aktih in na osnovi argumentov, ki sem jih za zamenjavo podal. Ti so bili popolnoma nesporni. Predlog je bil pravočasno pripravljen in posredovan na UO TAM Maribor, d.d. v obliki in vsebini, prikazani v nadaljevanju:

PREDLOG UO ZA RAZREŠITEV

TAM MARIBOR, d.d.

Predsednik uprave

0500-311/96-GB/NJ

TAM MARIBOR, d.d.
UPRAVNI ODBOR (UO)

ZADEVA: Predlog za razrešitev direktorjev
TAM Inženiring in vzdrževaje, d.o.o. in
TAM Bus, d.o.o.

1. Razrešitev direktorja TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o.

Ob upoštevanju, da je TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., družba z enim družbenikom, razrešitev direktorja temelji na določilu 459. čl. v povezavi s 439. čl. ZGD, oz. na določilih 104. čl. Statuta TAM Maribor, d.d., ter določili 6. in 10. čl. Akta o organiziranosti in delovanju poslovnega sistema TAM kot koncerna.

Akt o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo TAM Inženiring in vzdrževanje (d.o.o.) je usklajen z navedenim zakonom oz. akti koncerna (8., 10. in 14. čl.) tako, da je nadvomno opredeljeno, da edini ustanovitelj oz. njegov ustrezní organ, t.j. UO TAM Maribor, d.d., lahko razreši direktorja družbe pred iztekom mandata.

V prilogi št. 1 vam dostavljamo predlog sklepa o razrešitvi.

2. Razrešitev direktorja TAM Bus, d.o.o.

Ob upoštevanju, da TAM Bus, d.o.o., ni družba z enim družbenikom ter da na podlagi 9. čl. Družbene pogodbe družbe TAM Bus, d.o.o., skupščina odloča o imenovanju in razrešitvi direktorja, je potrebno za razrešitev direktorja družbe TAM Bus, d.o.o., pripraviti predlog skupščini. Dejstvo je, da po 12. čl. navedene Družbene pogodbe skupščino skliče direktor po lastni presoji ali po posvetu z Upravo, dejstvo pa je tudi, da v 3. odstavku 449. čl. ZGD, "Skupščina družbenikov lahko kadarkoli odpokliče poslovodjo, ne glede na to, ali je imenovan za določen ali nedoločen čas"; zlasti v primeru, ko direktor ni upošteval določbe Statuta TAM Maribor, d.d., (104. čl.) ter določbe Akta o organiziranosti in delovanju poslovnega sistema TAM kot koncerna (6., 10., čl. in določbe 14. čl.) Družbene pogodbe družbe TAM Bus, d.o.o. . Iz navedenega izhaja, da ne glede na določbe 12. čl. Družbene pogodbe, Upravni odbor lahko zahteva, da direktor skliče Skupščino TAM Bus, d.o.o., ki bo v skladu s pristojnostjo obravnavala predlog odpoklica direktorja družbe.

V prilogi št. 2 vam dostavljamo predlog sklepa Skupščine v potrditev.

S spoštovanjem!

Pripravil :

TAM MARIBOR, d.d.

BENDE Gorazd

Predsednik uprave
Janez Lah, dipl.inž.str.**PRILOGA 1**

Na podlagi določil 459. čl. v zvezi z 439. čl. ZGD, 104. čl. Statuta delniške družbe TAM Maribor, d.d., 6. in 10. čl. Akta o organiziranosti in delovanju poslovnega sistema TAM kot koncerna ter 8. 10. in 14. čl. Akta o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., z dne 22.12.1994, je na predlog predsednika Uprave TAM Maribor, d.d., Upravni odbor TAM Maribor, d.d., na ..... seji, dne ..... sprejel naslednji

S K L E P

1. Mag. Matjaž VALLANT, roj. 22.05.1957, se odpokliče s funkcije direktorja družbe TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., pred iztekom mandata z dne ....., zaradi razlogov, navedenih v 3., 5. in 6. alineji 14. čl. Akta o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o.
2. Mag. Matjaž VALLANT se po odpoklicu razporedi na delovno mesto, ki ustreza stopnji njegove strokovne izobrazbe, znanju in usposobljenosti.

OBRAZLOŽITEV:

Po uradnem prevzemu poslov vodenja družbe TAM Maribor, d.d., s strani novoimenovane Uprave je le-ta od vsega začetka svojega delovanja ugotovila, da mag. Matjaž Valant kot direktor družbe TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., ni bil pripravljen sodelovati z novo Upravo. Po poteku določenega obdobja se je razhajanje stopnjevalo do mere, da imenovani očitno ni upošteval navodil in usmeritev nove Uprave. Kljub izrecni zahtevi predsednika Uprave se ni udeleževal rednih delovnih sestankov z Upravo. Po prvih kontaktih s strani predstavnikov Sklada Republike Slovenije za razvoj je brez vednosti Uprave oz. brez kakršnekoli volje po sodelovanju z Upravo samovoljno in brez pooblastil predstavil svoj ali individualni privatni koncept sanacije v Tamu. S tem je povzročil razdelitev delavcev na dva tabora. Svoj dejansko privatni koncept je celo javno predstavil na zboru delavcev svoje družbe, ob tem da je omalovaževal delo in koncept Uprave. Z navedenimi dejanji, ki niso bila usmerjena v konstruktivno rešitev sanacije družbe TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., in poslovnega sistema TAM, je povzročil konfliktno situacijo, ki je bila potencirana skozi medije.

Valantova ravnanja so izzvala reakcijo delavcev, izraženo z dopisom sindikata Skei TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., z dne 23.02.1996, v katerem med drugim navajajo, da

je direktor družbe poskrbel, da se njihov prislužen denar varno shranjuje za primeren čas. V navedenem dopisu se zahteva ukrepanje Uprave.

Zaradi navedenih razlogov je ustanovitelj izgubil zaupanje v možnosti nadaljnega korektnega izvajanja funkcije direktorja družbe TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., ter je na podlagi 3., 5. in 6. alinee 14. čl. Akta o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o., na predlog Uprave TAM Maribor, d.d., sprejel odločitev, navedeno v izreku sklepa.

PRAVNI POUK:

Zaradi preizkusa upravičenosti tega sklepa se lahko Upravnemu odboru TAM Maribor, d.d., vložijo ugovor v roku 15 dni po prejemu pisnega odpravka sklepa.

V Mariboru, dne .....

Prejemniki sklepa:

Upravni odbor TAM Maribor, d.d.
Namestnik predsednika Miran VERDEL
Predsednik Skupščine
TAM Inženiring in vzdrževanje, d.o.o.
Maribor

1. g. Matjaž VALLANT

prejel dne, ...

podpis :.....

2. Skupščina TAM Inženiring in
vzdrževanje, d.o.o.

3. Kadrovska služba TAM Maribor, d.d.

PRILOGA 2

Na podlagi določil 449. čl. ZGD, 104. čl. Statuta delniške družbe TAM Maribor, d.d., 6. in 10. čl. Akta o organiziranosti in delovanju poslovnega sistema TAM kot koncerna ter 9. in 18. čl. Družbene pogodbe družbe TAM Bus, d.o.o., Maribor je na predlog Upravnega odbora TAM Maribor, d.d., z dne 22.12.1994 Skupščina TAM Bus, d.o.o. Maribor na ..... seji, dne ..... sprejela naslednji

S K L E P

- Bojan NAGLIČ, dipl.oec., roj. 09.08.1957 se odpokliče s funkcije direktorja TAM Bus, d.o.o., pred iztekom mandata z dne ..... zaradi razlogov, navedenih v 3., 5. in 6. alineji 18. čl. Družbene pogodbe družbe TAM Bus, d.o.o., Maribor.
- Bojan NAGLIČ se po odpoklicu razporedi na delovno mesto, ki ustreza stopnji njegove strokovne izobrazbe, znanju in usposobljenosti.

Obrazložitev:

Direktor odvisne družbe TAM Bus, d.o.o., Bojan Naglič ni sprejel načina vodenja poslovnega sistema TAM, kot ga zagovarja Uprava TAM Maribor, d.d. . G. NAGLIČ ima svoj koncept saniranja družbe TAM Bus, d.o.o., katerega ne želi predstaviti Upravi TAM Maribor, d.d., čeprav ga je direktno predstavil direktorju Sklada za razvoj in ni skladen s sanacijskim programom, ki je podlaga za sprejet zakon o sanaciji TAM ..... . Ker ravna po svojem konceptu, je očitno kršil 2. stavek 2. odstavka 14. čl. Družbene pogodbe družbe TAM Bus, d.o.o., ki pravi: "O vseh zadevah družbe je (direktor družbe) dolžan poročati družbenikom in tudi Upravi koncerna na način in v obsegu, ki zagotavlja uresničevanje njihovih upravljalških pravic". Razen navedenega takšno ravnanje direktorja družbe povzroča razhajanje konceptov sanacije celotnega poslovnega sistema TAM in povzroča konfliktno situacijo ter se je nemogoče dogovoriti za skupno poslovno politiko. Vse navedeno negativno vpliva na poslovanje in medsebojne odnose, kar je v končni fazi povzročilo izgubo zaupanja ustanovitelja v možnost nadaljnega vodenja ene najpomembnejših družb oz. je razlog za sprejem odločitve, navedene v izreku sklepa.

PRAVNI POUK:

Zaradi preizkusa upravičenosti tega sklepa se lahko Skupščini TAM Bus, d.o.o., vložijo ugovor v roku 15 dni po prejemu pisnega odprava sklepa.

V Mariboru, dne .....

Prejemniki sklepa:

UO TAM Maribor, d.d.,
namestnik predsednika Miran VERDEL
Predsednik Skupščine
TAM Bus, d.o.o., Maribor

1. g. Bojan Naglič

prejel dne, ...

podpis :.....

2. Skupščina TAM Bus, d.o.o.

3. Kadrovska služba TAM Maribor, d.d.

Sicer je seja UO TAM MARIBOR, d.d., v prostorih male seje sobe ministrstva za gospodarstvo potekala učinkovito. NEMEC in CERAR sta zamudila, kar sem pričakoval, ker je bilo do takrat vedno tako. DRAGONJE še ni bilo. Sekretar za industrijo DIMOVSKI je, na kar so me že prej opozorili, resnično deloval zelo neprepričljivo (to je razvidno iz magnetograma, ki ga imam) in proti rešitvam kadrovske težave. Doživel sem ga približno tako kot sitedga človeka v zaprtem prostoru, ki hlata za hrano, nima pa več zraka za dihanje. Hrana so bile formalnosti, zrak pa je bil v službi grobih in nedvoumnih napak, ki so bile več kot očitne.

Z izmišljanjem formalnosti, ki v primerjavi s težkimi napakami pri imenovanju obeh direktorjev niso imele nobene teže, so želeli zabrisati sledi škodljivega delovanja in škode povzročene Tamu.

Takrat sem se vprašal, kdo pri hudiču lahko brani prestopnike. In priznati moram, da sem dobil en sam odgovor. Prestopniki! Takrat se nisem spomnil, da je moral DIMOVSKI kot član UO TAM ves čas sodgovorno vedeti in sodelovati pri vseh pomembnejših imenovanjih. Seveda je moral vedeti tudi to, kar je zamolčal o individualnih pogodbah, odločbah in raznih Tamovih reorganizacijah. Vedeti je moral tudi, da NAGLIČ in VALANT (predlagana za zamenjavo) sploh nista bila direktorja družb že od 15. 05. 1995 in sta bila brez vseh obveznosti razporejena na krovno družbo TAM Maribor, d.d.. Tako sta lahko brez vsake odgovornosti potapljala Tamovo barko. Torej je bila razprava na UO nepotrebna oz. ju sploh ni bilo potrebno zamenjati. Vse je bil veliki "blef", ki so ga uprizorili prisotni člani UO TAM z VERDELOM in DIMOVSKIM na čelu. Pomagala sta NEMEC in CERAR iz sklada, ki sta se kasneje, pred kritično točko kadrovske zamenjave, "prikradla" v dvorano. V malo sejno dvorano je vstopil tudi DRAGONJA. Poizkušal je umiriti napetosti, ki so obstajale, saj sem z argumenti uspeval točko usmerjati proti potrebni zamenjavi. Hitro je začutil ozračje. Tudi on je zaigral na struno formalnosti, hkrati pa mu je bilo jasno, da to ne bo zdržalo. Kot bi mignil, je prišlo do hkratnega odhoda trojke NEMEC, CERAR, DRAGONJA iz male sejne sobe. VERDEL pa je mirno nadaljeval s sejo. Razprave so tekle. Po nekajminutni odsotnosti se je trojka vrnila. Besedo je takoj dobil minister. Strinjal se je, da je potrebna zamenjava. "Že ovadenega NAGLIČA je lahko zamenjati, da pa je vendarle potrebno upoštevati pot za razrešitev, ki bo enaka poti imenovanja" je dejal. Tega zaradi nelegitimnega imenovanja sploh ni bilo mogoče urediti. To so dobro vedeli vsi. NAGLIČ je bil imenovan za direktorja, še preden je bila registrirana firma TAM BUS, d.d., in še preden se je odvila ustanovna skuščina te firme. O poti oz. tranziciji TAM BUS, d.d., v TAM BUS, d.o.o., in o imenovanju NAGLIČA za direktorja družbe s statusom d.o.o. pa na tem mestu ne bom izgubljal besed, ker je to kronološko natančno pojasnjeno v enem od pisem. Z lahkoto sem vzdrževal ravnotežje, saj sem govoril neoporečno resnico in predlagal neovrgljive dokaze. Zato tudi popuščal nisem. Po dolgih diskusijah je UO SKLENIL, da se NAGLIČA in VALLANTA zamenja, da pa naj vendarle predstavim še formalne poti, da bi ne bilo kasnejših težav. Odločitev je veljala nekaj minut. Potem so to odločitev ponovno prelomili. Pripravljeni so bili zamenjati le NAGLIČA. Pri zamenjavi VALLANTA se je še naprej zatikalo. Pozneje sem spoznal, da gre za zvezo z NEMCEM. Takoj po sprejemu odločitve za zamenjavo enega je DRAGONJA rekoč, da ima nove obveznosti, odšel. Proti

obema predlaganima kandidatoma se je izrekel tudi sindikat. Tudi druga dva člana uprave, ŠTIC in LUKARIČ, sta se zavzela za zamenjavo. Lukarič seveda s figo v žepu, kar je jasno pokazal že drugi dan navsezgodaj. Bilo je neverjetno, hkrati pa je potrjevalo, da je LUKARIČ v službi kapitalskih interesov. Jutranje srečanje, ob 6. uri, je začel s stališčem, da je potrebno nekatere dogodke prezreti in najti način za nadaljevanje dela skupaj z NAGLIČEM in VALANTOM. Moram ponovno pojasniti, da je vedel za vse dotakratne poizkuse, s katerimi smo poizkušali najti poti za sodelovanje. Vedel je za vrsto opravljenih razgovorov, ki pa zaradi njunega izmikanja niso pripeljali do sodelovanja. S tem, ko je čez noč obrnil "ploščo", je samo potrdil, da spada tja, od koder prihaja vsa nevarnost za TAM. Takrat sem ga dokončno spregledal in v resnici sem takrat vedel, da mu v ničemer več ne morem zaupati.

Vse so počeli z namenom, da stvari čim bolj zakomplicirajo. Dokler imamo takšne na oblasti, na vodilnih in najbolj pomembnih mestih, mar lahko pričakujemo kaj dobrega?

Predlog za zamenjavo je vendarle zelo jasno pokazal pravo sliko, po kateri odgovorni izpolnjujejo program uničenja Tama, katerega življenje naj bi se končalo že ob koncu leta 1995. Naredili so eno samo veliko napako. Napaka je bila imenovanje LAHa, ki nikakor ni hotel Tamu zadati zadnjih nepotrebnih uničujočih udarcev, kot so hoteli, ampak je zdravil TAM. Tudi tako, da se je začelo odstranjevanje zajedalcev in rabljev. Ni jim bilo jasno, kako da nočem sprejeti mesečne nagrade 30.000 DEM na roko. Ugotovili so: "S tem LAHOM lahko imamo še velike težave", kar je med odmorom seje, po kadrovski točki, za vogalom pisarne izrazil eden glavnih. Mar je to bila ugotovitev, ki je pomenila začetek priprav na mojo likvidacijo? V nadaljevanju seje ni bilo več posebnih zapletov. Pozornost je zbudila le NEMČEVA gesta. Ob koncu seje je sunkovito vstal, odprl črno torbo, iz nje potegnil zaprto kuverto in jo, naslovljeno na UO TAM Maribor, d.d., izročil VERDELU. Kdo bi vedel, za kaj je šlo? VERDEL ni kazal posebnega presenečenja. Nekaj obrazov se je zazrlo vame, da me je kar srh spreletel. Kuverta mi ni dala miru. Miru pa mi ni dal tudi potek seje in dogodkov okoli razrešitve in imenovanja. Čutil sem, da bodo postopali drugače, kot so sklenili. Enako, kot je bilo pri vseh večjih dogovorih do sedaj. Kasnejši dogodki so pokazali, kako zelo prav sem čutil. Vendarle pa sem v sebi čutil zadovoljstvo in mir, saj sem naredil vse, kar sem pri svoji največji meri poštenja in vedenja zmožel. Potem so se zaustavljanja in nasprotovanja začela kar odkrito. Izdajalci, zmanipulirani predstavniki individualnih kapitalskih interesov, pa so tudi v moji bližini začeli kazati svojo pravo podobo.

Najhuje je bilo v podjetju med ljudmi. Polarizacija je bila neizbežna. Zbeganost je bila na vrhuncu. Srca so se lomila. Strah je rasel. Negotovost je klila in rastla v neskončnost. Zaradi neodločnosti UO in drugih, čeprav je bil sprejet sklep o zamenjavi predlaganih in namestitvi novih, je zmeda dobivala svoj polet. Klila je nevarnost spopadov, ki se v Tamu ne bi zgodili prvič. Vse je šlo na mlin rušiteljem, uničevalcem, razdiralcem Tama. Očitno so vsi predolgo živeli v brezizhodni situaciji propadanja skupaj z nesposobnimi vodji, kolovodji in režimskimi prilagojenci. Neustavljivo propadanje je ljudi popolnoma razorožilo tudi v tem, da bi se borili za svoje v dolgih letih pridobljene pravice. Te pravice, zapisane in v praksi redkokdaj uresničene, je na koncu izrabilo tudi vodstvo predvsem Sk_el sindikata, ki je bil večinski. Obup je zopet zeval iz vseh vidnih in nevidnih por izmučenih Tamovih pisarn in zidov. Prav zanima me, koliko je še bilo tistih, pripravljenih na bitko za TAM, ki se niso bali izraziti, da vanj verjamejo. Verjetno tega ne bom mogel nikoli niti oceniti niti zvedeti.

ZAPISNIKI UNZ, DRUGA VELIKA NEVARNOST, BEG V TUJINO

Nevarnost po sestanku z NEMCEM, 6. februarja 96, je bila take narave, da sem alarmiral policijo. To je imelo za posledico, da me je inšpektor ROKSANDIČ, kriminalist z oddelka ZA NOTRANJE ZADEVE V MARIBORU, obiskal v Tamu. Opisal sem situacijo, inšpektor pa je vse vneto zapisoval. Postavljal je vprašanja, ki so bila bolj namenjena ugotavljanju, do katerih podatkov v zvezi s preteklimi dogajanj v Tamu sem se uspel prebiti kot pa nevarnosti, ki mi preti. Po

vztrajnem postavljanju vprašanj, kako me misli zaščititi, je pojasnil, da o tem ne odloča on, temveč v krogu znotraj UNZ in da bom o tem obveščen. Še zdaleč nisem imel občutka, da je dojel stanje, še manj sem bil prepričan, da bo karkoli uredil. Vse, zame tudi nepomembne stvari, je dosledno zapisoval. Zapisal je nekaj strani v svoj zvezek. S svojim delom me ni prepričal, da situacijo razume, še manj pa, da me lahko obvaruje pred nevarnostmi, ki so se tega dne pokazale. Posledica tega je bila, da sem se zavaroval tako, da sem se z avtomobilom vozil po Sloveniji. Po tem sem osebno stopil v kontakt z ministrom ŠTEROM, mu pojasnil zadnje dogodke in tudi to, da sem zase poskrbel sam. Prosil pa sem ga, naj zaradi dogodkov v okolici moje hiše, kjer so se pojavili dokaj nepoznani ljudje, zavaruje mojo družino in moje imetje. (Bralcem moram pojasniti, da je naš dom v bližini naselja, da pa v obsegu 150 m nimamo nobenega soseda. Mimo hiše ni komunikacijske poti. V bližini doma pa se običajno nihče, ki ni namenjen k nam ne giblje). Tako se je tudi zgodilo. Ptujška policija je 4 dni skrbela in patroljirala v okolici hiše. Bolj kot samo opazovanje hiše pa se je verjetno obnesel dani alarm, saj jim je bilo jasno, da sem bolj oprezen. Na nek način sem si tako zagotovil "objektivno odgovornost" uradnega ministrstva. Menim, da je to bilo največ, kar sem lahko storil. Opozoril pa sem prav tiste, s strani katerih sem pričakoval nevarnost. Jasno, da ne mislim uniformiranih policajev, ampak tiste, ki jih nekateri imenujejo "udbomafija". Torej ne prava mafija. Prava mafija bi bila tista, ki bi delovala ločeno od policije, ki bi bila vodena ločeno od uradne ali policijske ali politične nomenklature.

Danes obžalujem, ker nimamo prave mafije, torej nelegitimne, vodene z druge strani, saj bi le ta lahko pomenila vsaj neko ravnotežje obvladovanju legitimnega in t.i. neligitimnega policijskega dela. Sicer je mafija zelo sporna zadeva in po njej se pozna, ali je dežela bolj ali manj zdrava. Naša dežela seveda ni zdrava, nima pa tudi prave mafije. Prava mafija se bo rodila takoj po volitvah, če bo prišla na oblast sedanja opozicija. Takrat, če se ne bo zgodilo mnogo hujše, se bo današnja udgomafija in še del uradne policije, ki v novih časih več ne bo zaželen ali bo sam začutil, da ne bo mogel več obstajati, preselil v pravo mafijo. To se ne bo zgodilo samo, če bi sedanja legitimna in nelegitimna srenja ostala na oblasti. Takrat bo nastanek prave mafije veliko počasnejši. Še enkrat pa moram opozoriti, da se lahko zgodi mnogo hujše. To je "DRNOVŠKOVO" izredno stanje, ki ga bo po mojem mnenju upravljal KAZICIN z roko v roki S ↔ (š)TERANOM, nad katerim bo bdel ČARBAV. Poleg vse policije, udgomafije pa imamo žal že organizirane skupinice kriminalcev, ki po mariborskem "VOLMAJERSKEM" načinu z roko v roki z neko uradno elitno (ČARBAVov) obvladuje najbolj nevaren javni in podjetniški prostor. Ocenjujem, da nadzorovanje medijskega prostora in

službovanje ter botrovanje vladajoči nomenklaturi služi istemu namenu, kar se bo v preteklosti in v bližnji prihodnosti videlo dosti bolj jasno.

Po odkritem nastopu uprave v senci je bilo pričakovati tudi bolj zahrbtno pritiske. Vedel sem, da nimam veliko orožja in na dlani je bilo, da je edino orožje uspešno poslovanje in čim hitrejši premik iz poslovne neuspešnosti. Postal sem veliko bolj oprezen. Vprašanje je bilo samo, do kje so pripravljeni iti in koliko potrpljenja še imajo. Vedeli so, da sem primer ZARIČ povsem razkril. Vedeli so tudi, da sem spoznal, kakšne domine so postavili z Makučevo garnituro in da aktiviranje postavljenih domin zadržujem z vseboljšim denarnim tokom ter z naraščajočo mesečno realizacijo. Temu so lahko nasprotovali le z zavlačevanjem izdajanja garancij za vsakokratno najetje kredita v času plač ali v času zapadlosti obveznosti iz črne preteklosti. V javnost, ki je že imela informacije o neopravičeni porabi sredstev, pa so v tem času v opravičilo, natrosili informacije o "visokih" in neopravičenih plačah Tamovcev, kar je izvedlo nekaj naivnih novinark in novinarjev, ki so to naredili namenoma iz zavisti ali ker niso znali ločiti prave od napačne informacije. (Namenoma so operirali z napačnim podatkom o potrebni masi denarja za plačo. Namesto o potrebnih 220 milijonih SIT so govorili o 515 milijonih SIT). To se je dalo zlahka zagovarjati. Dodatno so pritiskali z izmikanjem podpisa pogodbe za moje delo. To so počeli vsi od predsednika UO TAM do ministra DRAGONJE, z zagotavljanjem, da bo to uredil SKLAD, kot je bilo mišljeno in dogovorjeno na začetku. Le kdo najvišjim predstavnikom oblasti tega ne bi verjel? Toda pogodbe nikoli nihče ni pripravil, niti podpisal! Tudi s tem so jasno pokazali vso svojo resnost in odgovornost za reševanje TAMA. Tudi to razkrije vse. Ali je mogoče, da bi kljerkoli v svetu, komurkoli zaupali tako pomembno nalogo, od njega zahtevali rešitve in rezultate, hkrati pa ne bi podpisali pogodbe? Kdo lahko to počne? Mar ni že to dovoljšen dokaz za njihov motiv in naklep?

In vendar sem zadolžitve in kompetence imel. Že zaradi sebe nisem mogel drugega kot delati. Brezmejno odgovornost sem čutil tudi pred javnostjo, ki je vse dogodke spremljala z velikim zanimanjem. Tako za pogodbo nisem dovolj skrbel in sem si zamujanje podpisa razlagal kot slabo delovno navado tistih, ki bi to morali urediti. Pa tudi pravega razloga za skrb nisem imel, saj so bili rezultati veliko boljši, kot sem pričakoval ali kot jih je zahteval snacijski program. Poleg tega je bilo jasno, da se mojega dela ne da ovreči. Zavedal sem se tudi, da opravljeno delo varuje, še celo danes veljaven, TITOV zakon O OBLIGACIJSKIH RAZMERJIH iz leta 1978. Evropska zakonodaja za plačevanje opravljenega in naročenega dela pa je še veliko strožja. In mi se plazimo v Evropo, mar ne? Moram povedati še, da je SKLAD z vsemi, ki so zanj kot zunaji partnerji opravljali

"križanje slovenskega gospodarstva", pripravil in podpisal pogodbe takoj. Le v mojem primeru ne. Pogodbe je že zdavnaj podpisal tudi z direktorji novih MPP družb, kot so VALANT, LUKARIČ, ČOKL idr.

Delovanja kriminalistov se ni dalo čutiti. Ves čas so sicer govorili, da se nekaj preverja. V podjetju je vladala čudna psihoza pričakovanj, da se bodo stvari začele dogajati. Nekega dne se je pojavil GRABNAR z informacijo, da je ovadba proti njemu umaknjena, kar je takoj potrdilo tudi časopisje. GRABNAR ima veliko tehnično računalniškega znanja in pozna TAM. Pri Tamovcih ni bil preveč priljubljen, kar se je odražalo na IDT, če me ni bilo v podjetju. Nasprotniki Tama, ljudje z individualnimi kapitalskimi interesi, pa so uvideli, da mi bo brez GRABNARJA veliko težje, saj je bil resnično na strani Tama. Zagotovo je prepoznal MAKUČEVE naloge in namere, s čemer se po mojem prepričanju ni strinjal. Po tem, ko me je obvestil, da je proti njemu umaknjena ovadba, pa je čez nekaj dni prišel z novo informacijo, ki jo je zelo korektno in kolegovsko predočil. Rekel je, da odhaja, saj ima vsega čez glavo, da pa ve, da bo tudi meni lažje, saj so me od vsega začetka napadali, ker sem mu zaupal vodenje glavnega projekta IDT. Novinarji in tisti, ki jim GRABNAR v Tamu ni ustrezal, pa so javnosti pripovedovali, da ima kompetence pri usmerjanju financ. Teh kompetenc ni imel, saj sem upravljanje z denarjem od prvega dne nadziral sam. Res pa je, da sem odločitve sprejemal na podlagi IDT, ki je bil resnično skrbno pripravljen, celo boljše, kot sem pričakoval. Danes mi postaja vse bolj jasno, zakaj je GRABNAR odšel. Ko je odšel ni bi več med Tamovimi ovadenci. Marsikaj je v Tamu uredil na svojo roko predvsem zaradi slabih in nepravilnih šefov, ki so mu z nedoraslostjo problemom to omogočili. Kos pa niso bili niti njegovim spretnostim in širokemu uporabniškemu znanju v uporabi PC računalništva, zato so brez vprašanj uporabljali njegove rešitve, ki jih je znal postaviti pred njih. Poleg tega so delali nesistemske in zmedeno ter tako imeli preveč dela sami s seboj.

Po sestanku 8. marca sem vsak trenutek pričakoval novi udar. Zgodilo se je po sedmih dneh, saj sem bil vmes na potovanjih za iskanje novega dela. Po vsaki vrnitvi s potovanja je LUKARIČ tarnal z informacijami o pritisku, ki se ustvarja na UPRAVO, ko me ni. Potem je sledila najava napovedi, da bodo povezanci z ZARIČEM eni od Tamovk v prodaji RD minirali avto. Sledila je grožnja ŠTICU, članu uprave, ki je poročal, da mu grozijo s podobnim postopkom, kot je bil izvršen nad nekdanjim Tamovim direktorjem (SENIČEVE uprave) ZDRAVKOVIČEM, ki so ga dobesedno vrgli čez Tamov prag. Vmes so se kot na tekočem traku v moji pisarni začeli pojavljati najodgovornejši ljudje iz državnih služb, SID (slovenske izvozne družbe) in izbrani posamezniki, ki so očitno imeli

informacije o namerah vlade, ministrstva in Nemčevega sklada. Na vsak način so želeli spremeniti kvaliteto svojih garancij, vezanih na Tamove posle. To je bila jasna napoved " DRNOVŠKOVE zгодbe o uspehu v Tamu". O tem sem obvestil vse odgovorne v UPRAVNEM ODBORU z VERDELOM na čelu, vlado, sklad kot zadnjo možno varovalko, kar naj bi bila njihova OBJEKTIVNA ODGOVORNOST, glede na položaj v Tamu.

Udarilo je 15. marca. Tega dne sem se po potovanju v FRANKFURT vrnil na delo, kjer sem med ostalim uredil tudi vse za ureditev kredita na državna poroštva. Kot navadno smo imeli ob šestih delovni posvet, na katerega so prišli vsi vodji posameznih glavnih projektov.

Prve LUKARIČEVE besede o grožnjah me niso presenetile. Nadaljeval je ŠTIC, češ da ga je zadelo, da grozijo njegovi ženi in da se okrog njegovega doma godijo čudne stvari. Povedal je, da da ima na levi strani pod predelom srca dolg moder madež in da je to posledica pritiska, ki se nanj izvaja. Zaradi tega sem bil resno v skrbeh. Svoje je ponovno dodala informacija o novih gožnjah, da bodo minirani avtomobili. Zato sem se ob 6 in 45 minut odločil in poklical načelnika UNZ MARIBOR ČUŠA, ki sem ga hotel seznaniti s situacijo. Zame ni bil dosegljiv. Zahteval sem ROKSANDIČA, ta bi naj bil premeščen v LJUBLJANO. Tudi namestnika ni bilo. Končno so mi ponudili neko tretjo, za primer, kot je naš, ravno pravo osebo. Hitro sem spoznal, da se gospa izmika, hotela pa je celo imena tistih, ki pripravljajo nemire. Na koncu je povedala, da bodo že prišli, če se bo kaj zgodilo !? Vem, da sem jo vprašal, ali opravlja službo zdravnika, kajti ti so potrebni takrat, ko se kaj zgodi. Jasno mi je postalo, da iz te moke ne bo kruha. Nisem vedel kaj storiti. Hotel sem vplivati na ŠTICA, da bi odšel k zdravniku. Ni mi bilo jasno, zakaj se za to ni in ni odločil. (Danes mi je tudi to povsem jasno). Dobil sem občutek, da se je v moji pisarni pomiril.

Odločil sem se, da zopet ustvarim vsaj "objektivno odgovornost" državnih služb, zato sem poklical ŠTERA. Tudi njega ni bilo. Bil je na nekem sestanku. Zahteval sem, da ga dobijo, ker je situacija v TAM resna. Poklicali so ga. V ne preveč prijaznem tonu, zelo strogo in položajno me je vprašal, zakaj ga vznemirjam in zakaj ne pokličem ČUŠA. Po informaciji, da je le ta nedosegljiv, je obljubil, da bo zadevo uredil. Po tem smo se posvetili delu. Na jutranji sestanek sem poklical tudi oba predsednika sindikatov. Hotel sem, da analiziramo situacijo znotraj TAM. Sestanek je bil dolg. Na njem se je dokončno pokazalo, kdo in koliko je vpet v razmere v slabem in dobrem. Ta dan se je pokazal še zadnji "kvizling", ki je po moji današnji oceni prišel v TAM samo na pomoč MAKUCU. Bil je v vlogi opazovalca, lahko da še v kakšni drugi. V TAM je prišel delegirano iz ene od bank. Kot sem slišal, je hitro po mojem odhodu TAM zapustil tudi on. Ne vem

sicer, kam je šel, predvidevam pa lahko, da nazaj na banko. Na tej seji, ki ni bila več delovna, ampak zgolj analitična in moralno etična, za kar sem v celoti kriv sam, se je pokazalo in potrdilo vse, kar sem že prej dognal. Pomenila je tudi precej čustvenih izlivov, kar je pri nekaterih prodrlo v njihovo vest in podzavest in prepričan sem, da jim bo seja ostala še dolgo v spominu. Pogovor je kljub strahovitim napetostim potekal umirjeno. Vsi, razen LUKARIČA in bančnika, ki ni vreden, da bi ga imenoval, pa so z izbranimi besedami izrazili podporo dosedanjemu delu. Predvsem ženski del ekipe je deloval povsem iskreno in korektno. Razkritje je bilo popolno. LUKARIČ, "moj sošolec", takih se bom za vedno sramoval, je poleg svoje nesposobnosti za resno delo dokončno pokazal in 500-odstotno potrdil, kam spada, kakšno nalogo je opravljal in kakšno železno srajco nosi. Od sindikatov, kar je bilo jasno, ni bilo mogoče pričakovati ničesar, niti tega, da bi se borili za svoje pravice. Eden od predsednikov je celo za dalj časa zapustil sejo. Kasneje sem razvedel, da je bolj kot predsednik sindikata privrženec stranke na oblasti. Kaj je v tistem času počel, pa ve samo on in tisti, ki so bili takrat z njim. Ne vem, če ve, da je s svojim delovanjem podpisal sodbo tudi sebi. Pričakujem, da bo pristal na borzi. Tukaj mu ne bo slabo. Upam, da ve, kaj bo počel, ko bodo njegovi izgubili oblast. Gorje meni, če bi njegovi prišli na oblast, kajti z njim se bom zagotovo moral srečati.

Med sejo, ki je trajala do pol enajste ure, so se neke ob osmi uri pojavili "inšpektorji". Inšpektor dela, ki sem ga poznal že od prej, me je presenetil. Hitel je z zapisnikom. Na vprašanje, kako to, da je danes tukaj, je odvrnil: "Ukaz od zgoraj." V zapisnik ja zapisal, da ni nič ugotovil. To vem, ker me je o tem seznanil. Opozoril sem ga na zavarjena vrata v Valantovi delavnici in nekaj drugih primerov, kot so npr. nemogoči pogoji v kovačnici zaradi žvepla. Opomnil sem ga tudi, da TAM deluje brez obratovalnih dovoljenj. Predvsem me je zanimalo, ali to ve. Iz njegovega odziva nisem mogel razbrati odgovora. Morda pa sploh ni razumel, kaj sem mislil. Obratovalnega dovoljenja, kar sem prepričan, nima niti danes nobena od novih družb.

Druga dva sta bila nova. Eden od njiju je bil visok, napet, rahlo pegast, nestrpen možakar, katerega pogled je izdajal njegovo nalogo. Ocenil sem, da je nevaren. Njegova nemirnost se je dala opaziti po udarjanju senčnih žil in lomljenju čeljusti. Mojega pogleda ni prenesel. Bil je strašansko živčen. Tega obraza ne bom nikoli pozabil. Tudi negativne energije, ki je iz njega prav žarela, nikoli. Bil sem prepričan, da je on. Eksekutor. Drugi je bil umirjen, nižje postave, kulturnejšega pristopa. Njihova imena sem si zapisal, vendar jih na tem mestu ne bom omenjal. Sledila je vrsta nepomembnih vprašanj. Imel sem občutek, da želijo odkriti vse kaj drugega. Ali imam kopijo magnetograma s seje 8. marca v

LJUBLJANI? Kdo po mojem mnenju stoji za zadevami in česa se pravzaprav bojim? Ali mislim, da je kdo z vrha? Pojasnil sem, kaj se je zgodilo, da se ničesar ne bojim. Potrebna pa je zaščita, ki bo preprečila grožnje, omogočila normalno nadaljevanje dela in preprečila nemire, ki bi jih naj po prikazovanju poznavalcev Tamovih zadnjih štorij organizirala uprava v senci. Povedal sem tudi, da se nimam česa bati, da pa mi je tudi jasno, da me ne bodo zaščitili, zato bom to naredil sam. Po takšnih vprašanih sem v kriminaliste zgubljal vse zaupanje.

Opazil sem, da tokrat ničesar ne zapisujeta. Za razliko od prvega, ki je zapisal tiste nepomembne stavke, ta dva nista zapisovala ničesar. Vsakokrat prej pa se je pisalo, da je bilo črno. Vprašal sem, ali bodo kaj ukrenili. Dobil sem pričakovan odgovor, da bo ta odločitev sprejeta na upravi UNZ MARIBOR. Nisem se mogel odreči vprašanju, kako to, da ne pišeta zapisnika kot vedno doslej. Dobil sem odgovor: "O tem odločava midva. Če bo potrebno, ga bova že napisala!" Pojasnil sem, da doslej nikoli ni šlo brez zapisnika. Na to nista niti reagirala. Sam pa sem uvidel, da se na te ljudi ne morem niti malo zanesti.

Po odmevih na moj pobeg in prve izjave, med katerimi je bila tudi izjava poveljnika ali načelnika ČUŠA, da nisem prijavil nobene nevarnosti, je bilo vse pojasnjeno. K temu komentar ni potreben.

Kasneje sem na našem zadnjem sestanku, kjer sta LUKARIČ in kvazi bančnik lepo pojasnila tudi možne variante nevarnosti, če ne predlagam stečaja, ocenil, da je nevarno. Bilo je jasno, da sem najmanj na KRIŽMANOVI, če ne že na KRAMBERGERJEVI poti. V poštev je prišla le še pravočasna in presenetljiva odločitev, ki bi mi dala časovno prednost pred zasledovalci. Ob 10. uri in 45 minut sem sprejel dokončno odločitev o takojšnjem umiku. V brezizhodni situaciji za TAM, ki mu nisem mogel več pomagati, sem pobral gradivo, ki je nastajalo iz dneva v dan. Gradiva je bilo veliko, zato sem vzel samo tisto, ki je obremenjevalo individualne kapitalne interese. Nekaj ga v Tamu res niso več imeli in je prišlo od zunaj. Poleg mene so imele gradivo tudi ustrezne službe, saj sem jim ga osebno izročil ali pa poslal. Za vse si vedno priskrbim dokumentacijo. O njihovi verodostojnosti se najprej prepričam in šele nato ukrepam.

Sledilo je kratko slovo. Nihče ni poznal moje namere. Iz Tama me je peljal šofer. Situacija je bila napeta. Prava kriminalka. Vedel sem, da sva v nevarnosti oba, zato sem iskal vse možnosti, da šoferja čimprej odslovim. Kar nekaj policije je bilo na cesti in to takoj pred Tamom. Zahteval sem hitro vožnjo, vendar v mejah dovoljenega. Tik preden sem ocenil, da lahko zavijeva, sem to povedal. Pri prijatelju sredi Dravskega polja sem se zahvalil za vožnjo šoferju PETRU. Bil je vedno pošten, potrpežljiv in korekten. Ne vem, ali je razumel situacijo ali je o vsem vedel še kaj več. Želel sem, da ne bi vedel ničesar več in da ga zadeva ne

bi prizadela. Na mojo srečo je bil prijatelj, nekoč tudi sodelavec v Tamu, doma. Ni razumel, kaj se dogaja. Takoj mi je bil pripravljen posoditi avtomobil oz. me zapeljati, kamor sem želel. Med postankom sem poklical svoje podjetje. Pripeljali so mi avto. S tem avtomobilom sem se kasneje odpeljal v Avstrijo mimo nekaj patrolj, ki sem jih srečal proti Šentilju. Na avstrijski strani sem avto parkiral in z velikim olajšanjem za dve uri zaspal. Notranje sem bil strahovito utrujen. Prvič sem bil srečen v tujini in počutil sem se svoboden, kot nikoli do takrat.

SKLAD za RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE (SRRS)

SKLADU ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE bi poleg oznake, ki sem mu jo v tej knjigi že namenil, pripisal še demonsko vlogo. Po Kristusovem razkritju v knjigi **DEMONSKA DRŽAVA**, njeni pomagači in njene žrtve je ta primerjava popolnoma ustrezna.

V njem delujejo tisti ljudje, ki grešijo proti božjim zapovedim. Delovanje proti božjim zapovedim pa je prepoznavno, kadar so nevoščljivi svojim bližnjim, jih sovražijo, se hočejo uveljaviti, si prizadevajo za ugled in osebno lastnino, kadar izživljajo svoja poželenja, oddajajo sovražnosti in razplamtevajo nevarnost in vojne. To so dobavitelji energije demonom. Demoni si zgradijo hierarhijo navzdol. Ustvarijo si pomagače in žrtve. Pomagači so tisti ljudje, ki so prišli do zunanje oblasti in ugleda ter brezvestno vladajo drugim ljudem, ki uporabljajo svojo oblast in vpliv, da izkoriščajo mnoge ljudi ter jih vežejo nase. Kdor se da vezati, kdor naredi, kar želi navidezni patriarh, pomagač, postane žrtev. Mnogi od teh pomagačev so na najvišjih položajih posvetne

organizacijske strukture, države, znanosti, gospodarstva, (tako imenovanih velikih koncernov) tudi cerkvenih institucij. Mnogi izkoriščajo svoje bližnje ali so nasilni do tistih, ki se ne pokoravajo. Kdor ne služi božjim zapovedim, bo postal žrtev. Žrtve služijo, da bi dobile drobtinico od velike potice, ki so si jo razdelili veliki pomagači. Kdor je pozoren, jih prepozna. Žrtve so torej vsi tisti, ki hočejo mimo rednih poti in zapovedi splezati višje na hierarhični lestvici. Demoni in pomagači pa se ne zavedajo, da je njihov poskus neznan, ker ne bodo našli dovolj žrtev, to je posnemovalcev, zato bodo propadli v samouničenju.

Zato tudi sam opozarjam na sklad. Ker ne sprejemam neetičnih in nemoralnih načinov dela, nisem sprejel metode, ki jo izvaja sklad. Morali so me izločiti. Izločili so me nasilno, pred očmi javnosti pa so se poslužili videza in hlinjenja svetosti, ponižnosti in lojalnosti. Nisem njihova žrtev niti njihov pomagač, ker to preprosto ne želim biti, saj mi veliko več pomeni življenje v resničnosti, ki je generator dušnega miru.

SKLAD je velika prevara. Je izmišljeno telo, ki je povsem v lasti vlade. V bistvu je sklad del ministrstva. To potrujeta vloga in odnos ljudi z ministrstva do SKLADA. Ustrezno pa je ministrstvo vključeno tudi v organe upravljanja SKLADA. SKLAD je samo novo nastala organiziranost, ki so ga ljudstvu prikazali kot koristega zanj. Sklad bi **smel samo upravljati** z družbeno ali državno lastnino, dokler bi to delal pošteno, v korist in za blagostanje vsega slovenskega ljudstva. Prikazan je kot nov inštitut, primerljiv s tistimi v oblikovani tržni družbi. V resnici pa je razlika velika. Enako velika je prevara. Spremenilo se ni nič. Sprememba je tolikšna, kot je sprememba iz prejšnjega organizacijske oblike IS v sedanjo organizacijsko obliko, ki se ji reče VLADA. To pa ni sprememba. Gre samo za drugačno ime, ki je odraz novih razmer po odcepitvi od prejšnje države. Lastninsko se ni nič spremenilo. Še naprej bi moralo biti vse družbeno. Vlada je dobila le zaupano nalogo, da v korist ljudstva (v korist družbenega standarda, razvojnih možnosti in v potrditev slovenskosti) poskrbi za preoblikovanje lastnine, v katerem ne bi smelo biti kraj, poneverb, korupcije, okoriščanj in ponovitve nacionalizacije. Zato bi morala ustvariti red, sistem, delovanje države za vse enako. Pred zakonom bi morali biti vsi enaki. SKLAD je bil v organizacijskem telesu vlade imenovan za posebne, na lastninjenje zožene naloge in te bi moral v dobro vlade in države strokovno opravljati. Njegova odgovornost bi morala biti tranzicija lastnine po najboljših možnostih. Razvojna funkcija, ki jo poudarja ime, bi morala imeti visok akcent. Je pa najbolj degradirana. Tudi finančna samostojnost bi morala biti čisto drugačna. Obstajati bi smela le zaradi preglednosti nad dogodki. Nikakor ne bi smelo biti dovoljeno samosvoje in nenadzorovano obnašanje nekaj politikantskim samopascem.

Vlada bi morala poskrbeti za prvovrstno kadrovske zasedbo zaposlenih na skladu, ki bi bili sposobni nadzirati delo menedžmentov v dužbenih ali državnih podjetjih. Skladovci bi morali z občutkom preprečevati slabe kadrovske zasedbe v podjetjih, zavarovati delavce

kot največji kapital razvoja, zatirati mahinacije in anarhijo, usmerjati preobrazbo iz netržnega v tržno gospodarstvo in ustvarjati konkurenčni tržni podjetniški lijak, ki bi omogočal razvoj realno konkurenčnih proizvodov in predvsem krepiti pozicijo podjetij v srečanjih z znanim tujim ali domačim kapitalom. Tranzicija bi morala biti spontana, nikakor izsiljena. Odgovornost bi morala biti zaostrena in v sorazmerju s kompetencami. Kazenska politika bi morala usmerjati k zatiranju slabega.

Najbolj nerazumljivo pa je, da sklad izvaja tranzicijo. To je povsem nesprejemljivo in ponovno poudarjam, to je največja PREVARA. Eni jo že imenujejo rop stoletja. Pa ne zato, ker je v pripravi konceptov deloval neki Rop. Morda je to bil samo predznak, na katerega nihče ni bil pozoren? SKLAD bi smel samo spremljati, svetovati in kontrolirati dogodke in v nepravilnostih ukrepati. Toda ves čas deluje in se obnaša drugače. Obnaša se, kot da je lastnik zaupanega, kot da je tudi v resnici vse njegovo. Razmišlja in deluje, kot da je gospodarstvo njegova last, za katero mu ni potrebno polagati nobenih računov. Služi demonom, ki v tej državi vzdržujejo stanje, ki je v popolnem nasprotju z božjimi zapovedmi. To je narobe. Škoduje življenju in vodi v politiko biti bogat med revnimi. **Zakon o SKLADU ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE je popolnoma izrabljen in tako uperjen proti lastnemu narodu.** Temu botruje nepravna država, ki je državljani niso želeli niti zaslužili in jih ni vredna. Državo predstavljata vlada z vladnim predsednikom in predsednik države. Predsednik s prijaznim nastopanjem, za katerim pa se skriva veliko neprijaznosti. Predsednik, ki bo pripravljen ponovno tekmovati na volitvah, če bo "ogrožena slovenska demokracija!?" Predsednik z milim pogledom iz zakulisja rdečega zidu. (Kučanov klan).

TAM ZA ENO MARKO

Napočil je trenutek, v katerem je tudi NEMCU postalo jasno, da v igri, ki jo vodi, ne bom sodeloval. Jasno mu je bilo tudi nekaj drugega, da TAM lahko resnično rešim in tako onemogočim njegovo glavno nalogo pred javnostjo uničiti TAM in ga v stečajnem postopku poceni razprodati.

To je pokazal z najbolj nepričakovanim dejanjem, ko mi je kot predsedniku TAM MARIBOR,d.d., ponudil TAM za ENO MARKO. Niti za trenutek nisem okleval. Zazrl sem se mu v oči, ponudil roko in dejal:"Dam 1000 MARK ?" Nehote, presunjen od reakcije, mi je segel v roko in dejal:"Velja".

K temu sem takoj dodal:"Želim, da to opraviva pred TV kamerami. " Ni vedel, kaj imam v mislih. Bil je vidno presenečen. Imel sem občutek, da je v brezizhodni situaciji. Nadaljevanja ni poznal, ali pa se zaradi svoje zmedenosti ni znašel.

Čez nekaj časa, ko je ujel svoj ritem, je počasi izdaval, da mora zadevo samo še preveriti na ministrstvu.

Tako dobro se že dolgo nisem počutil, zato sem z lahkoto nadaljeval:" Misliš resno, se šališ ali zlorabljaš položaj?"

Odvrnil je:"Seveda mislim resno!"

Takoj sem pristavil:"Valter, veš, da sva po razumevanju življenja daleč vsak na svoji strani. Ne želim biti vpleten v umazanije, ki jih počnete, zato lahko tvoj predlog urediva le javno. Tega, kar ti počneš svojemu narodu, jaz ne bi mogel nikoli narediti. Tvoja ponudba je povsem nesmiselna. In ker je nesmiselna, je v kontekstu vseslovenskih dogajanj smiselna, zato zadevo opraviva pred kamerami. Tako predlagam, ker nisem takšen kot ti, ker nisem takšen kot privilegirana družba, za katero delaš. Pred mojim pristankom na kupnino za eno MARKO želim to možnost ponuditi slehernemu Slovencu. Če ne bo nobenega Slovenca, ki je TAM takšen, kot je, z vsem, kar ima, in z vsem, česar nima, pripravljen kupiti za eno MARKO, sem sam kupec za 1000 MARK. To pomeni, da kot dober kupec plačujem 1000-krat višjo ceno, kot je ponujena. Seveda je bila to z njegove strani vržena igra, v katero se je sam ujel. Vendarle pa le ne tako neumna, kot zgloda na prvi pogled. Čemu je lahko služila takšna neumna vehementna narcisoidna ponudba?

Vsekakor je še zadnjikrat preverjal moje prepričanje v rešitev Tama. Ni mogel verjeti, da se upiram njegovim zahtevam za uvedbo stečaja. Optimizem, ki je pri prikazovanju poslovnih učinkov bil opazen in je temeljil na metodi, o kateri NEMEC ni hotel ničesar vedeti, ga je spravil v obup in stisko, v kateri narediš različne neumnosti.

Ali je bila ponudba izrečena zaradi tega, ker nikoli nihče ob taki ponudbi ni reagiral drugače kot z umikom, ali zaradi tega, ker sam iz situacije res ni videl nobenega izhoda ali zaradi površnega poznavanja zahodne metode prodaje družbe za eno marko, nisem razmišljal.

Zagotovo pa vem, da je nesrečen in v globoki jezi odšel na posvet, s katerega ga ta dan ni bilo več nazaj. Pojavil se je njegov pomagač CERAR. Nejevoljno je postopal po pisarni in zmajeval z glavo. Tam je bila tudi NEMČEVA tajnica, verjetno ni vedela, za kaj gre. NEMCA sem še nekaj časa čakal. Ni in ni ga bilo nazaj. Tajnici sem sporočil, kje me bo mogoče najti, da pa hitim nazaj proti Mariboru. Od tega srečanja naprej so bile težave vedno večje. Od takrat naprej pravega dialoga z menoj ni imel več. Sestankom se je izogibal ali pa je delal le še mimo mene. O vsem sva se na poti v Maribor, bolj za šalo kot zares, pogovarjala s šoferjem, ki je celo zadevo sprejemal na svoj način. Na vprašanje, ali bi on kupil TAM za eno marko, je odločno odkimal. Po daljšem premoru je vendarle svoj negativen odgovor dopolnil:"Z vami že, g. direktor". Odvrnil sem: "Torej bova lastnika vsak do polovice". Na to temo sva se do Maribora dodobra

nasmejala. Zaznavno je bilo, da se mu zdi takšna ponudba otročja in neresna. Verjetno svojim ušesom ni mogel verjeti, da se dogajajo tudi takšne stvari in da jih počnejo ljudje državnih institucij na tako pomembnih položajih. S šoferjem sva moram priznati licemersko in arogantno oblikovala nekaj variant, ki bi bile morda zanimive celo za NEMCA. Tako sva se ponudbi TAM ZA ENO MARKO od srca nasmejala.

PRISPEVEK ŠTAJERSKEGA ČASOPISA K UNIČENJU TAMA

---

2. aprila 1996 je VEČER opravil intervju z ministrom DRAGONJO. Slednji se je vedel, kot da bi Marsovci pripravili "programirano stečajno lastninjenje". Njegovo vedenje in govorjenje je, kot je pri nas v navadi, kazalo na krivdo drugih, s čemer je poizkušal svojo krivdo in krivdo ministrstva oprati pred javnostjo. Prav način govorjenja in obnašanja ga je izdal, da je tudi sam vpet v skrbno pripravljeno načrtno dolgoročno stečajno lastninjenje, po katerem uprave **podjetij najprej zadržujejo in puščajo denar v tujini pri kupcih svojih izdelkov.**

Če pa uspejo zunaj ustanoviti svoje podjetje, ki se ukvarja s prodajo njihovega proizvodnega programa, pa tudi pri prodajalcih teh izdelkov. Vmes se dogajajo še provizije, ki dosežejo neverjetne deleže prodajne cene artikla in **pahnejo matično podjetje v izgubo.** To se je dogajalo tudi v primeru ZARIČ. Primer je odkrila nerodnost njihovih scenaristov, ki niso dovolj pokorili vseh izvajalcev ali opravljalcev posameznih informacijskih in knjižnih faz. Z lahkoto bi bilo vse dokazati, potrebno je imeti le voljo, približno poštene ljudi in pravno državo. Takrat bi odkrili ARHARIZEM, HAZABENTIZEM, OMERZIZEM, GASPARIZEM,

KUČANIZEM, napačni MAKROEKONOMIZEM MENCIGNIZEM itn. . **Po puščanju denarja** v tujini **poskrbijo za negativni poslovni rezultat podjetja**, počasi **odpuščajo delavce**, najprej tiste na potrebnějšíh poslovnih funkcijah, potem pa ostale, **dokler ne pridejo pod kritično maso zaposlenih**, ko lahko ravnajo povsem samovoljno. **Vmes se izdelajo (p)o(d)cenitve matičnih podjetij**. Te so najmanj 10-krat manjše od realne **tržne** vrednosti, kar je neverjetno podcenjeno. Cenitve opravijo "kvazi strokovnjaki", v večini člani LDS in komunistične oligarhije (razvidno iz seznama, ki ga najdete v zbirki, "PREDPISI O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU PODJETIJ " iz leta 1993, z uvodnimi pojasnili, ki so jih napisali Kocbek, Pečenka in Turk I.) ali pa premamljenci kapitala, po naučenih in inštruktoriranih metodah, ki veljajo in so priznane na zapadu, v tržno razvitih družbah. Priznane so tam, kjer poteka ocena kvelitete posameznega podjetja na preprostem kriteriju. ocena poteka po deležu, ki ga ima podjetje ali njegov tržni artikel na trgu in po ustvarjenem dobičku v zadnjem obdobju petih ali desetih let!

Vsemu da legitimizirajo SKLAD za RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE (op. p. SKLAD ZA UNIČEVANJE SLOVENSKEGA GOSPODARSTVA ali SKLAD za izvajanje tranzicije lastnine iz družbene v individualno, pri čemer se ustvarjajo politični, klanovski, sorodniški in drugi lobiji). **Potem se izvede postopen ali delen stečaj** (povsem mimo Zakona o prisilni poravnavi in stečaju). **Na koncu podcenjeno, izropano in delavcev ter obveznosti rešeno podjetje za skrajno nizko ceno kupijo tisti, ki so vse izvajali**. TAM je bil velik zalogaj, zato je bil **scenarij skrbnejši, dolgotrajnejši, obsežnejši in ubijalski**. **V njem pa so bili glavni tisti, ki so postavljali pravila iger lastninjenja**. **Ne pozabimo tega**. Zato proti eventualnim nasprotnikom niso in ne izbirajo sredstev. **V danem trenutku je bila zame edina rešitev beg v tujino!** **Da bo tako, mi je bilo jasno ob NEMČEVI ponudbi 6. februarja 1996, ko mi je ponudil TAM za ENO MARKO.**

PRISTRANSKI ODNOS VEČERA OB IZJAVI DRAGONJE

DRAGONJA me s stališči do Tama v izjavi, ki jo je dal drugi dan po zadnji skupni seji v TAM konec februarja, ni mogel več presenetiti. Presenetila me ni niti njegova taktika "izmikanja in zavlačevanja", ki jo spretno uporablja, dokler pri ljudeh ne pride do nasičenja ali ohladitve, niti intervju, ki je bil 02.04.1996 objavljen v VEČERU. Ponovno pa me je presenetil VEČER, ki je z objavo odgovora na intervju zavlačeval deset dni, torej do 12. aprila. Žal pa ni bil objavljen v originalu, ampak po njihovi meri. Tudi tukaj je bila uporabljena taktika

zavlačevanja in izmikanja pod izgovorom, da so morali preveriti odgovoru priložena gradiva, ki pa so tako ali tako imela originalno izvorno obliko v pečatih in podpisih. Ministrovih navedb seveda niso preverjali, v njih pa je bila kopica netočnih in nekorektnih navedb. Najbolj izpostavljene navedbe so bile:

- izjava o moji šibki vlogi
- izjava o slabših pogojih pri najetju kredita v tujini (čista laž)
- subvencioniranje cen za izvoz v tujino (Izmišljotina, ki jo imenujemo tudi manipulacija)

Odgovor z naslovom "**LAIČNA ALI NEPROFESIONALNA IZJAVA ministra Metoda DRAGONJE?**" je bil torej še isti dan v vsebini, kot sledi, odposlan na VEČER.

Minister je v Večeru 2. aprila 1996 (če bi te izjave objavili vsaj 1. aprila 1996, bi mu en dan verjel !?) podal tri izjave. O takih izjavah imam svoje mnenje in jih zavračam. Izjave so izjave na pamet in kažejo na sprenevedanje ali na nepoznavanje razmer, ki jih skuša minister komentirati. Sicer pa izjavo razumem kot edino možno obrambo njegove, skladove in vladine odločitve o stečaju Tama! Po zelo tolerantnih kriterijih je izjava LAŽ! Ministra pa vprašujem. Mar pozablja, da operira z informacijami, ki jih dobiva od ljudi, ki so zavozili TAM? Ali to mora početi?

Minister, sami ste sodelovali na razgovoru z Iranci, ki se je odvijal v vaši pisarni. Ali iz tistega razgovora, niste ugotovili čisto nič? Ali ste ocenili, da tudi Iranci lažejo, si izmišljajo?

Ali, niste našli toliko časa, da bi odgovorno preučili "protokol", podpisan z ministrstvom za industrijo Albanije?

Ali vam propad podpisa pogodbe v vrednosti 53 milijonov DEM zaradi izjave o stečaju, ki jo je 21. januarja prvič uradno posredoval v.d. direktor SRRS NEMEC, ki ga vi podpirate, ker verjetno ni "šibek" in še vedno vodi SKLAD, ne odpre oči? Ali se vam ne dozdeva, da blatite napačnega? Zakaj raje verjamete Nemcem, Vallantom, Nagličem, Lukaričem in nekaterim drugim kot lastnim očem in ušesom in ugotavljate, da je bila moja vloga šibka?

Kako to, da dovolite polemiziranje z mojo fakturo za delo, ki jo nekateri namenoma imenujejo plača? Veste, da sem garal ne samo dela! Kaj ste naredili, da bi nekdo pošteno delo pošteno plačal? Ali ste se vsaj zavzeli za prepričitev širjenja laži o plači? Ali pa tudi vi ne razlikujete osebnega dohodka od računa nekega podjetja? Mar zastopate državo, ki ne zna oceniti in pošteno plačati opravljenega dela, trpite pa plačevanje visokih provizij? Ali sem kogarkoli prosil za imenovanje na delovno mesto predsednika uprave TAM? Ali morda

menite, da bo dovolj, če kakšen del npr. ZARIČEVE provizije kompenzirate z denarjem, ki bi ga morali plačati za moje opravljeno delo? Vi, g. minister, ki imate v rokah škarje in platno, mar ni vaša naloga, da pošteno in z rezultati podprto delo naredite močno? O vas sem se zmotil. Mislim sem, da se odločate na osnovi argumentov in lastne presoje!

Minister, ali bi lahko konkretno pojasnili, če ste odgovor za najetje kredita pri LHB banki sploh preučili, kje so odstopanja v **slabše pogoje**? Vam še enkrat pošljem ponudbo? Ali boste morda raje kar ugotovili, da so bili ponudbeni pogoji zmontirani in izmišljeni? Pojasnil sem že, da so bila vsa odstopanja v ponudbi odstopanja v boljše pogoje. Z njimi bi privarčevali proračunski denar, ki je predvsem vaša skrb minister, zato vas imamo. Opozoril pa sem Vas tudi, da je bila LHB banka pripravljena spremeniti ponudbena izhodišča in jih prilagoditi vašim (za državo manj ugodnim). Zahtev za še ugodnejši kredit žal niste postavili!? Seveda bi lahko banka pristala tudi na 9-odstotno obrestno mero, če so bile njene 6-odstotne iz ponudbe premajhne. Banka bi pristala tudi na fiksno obrestno mero, ki je bila že v ponudbi manjša od zakonsko predvidene. Torej ugodnejša!

Minister, cen za tržišče, o katerem govorite, ne bi bilo potrebno subvencionirati, čeprav bi se nam tudi to bolj izplačalo, kot sodelovati z ljudmi, ki so kupovali po skrajno nizkih cenah in zahtevali še provizije! Ste si Vi vse to izmislili?! V resnici pa bi večino cen lahko povečali tudi do 30 procentov. V Tamu so vse prodajali pod ceno!

V začetku sem mislil in tako sem nekoč tudi izjavil, da dajete izjave na osnovi argumentov, zdaj pa vidim, da se oklepate čenč, zato sem svoje prepričanje spremenil!

Prisrčen pozdrav, g. minister!

Janez LAH

morda

ZLSD ZA TAJNIKARJA V EGOISTIČEN SESTOP Z OBLASTI

Ni dvoma, da je predvsem politika užaljenih politikov, ki to, kar očita drugim, počne sama, kriva za popoln polom in zlom slovenskega gospodarstva. Polom slovenskega gospodarstva je res popoln. Zato ni kriva demokracija. Kriva je skupinica prvakov, politikov ZLSD (združena lista social demokratov) in LDS (liberalno demokratska stranka), ki vodi uničujočo, razdiralno, sovražno, demagoško, demonsko, prosjaško in normalnim, tradicionalnim in pozitivno naravnanim političnim prijemom nasprotno, rdečo satansko politiko. Njihov cilj je v novi državi vzpostaviti tako kritične razmere, da se bo Slovencem ponovno zahotelo bratstva z jugom. Življenje na kreditih in umetno ustvarjenih gospodarskih pogojih po letu 1952 je marsikoga prepričalo v lepoto socialističnega življenja, ki bi pri resnih odločanjih lahko celo vzdržalo proti kruti perspektivni in stabilni nesocialni demokraciji na tržnih temeljih. Demokracija je pravzaprav najhujša diktatura, če deluje v okolju svobodnih odločitev in ob sorazmernem prevzemanju obvez in odgovornosti za svobodne odločitve ter je edina garancija, da bo morda v 20 letih pozdravila anarhijo in druge globoke komunistične zablode. Upam, da državljani Slovenije, ki jim preko medijev iz dneva v dan sporočajo, da že živijo v demokraciji in tržnih razmerah, to vidijo. V resnici pa ničesar od tega še nimajo. **Vse tradicionalne in karakteristične kriterije, ki krasijo demokracijo in tržne razmere so, kot vse do sedaj, postavili na glavo.** Na primer stoletno pravilo o krivdi uporabljajo na premeten način in popolnoma v svojo v korist. Pravilo pravi, da nečesa nisi kriv, dokler ti

krivde ne dokažejo. Dokazov pa pri nas ni, saj pričam ne verjamejo, spomini so zbledeli, vpleteni pa nimajo moči priznati zagrešenih zločinov. Kot da so se tisoči pobili sami! Kot da je bilo petdeset tisoč kolaboracionistov! Pri nas ni niti minimalnih pogojev za dokazovanje! Zato bi bilo potrebno utrditi razumevanje enakovrednosti in predhodnosti ter naslednosti zakonov. Dostopnost do vsakršnih podatkov mora biti omogočena in ne sme biti preprečena, če postopek tako zahteva. Pri nas pa so že postopki preprečeni, se zavlačujejo, so spolitizirani in onemogočeni. Dokazi zato niso potrebni, saj prav nedokončanje vseh postopkov, prestopkov in afer to dokazuje. Vsem, ki to počenjajo, je malo mar za Slovenijo, Slovenke in Slovence. Vidijo le svojo osebno korist, kar so potrdile brezobzirne bitke za plače poslancev in popolna ravnodušnost poslancev do slovenskega gospodarstva. To dokazujejo politični prvaki in veljaki, predvsem starih garnitur, s svojimi dejanji vsak dan. KUČANA in DRNOVŠKA najdete na košarkarski tekmi, na vsaki manjši veselici, odpiranju mestnih ulic in poljskih cest, nimata pa niti pet minut časa za TAM, VIDEM, PREPREČITEV KRŠENJA ČLOVEKOVIH PRAVIC, ZA UREDITEV ODNOSOV V PARLAMENTU itn., itn. .

Iz spomina mi ne more uiti sceniranje zaskrbljenosti poslancev za TAM. Pri tem je maksimalno izstopala stranka ZLSD, ki za Slovenijo ni naredila nič oziroma je naredila iz nekaj nič. Prav situacija v zadevi TAM je njihovo delo povsem razkrila. Do tistega dne, ko je moral sestopiti Tajnikar, je bila stranka ZLSD v vladi. Stranka je dobro vedela za prekrške, kot so: provizija ZARIČ, sramoten sanacijski program TAM, odpustitev že več kot pet tisoč delavcev, namera stečaja itn. . Celó za Sovino početje je vedela. Morala je vedeti, da je TAM zamočilo njej lojalno "strokovno vodstvo" s SENICO in kasneje z MAKUCEM na čelu. Kljub temu je podpirala delo ministra. Vse svoje možnosti je torej stranka videla v ministru TAJNIKARJU, ki je vodil ministrstvo za GOSPODARSTVO. Predvidevam, da je največji dosežek vsake poštene stranke, zastopati interese vseh državljanov države, v kateri je na oblasti. To pomeni, da se stranka v primeru takšnega sestopanja z oblasti, kot ga je uprizorila ZLSD, sooča s tehtanjem neke vrednote (vrednota TAJNIKARJEVE pozicije) z vrednoto zastopanja interesov državljanov. Pri obrambi TAJNIKARJA je stranka ZLSD pokazala, kaj ji pomeni vrednota zastopanja interesov državljanov Slovenije, saj je zaradi padca ministra TAJNIKARJA in izgube roke nad GOSPODARSKIM MINISTRSTVOM nemudoma sestopila z oblasti. Tako je nedvoumno pokazala, kam se je za njo prevesila tehtnica. Nesporno proti vsemu slovenskemu narodu in tudi proti svojim volilcem. Žal slaba luč pade na celo stranko, saj na dejanje ni reagirala, kar pomeni, da se z dejanjem strinja. Takšne in njej podobne stranke bi zaradi svojega skrajno korupcijskega in nenarodnostnega vedenja morale za dolgo časa oditi s političnega prizorišča. Takšne stranke izdajajo svoj narod. Bojim se, da veliko ljudi takšne poteze ne razume pravilno, zato takšno dejanje podpira, ne zavedajoč se, da je ozadje drugačno in pohabljenó. Zadeva je zelo primerljiva z dejanjem predsednika KUČANA, ki je z deponiranjem partijske knjižice uprizoril sestop iz vrst komunistov. Seveda temu

ni tako. Kučan je svojo privrženost samo deponiral (shranil), ni pa odstopil od politike, ki jo privrženost narekuje. Praktično je v vrstah komunistov svojo vidno vlogo spremenil v nevidno! Njegovo obnašanje navzven samo potrjuje njegovo dvoličnost, pretvarjanje in izrabljanje, kar se imenuje "prevara".

Čemu se je ZLSD tako zelo borila za ministrstvo oz. za g. TAJNIKARJA, je lahko sklepati iz primera zloglasnega podpisa provizijske pogodbe. Kaj se je v resnici zgodilo? Mar so s sprejetim zakonom oprali denar za ZARIČEVO provizijo in za druge? Da! Po krajši analizi delovnega naloga za domnevno in neizvršeno naročilo manjkajočih 73 avtobusov za ZARIČA mi je bilo kmalu vse jasno. Ko sem na novinarsko vprašanje o tem spregovoril, je postalo jasno, da sem začel debato, ki je nihče od vpletenih ni želel in so jo vsi želeli prikriti. Razmere so se spremenile v trenutku, ko sem ugotovil, da TAM ZARIČU ničesar ne dolguje ter da ZARIČ ni upravičen do 73 avtobusov. Do njih pa ni bil upravičen zato, ker do TAMA nikoli ni izpolnil pogodbenega določila 100-odstotnega avansa. Umaknil sem delovni nalog. Novinarjem, ki so me o teh avtobusih kar naprej spraševali, pa sem ponovno pojasnil, da TAM nima dolga do ZARIČA. Seveda se s tem nihče od prizadetih in vpletenih ni hotel strinjati. Dejstvo pa je, da TAM denarja za 73 avtobusov v obliki 100-odstotnega avansa nikoli ni prejel. ZARIČ se seveda s tem ni mogel strinjati, saj je denar nakazal. Na poti do TAMA se je torej zgubil. Kam, je seveda jasno poslovni banki, preko katere je tekel denarni tok, ministru TAJNIKARJU, MAKUCU in nekaterim iz ozadja, ki dobro poznajo poslovanje TAM DEUTSCHLAND itn. Zelo jasno je to tudi nekemu v stranki ZLSD, saj je od svojih poslancev zahteval sprejem zakona in spremembe zakona o TAM in .... Če od poslancev tega nihče ni zahteval, so pač sami vpleteni v celoten aranžma in še manj vredni poslanskih mest, njihova stranka pa ne zaupanja svojih volilcev. Zakaj goreče zagovarjanje zakona in vztrajanje pri njem? Povsem enostavno. ZARIČ je hotel imeti svoje avtobuse. TAM bi jih lahko realiziral le z novimi dodatnimi sredstvi. Denar je bilo mogoče zagotoviti le iz proračunskega denarja, ki ga je parlament lahko dal le v obliki garancij z zakonom. Vse naj bi šlo, in žal gre, na račun proračuna ali na račun novega javnega dolga, ki se začne uradno kazati komaj po triletnem moratoriju. Zmotili so se v treh pomembnih točkah.

1. TAJNIKAR je zgubil mesto ministra
2. Ves denar, poslan v TAM do konca 1995, so porabili za plače in poravnave nepredvidenih stvari
3. Pri izbiri Laha za predsednika uprave niso imeli srečne roke.

LDS je čakala na ta trenutek. To je bil trenutek, v katerem lahko svojemu starejšemu bratu v nerešljivi situaciji ponudi pomoč in ga s stečajem Tama reši iz nerešljivih zagat ter se ustrezno svojemu gospodarskemu scenariju polasti imetja. To naredi tako, da na razprodaji omogoči pridobitev lastnine svojim pomagačem, v tem primeru nekaterim spornim Tamovim direktorjem, preko svojih sedaj že dobro vpeljanih scenarijev rušenja velikih podjetij. Dogovori v vrhu slovenske oblasti med velikima "bratoma" so stekli. Očitno so sami sebe

prepričali, da Tamovi zadevi strokovno niso dorasli. Vsako upanje, da je mogoče zadevo speljati po mirni poti, je usahnilo. Po njihovem 73 avtobusov ni bilo mogoče izročiti, saj denarja, da bi zagnali proizvodnjo avtobusov nikoli ne bi bilo dovolj. Na vrsto je prišla edina preostala rešitev, stečaj. Zaradi tega je bil izvedben takojšen in nepreklicen prehod na SKLAD, ki postane večinski lastnik in lahko predlaga stečaj, ko se mu zahoče. Tako je vsaj začasno zakritih na stotine nepravilnosti, gospodarskih kriminalnih dejanj, ki v mozaiku organizacijske prepredenosti naredi vsakega malo krivega, kajti ljudje imajo v sebi veliko vesti. Z vestjo vpletenih v ta mozaik so vsekakor zelo računali in niso se zmotili. Kako dolgo bo vzdržala ta vest in vest odgovornih in kako dolgo bo vzdržala oblast, ki prikriva resnico, bo pokazala prihodnost.

Če ni tako, čemu niti DRNOVŠEK niti KUČAN za dagajanje v Tamu nista pokazala niti najmanjšega zanimanja? Šlo je vendarle za **tri tisoč delavcev**, milijarde denarja (SIT) in ukinjanje paradne kovinsko predelovalne tovarne v Sloveniji in Mariboru. Le čemu? Ker se ne čutita odgovorna, saj to delajo drugi, ker nista take vrste strokovnjaka, ker ..... . Če karkoli nista, sta še vedno odgovorna. Moja ugotovitev pa je, da Slovencem ne delata nič dobrega.

Odgovorne in imenovane pozivam na TV razgovor pred javnostjo. Upam, da ne bom ponovno doživel komentarja "nekopitarjev", političnih samohranilcev in sestradanih ter denarja željnih in podkupljivih novinarskih provokatorjev ali celo politikantskih mazačev, ki bi se na to temo pogovarjali o drugih stvareh. K dialogu vabim odgovorne, strokovne, dialoga vajene sogovornike, ki bodo razumeli, da je cilj razgovora, **kaj je prav, in ne, kdo ima prav.**

PISMA POLITIKOM

PISMO DRNOVŠKU

Maribor, 07.02.1996

Gospod predsednik, dr. Janez DRNOVŠEK
Vlada Republike Slovenije, Gregorčičeva 20
61000 Ljubljana

Spoštovani dr. Janez DRNOVŠEK!

Včeraj, dne 6. februarja 1996, ob 17.30^h sva na sedežu Sklada za razvoj Republike Slovenije, d.d., imela sestanek z g. NEMCEM, v.d. direktorja SKLADA ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE.

Dnevni red, ki ga je predlagal g. NEMEC

1. Zadeva naprej
2. Banke - plača
3. Pogoji sodelovanja
4. Pravni pregled stanja TAM

Poudarek je bil dan točki 4. NEMEC je podal nekaj svojih argumentov za stečaj, ki Vam jih naj sam pojasni.

Na tem mestu jih bralcu predstavljam sam.

Načeloma tem argumentom nisem nasprotoval, lahko ugotovim le, da nihče naštetega ni naredil (predlog za stečaj, sodišče, direktorji po ZGD, Nadzorni svet TAM MARIBOR, d.d.). Bolj so me zanimali pravi ekonomski argumenti za

odločitev - za stečaj. Moram povedati, da sem razumel prizadevanja g. NEMCA, nikakor pa ne morem pristati na podatke, ki jih je g. NEMEC uporabljal, ker preprosto ne držijo. Sploh pa ni upošteval naših rezultatov v prvem mesecu dela. Glede na Vašo zadnjo izjavo, da ste za sanacijo TAM, se čutim dolžnega sporočiti Vam, da je šlo za odločitev med možnostima:

1. STEČAJ, ki ga zastopa g. NEMEC
2. SANACIJA, ki jo zastopam jaz s Tamovci, v prid katere govorijo naši rezultati prvega meseca.

Ne bom govoril o "argumentih", ki jih je navajal NEMEC, saj jih bo zagotovo pojasnil sam. (Za bralca, bom navedel le glavne).

- da bi po njegovem že sodišče moralo sprožiti "likvidacijo" (navajam besede NEMCA, ki sem jih našel v zapisih).
- da je po zakonu o gospodarskih družbah direktor dolžan sprožiti stečaj in da ne ve, zakaj tega niso opravili že prej (kakor da je to zadnja možnost)
- da bi tudi nadzorni svet moral sprožiti stečaj
- da on še vedno ni seznanjen s stanjem obvez iz aktive
- da vrednosti zalog v aktivih prav tako niso znane
- da so vse bilance od leta 1990 slabe in da TAM ni za drugo kot za stečaj
- da je kadrovska stanje v TAM porazno in da zadeva nima več smisla
- da v Tamu vlada popoln pesimizem in da je brez smisla početi karkoli
- da je potreben dodatni kapital, ki pa ga on nikoli ne bo dal
- da se da le nekaj ohraniti, toda vse brez viškov in invalidov, vendar ne brez stečaja
- da je za njega realna le preobrazba po sistemu bank, ko so iz bank nastale "nove" banke
- da se ni mogoče izogniti upnikom, ki da jih ni mogoče poplačati
- da TAM takšen, kot je, tako ali tako ni nič vreden
- da je stečaj koncept, da naj delam po tem sistemu ali .... (konec itermezza).

Naj povem svoje in naše najvažnejše argumente. V mesecu januarju smo začeli s 3 milijoni SIT, ki so ostali po izplačilu plače, in to je bilo vse. Po metodi razvrščanja kapitala po "**kapitalnem krogu**" in **projektni organiziranosti** ter obvladovanju "**denarnega toka**", ki ga namenoma imenujem "**industrijski**" denarni tok, ob izjemnem informacijskem toku ter **sodelovanju "večine" odgovornih**, smo v januarju pridelali in takoj vrnili nazaj v proizvodnjo **286 milijonov SIT. To nam je uspelo brez kakršnih koli dodatnih virov** (kreditov, izrednih prilivov, avansov ali česarkoli drugega) z izčrpanimi ali, bolje rečeno, denarja izropanimi delovnimi nalogi. Iz tega sami sklepajte na uspešnost dela v

prvem mesecu sanacije. Ustvarili smo realizacijo 9,2 milijonov DEM ali cca 816 milijonov SIT, kar je občutno več kot v katerem koli mesecu drugega polletja leta 1995. Vem, da je povsem jasno, da je med realizacijo in denarnim tokom prevelik razkorak. Razkorak je posledica že porabljenih sredstev v letu 1995 ali prej iz nalog, ki smo jih opravljali. V bistvu smo zelo hitro začeli dosegati pozitivni denarni tok, seveda brez starih obremenitev oz. obveznosti (zapadle obveznosti iz prispevkov, obresti, plače). Ob tem pa je del vodij (podpisniki predloga sanacije Tama, z dne 02.02.1996) ves čas držal fige v žepu. To so nazadnje dokazali tudi s tem, ko so delali in še delajo mimo uprave, direktno na liniji SKLAD - NEMEC (Omenjeni dopis bo priloga k pismu). Popolni pesimizem nam je uspelo pri večini Tamovcev spremeniti v optimizem. Pristop je aktiviral firmo in rezultati so dejanski, preverljivi in transparentni. Izvedli smo celo vrsto "ukrepov", ki so dali pozitivno sodelovanje in so posegli v skrajni nered, ki je vladal v Tamu, ko sem prišel in delno še vlada (gre za en mesec dela). Vse načrte, ki smo si jih zadali z **vodilnim projektom IDT** (Industrijski denarni tok), razen pravočasnega izplačila plač, smo celo presegli. Ob koncu januarja smo imeli pred podpisom celo pogodbo za **144 avtobusov** za Švico, v vrednosti 40 milijonov DEM. Za to pogodbo bi lahko podpisali še pogodbo za skoraj 900 avtobusov, za kar bi se bilo potrebno samo dovolj potruditi. Na relaciji ZARIČ smo pri rezervnih delih uspeli obvarovati priliv pred načrtovano, neupravičeno kompenzacijo (načrtovala jo je skupina podpisnikov peticije) iz avansa za 73 avtobusov. 8 avtobusov na relaciji z AM BUS smo z lahkoto rešili in predali naročniku. Zastavili smo že celo vrsto novih nalog z veliko naklonjenostjo partnerjev do podpisa novih pogodb. Skratka, še veliko je kvalitetnih premikov, ki pa so vsi vzrok navedenega poslovnega rezultata. Začeli smo s primopredajo. Vršni se prenos na sklad. Kar je najvažnejše, začeli smo obvladovati kupce, dobavitelje in druge partnerje, ki so tudi po 3 mesece čakali na vrsto. Uredili smo pretok notranje informacije. Izšla je 4. izdaja Vesti TAM (tudi to vam prilagam v pismo). Če bi ne bilo motenj pri plači, bi lahko dejal, da je bilo vse "**perfektno**". Žal moram ugotoviti, da se je znani razkol v DZ na koncu prenesel v TAM (kot je kazala tudi moja logistika). Sedaj je stanje tako, da (med delavci upam še ne) se bije zadnja bitka proti **stečaju**. Včeraj sem zaključil, da sem do sedaj naredil vse in da je **sanacija** edina prava pot. STEČAJ bo ali bi imel prevelike posledice! Z menoj so se dogovarjali za sanacijo TAM, v to verjamem in v tem sem pripravljen vsak trenutek sodelovati ob trdnih zagotovilih:

1. **da se nadaljuje sanacija, kar je potrebno zagotoviti s pisno izjavo, da bo industrijski denarni tok** (najnovejši včeraj priložen NEMCU) v celoti suportiran (priloga v pismu).
2. da ministrstvo za gospodarske dejavnosti (prej g. TAJNIKAR) ALI SKLAD ZA RAZVOJ RS (NEMEC) takoj pripravi pogodbo o delu za podpis z menoj, kot je bilo že večkrat dogovorjeno, vendar nikoli realizirano.
3. da se omogoči takšna kadrovska zasedba, ki verjame v sanacijo TAM in je pripravljena korektno delovati po zastavljeni poti.
4. da so v sodelovanje korektno vključeni predstavniki sindikatov, aktivnih v TAM.

Odlomek je iz pisma, ki sem ga pred tem poslal NEMCU NA SKLAD, z namero, da zadevo rešiva na tem nivoju in da zadeva ne pride do predsednika. Danes, dne 07. 02. 1996, ob 13. uri sem še v TAM. Ob 14. uri odhajam domov. 15 minut po odposlanem faksu k Vam, g. NEMEC, (ki ga pošiljam prej kot g. DRNOVŠKU) bom sporočilo poslal g. DRNOVŠKU. O Vaši odločitvi me lahko obvestite, ko se vam bo zahotelo. V želji, da čim bolj pripomorem k rešitvi situacije TAM, sem intenzivno delal od 23. decembra 1995 do danes, 07. februarja 1996, in ni mi žal.

Z vsem spoštovanjem!
Prisrčen pozdrav!

P.s.

Opozoriti Vas moram, da "stečaj po črki zakona" pomeni tudi trimesečno prekinitev dela, popolni dvig nezaupanja kupcev in dobaviteljev in nadaljevanje morije delavcev. Znak TAM bo v veliki meri izničen. Iz stečajne mase boste tudi kljub očitni podcenjenosti Tamovega kapitala iztržili več, kot je TAM dolžan. Do poceni premoženja bo prišla "**neka izbrana, proti lastnemu narodu in poštenju naravnana skorumpirana, vaša elita**".

Vloga SKLADA ZA RAZVOJ pa bo obratna in nasprotna!

Co.:

- SKLAD ZA RAZVOJ RS (15 min. prej kot predsednik)
- Upravni odbor g. MIRAN VERDEL
- Sk₆l TAM in NSS TAM; - kasneje še drugi

DRNOVŠEK se na pismo nikoli ni niti odzval. Ali to ne pove vsega ?

Ostal je le spomin na predsednikovo retoriko izpod Tamovih brez, pa še to je povozil čas. Tako kot se bo to zgodilo z "zgodbo o uspehu, ki na koncu ne bo

všeč niti samemu predsedniku, izvajalcu zgodbe o uspehu na njegov način. Morda bo nastala nova "MOJA RESNICA", ki je bog ve kako financirana zagledala luč slovenskega sveta pod žarometi velikega pompa, ki je razgalil pripadnost marsikaterega novinarskega klana, ki se je skrival za leporečjem o vdanosti pošteni in demokratični Sloveniji.

PISMO DRŽAVNEMU ZBORU IZ TUJINE

Ptuj, 17.03.1996

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
KABINET PREDSEDNIKA DRŽAVNEGA ZBORA, g. Jožef ŠKOLČ !

Spoštovani DRŽAVNI ZBOR !
Spoštovani poslanke in poslanci !

Prisiljen sem se obrniti na Vas, ki ste edini poklicani, da varujete pravice slovenskega naroda, ravnanje s slovenskim kapitalom in da zaščitite slovenski narodni ponos.

Menim, da ste tudi najodgovornejše telo za varovanje zakonov, ki ste jih sami sprejeli. Eden izmed zakonov je tudi Zakon o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM MARIBOR, d.d. . Izvajalec zakona in skrbnik za njegovo izvajanje je slovenska vlada oz. ustrezna ministrstva, ki pa izvajanju ZAKONA posvečajo premalo pozornosti. Poleg teh bi za pravilnost izvajanja zakona morale skrbeti tudi z vaše strani imenovane agencije. V primeru TAM sta to:

- AGENCIJA ZA SANACIJO BANK in
- SKLAD ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE

Razmere v TAM so ves čas vse prej kot normalne. Spremljava izvajanja zakona v letu 1995, predvsem pa zadnja sprememba zakona, je pokazala, da so se zadeve v Tamu neprestano slabšale. Nazadnje ste spremembe sicer potrdili. Isti trenutek pa je odstopila tudi takratna "MAKUČEVA" uprava. (za večino

nerazumljiva poteza - le čemu je uprava odstopila, ko pa ste potrdili spremembo zakona po predlogu uprave?)

S 01.01. 1996 sem bil imenovan za predsednika uprave. Od takrat se tudi z največjo odgovornostjo lotevam izvajanja sanacije. Rezultati prvih dveh mesecev so več kot očitno pokazali, da je Tam po poti sanacije rešljiv. Veste tudi, da podjetje prehaja v roke SKLADA ZA RAZVOJ. S tem pa so se začele tudi dodatne in nepredvidene težave, ki jih normalen poslovnež in Slovenec ne bi pričakoval. Očitno je postalo, da sanacijski program, ki je podlaga zakonu o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM MARIBOR, ni dobra, niti pravilna podlaga za sanacijo in zakon. V veri, da je cilj zakona rešitev situacije (vse sanacije v svetu imajo samo takšen cilj) v TAM, sem takoj pristopil k odpravi motilnih funkcij in začela se je kazati uspešnost. Kakor da je biti uspešen in na pravi poti greh! Iz dneva v dan sem se soočal z nepredvidenimi, namenoma postavljenimi problemi. Začeli so se kazati posebni, uničujoči, kapitalski interesi, ki so me ovirali pri delu. In žal moram povedati, je te motnje potencirano in v največji meri povzročal SKLAD ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE z v.d. direktorjem NEMCEM na čelu. SKLAD je ves čas deloval mimo legitimne uprave s posameznimi direktorji in naravnost uničeval vsa prizadevanja za uspešno IZVAJANJE SANACIJE (nekaj teh direktorjev je ovadenih gospodarskega kriminala v Tamu). To se kaže predvsem v neodgovornih javnih izjavah, da gre TAM v stečaj, zaradi česar smo pretrpeli velike izgube pri podpisovanju novih poslov (Grčija, Albanija, Iran, Benteler - Nemčija, Torpedo Rijeka idr.), brez katerih pa sanacija seveda ne more biti uspešna. Kljub skupnim ugotovitvam in dogovorom, da teh izjav ne bo več, so kar naprej prisotne. Lansirane so tako domačim kakor tudi tujim kupcem, za kar obstaja vrsta dokazov. Toda tudi to ni bilo dovolj. Začele so se grožnje najprej najprizadevnejšim, pošteno delujočim bližnjim sodelavcem. Tudi sam sem prišel v situacijo, ko sem moral oceniti, da bivanje v Sloveniji in nadaljevanje dela v TAM zame ni več varno (če nočem izbrati KRAMBERGERJEVE ali KRIŽMANOVE poti). Zadnje, kar bi si želel o svoji deželi zapisati, je predhodni stavek. Zato sem zapustil domovino, v kateri imajo podporo tisti, ki počnejo stvari narobe. Taki, ki imajo zasluge, da je TAM postal problematično razsut, za mnoge nerešljiv, poslovno nezanimiv, nedonosen in poslovno neaktiven. Poleg zadrževanja kapitala v tujini je še vrsta drugih znakov, ki kažejo na visoke individualne kapitalske interese, ki imajo podporo v strokovnih krogih slovenskih, mogoče tudi tujih makroekonomistov. Eni in drugi so podali povsem napačne ocene za razmere na Slovenskem in bodo to kmalu prepoznali, kajti terjali bodo uspešnost, ki so jo sanjali in je še kmalu ne bo. Zbledeli bodo v luči spoznanja svoje velike zmote, prevzeta

narcisoidnost pa jih bo nezadržno potiskala ob tla, saj bo z njimi naredila prav to, kar so želeli drugim.

Predlagam, da DZ kot najvišje državno telo nemudoma imenuje strokovno in politično neobremenjeno komisijo, ki jo naj predlagajo do polovice predstavniki strank pozicije, do polovice pa predstavniki strank opozicije. Menim, da je to najmanj, kar lahko naredite za kontrolo izvajanja zakona, ki ste ga sami sprejeli. Opazarjam, da gre za standardno delovno metodo SKLADA. Zato predlagam, čeprav to ni moj problem, da vzpostavite kontrolo tudi nad drugimi, že v stečaj spravljenimi (poslanimi) podjetji. SKLAD s svojimi ljudmi onemogoča uspešnost. Zato se posveča kontroli podatkov, ki govorijo o uspešnosti. Potem jih pred javnostjo na malenkostih, če jih najde, prikazuje kot neuspešne. Če neuspešnosti ne najde, si jih pa izmisli. SKLAD ne posveča nobene kontrole niti pozornosti stoterim nepravilnostim (beri mahinacijam, krajam, slabim poslovnim odločitvam, izrabam, ki so več kot očitne). SKLAD išče argumente za stečaj, ne išče pa argumentov in poti, ki ponujajo, omogočajo in vodijo v uspešnost. SKLAD dela iz nekaj nič ali čim manj. O nobeni pomoči SKLADA, za sedaj, žal ni mogoče govoriti.

Ne dovolite, da se vaš morda dobronameren zakon izjalovi. Padec Tama bo poslabšal materialno stanje mnogih, na TAM vezanih slovenskih poslovnih sistemov, poslovnežev in Slovencev.

Skrbi me tudi, kdaj se bom lahko vrnil v domovino in normalno, varno opravljal svoje delo, s katerim preživljam svojo družino. V prepričanju, da boste moj namig sprejeli odgovorno in z razumevanjem ter da je skladen z vašimi prizadevanji, vas pristrčno pozdravljam!

Janez LAH

Co: vse TV; RADIO in časopisne redakcije!

**MOČNI INDIVIDUALNI KAPITALSKI INTERESI POSTAJAJO ŠE
IZRAZITEJŠI**

Tujina, 24.03.1996

**DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
KABINET PREDSEDNIKA DZ
(vsi poslanci)**

Dogodki v skupščini ob obravnavi situacije v Tamu kažejo na doseganje prav nasprotnega temu, kar je v dobro Tamovcev, njihovih družin, Mariborčanov, kupcev, dobaviteljev, davkoplačevalcev in vseh Slovencev ter seveda prave in resne sanacije TAM MARIBOR,d.d. .

Res je, da končnega rezultata parlament še ni sprejel, očitno pa je, da prizadevanja tečejo v smeri individualnih kapitalskih interesov! Morda bodo celo imenovali posebno komisijo, vendar ne, kot je bilo predlagano, temveč po svoje. Dogodki kažejo, da bo komisija kar gospodarski odbor, ki pa ne more delovati drugače, kot do sedaj, saj je z dosedanjimi dogajanji vse preveč obremenjen. Nosil pa tudi del krivde za povzročeno stanje.

In kaj kaže na to, da so individualni kapitalski interesi še izrazitejši ?

1. Nobene pozornosti niso posvetili novim pogodbam, ki so ves čas pred vrati in jih pred podpisom „varuje“ le stalna politizacija z informacijo o stečaju!
2. Niti z besedo ne povedo, kaj je TAM! Da je TAM proizvodni program teh, onih ali drugih vozil, ki so ga najmanj leto in pol namerno uničevali! Ob tem je povsem jasno, kaj imajo v mislih, ko govorijo o Tamovih "zdravih" jedrih. To so zaključene celote za najlažjo razprodajo, kot so LIVARNA, ORODJARNA,

INŽENIRING, RTI - homologacija, KOVAČNICA, VISOKOREGALNO SKLADIŠČE, ZAVORE PTUJ (celovita lokacija cca 7.500 m²), BUS RADGONA (celota), letovišče OMIŠALJ (celota), veliko dobrih kvalitetnih strojev, naprav, programov.

Nočejo vedeti, da je z ministrstvom za industrijo države ALBANIJE podpisan protokol, ki bi že v letih 1996 in 1997 rodil realizacijo 140 do 160 milijonov DM, in to na programu „TAMIČ“, ki bi ga TAM moral že zdavnaj opustiti. Po protokolu, ki je obstajal tudi v pisni obliki, pa bi TAM v ALBANIJI zavzel pozicijo, za katero si prizadevajo tuje firme: MERCEDES, SCANIA, TATRA idr. že vrsto let. Tudi kvaliteta plačil je zagotovljena z državnimi in bančnimi poroštvi zahodnih bank.

3. Nihče ne posveča niti najmanjše pozornosti izjemno ugodnemu obisku iranske delegacije (v marcu 1996), ki jo je vodil g.NOSTRALU (member of the BOARD) s pooblastili Ministry of Industries. Delegacija je bila v TAM že ob koncu leta 1995, ko je potem odšla v MADŽARSKO zaradi zloglasnih 500 šasij, o čemer se je takrat veliko pisalo. Tokrat je bila na obisku tudi pri ministru DRAGONJI in jasno izrazila možnosti, da naprej sodeluje s Tamom, če bo tu ekipa LAH-ŠTIC. V nobenem primeru pa ne bo sodelovala z ekipo karakterja NAGLIČ-MAKUC. Iranska ekipa je izrazila absolutno pripravljenost za razumno, obojestransko koristno dolgoročno sodelovanje. Izrazila je tudi veliko mero pripravljenosti za resno analizo in razrešitev problemov 5-letne preteklosti (tehničnih in finančnih-cca 7 milijonov DEM). Vprašajte jih, če pismu ne verjamete!
4. V Tamu sta lahko ostala in nadaljujeta vsakodnevno škodo VALANT, ki že od zadnjega kvartala 1995 v tujini in doma zadržuje min. 1,8 milijonov DEM (v drugem pismu sem zapisal podatke, ki so jih novinarji hote ali nehote zadržali, imam pa tudi kopije za izstavljenе fakture, ki jih lahko najdete in takoj preverite tudi v Tamu) in NAGLIČ, ki je TAM BUS,d.d., in kasneje TAM BUS,d.o.o, spravil na kolena s svojim skrajno nesposobnim vodenjem.
5. V ekipo uprave ste pripeljali strojnega tehnika iz ptujskega AGISA. Poglejte samo situacijo v AGIS TOS-v stečaju in šele takrat recite (citiram predsednika vlade), "da pri ekipah nimate srečne roke". Zagotovo je niste imeli, ko ste v TAM pripeljali Janeza Laha. Predlagam, da preberete magnetogram z zadnje seje (8.marec 1996) UO TAM MARIBOR, d.d., v Ljubljani. Na njem je razprava o kadrovskih zadevah. Kopijo sem predal Slivniku in Vasletu (MAG), ko sem se z njima srečal v tujini.
6. Nikjer ni omenjen predlog za rešitev triletnih težav na liniji BUSOV, ki jih Naglič v preteklosti ni mogel rešiti. Predložili smo ga v potrditev Zariču.

ZARIČ je zgodba zase, nanj pa pravi akterji prelagajo tudi vsa svoja bremena in ga, da bi rešili svojo kožo, delajo za velikega tatu. Tudi ta bremena so uničila TAM MARIBOR, d.d. . Na tej liniji je pospravljenih 5,76 milijonov DEM. Nikjer ni povedano, da so v TAM že več kot leto in pol zatirane prodajne funkcije najvitalnejših programov. (ponudbe in predpogodbe **za 1000 kom BUS, 1000 kom tovornih vozil idr.** so čakale v predalu uprave). To, kar sem našel in je v TAM še živelo, je živelo, ker ni moglo umreti zaradi nepodkupljivih ljudi, ki imajo odnos do dela ali ker individualnim kapitalskim interesom v te pore še ni uspelo prodreti.

7. Nihče ne pojasni pravih razlogov za nenaden odstop MAKUČEVE uprave.
8. Prizadevanja tečejo v smeri, kako z gnojnico politi LAHA. Ob najslabših namerah tistih, ki to delajo, jim seveda česa dobrega ni uspelo najti:
9. Dragonjeve trditve (Delo, 22.marca 1996):

a) "LAH NI DOVOLJ VSKLADIL DELA Z EKIPO!"

S katero ekipo g. minister?

- Z ekipo legitimne uprave (1+2), ki je kot takšna začela skupno delati šele 06.02.1996 - do takrat sem delal sam (namesto prejšnje osmerice) !
- Z razširjeno ekipo (1+7sodelavcev), v katero so bili zaradi dela vključeni GRIČNIK-prodaja, KRAJNC-nabava, BENDE-spl. službe, ŠAHO -ekonomika in I.D.T. ter bančnik.
- Z ekipo Sklada za razvoj REPUBLIKE SLOVENIJE, ki je vedno odklonila sodelovanje in raje sodelovala z ekipo petih direktorjev (obveščen urad predsednika vlade in predsednik s posebnim pismom). Poleg tega SRRS ni imel in še nima nobene pravice in odgovornosti v TAM.
- Z ekipo 5 direktorjev - upravo v senci, ki je delovala mimo lastne legitimne uprave in ki ni prišla na nobenega od dveh sobotnih sestankov s Tamovci, ko je gospode čakalo, skupaj 2-krat po štiri ure, 35 do 40 najožjih sodelavcev. Gospodje pa so čakajočim poslali le pismo, v katerem so sporočili, da „inovacij“ ne bodo predstavljali Tamovcem (obstaja pismo, ki ga poznate). Inovacijo so menda posredovali SKLADU potem, ko jim je le ta določil metodologijo za pripravo inovacijskega gradiva. Ne vem, zakaj so po skrivnih kanalih iskali povsem običajne podatke za pripravo poslovnega načrta.
- Z ekipo (30-45 sodelavcev), ki je delala v kriznih razmerah in ki je vsakodnevno delovala in sodelovala na I.D.T. (brez SKLADOVE peterice oz. uprave v senci, ki je raje sodelovala z ekipo SKLADA, na

glavni projekt I.D.T. pa je pošljala svoje podrejene, opremljene s povsem napačnimi in neresničnimi ter seveda neuporabljivimi podatki). Ali ste mislili še katero drugo ekipo ? Morda tisto, v katero sta bila vključena oba predstavnika v Tamu delujočih sindikatov? Iz koga se minister DRAGONJA norčuje? Ali je morda le enostransko informiran ali uporablja in dela le z informacijami po naročilu predpostavljenih?

Do Lukaričeve izdaje Tama je delo z vsemi, razen z nelegitimno upravo v senci in s skladom, teklo kot namazano. Predvsem pa je teklo uspešno v dobrih in spoštljivih medsebojnih odnosih.

b) PODATEK O IZGUBI NI PRAVI !

Zaenkrat je takšen, kot ga želite imeti in ga je v pogojih, ki ste jih v državi ustvarili, sploh mogoče imeti! Ugotovljen bo šele po notranji ureditvi razmer med družbami na področju faktur, zalog, premičninskega in nepremičninskega imetja, kadrovske zasedbe idr. in šele po uskladitvi salda kontnih stanj kupcev in dobaviteljev. Po notranji konsolidaciji bilanc - stanja in uspeha v okviru računovodskih standardov. Po **razjasnitvi provizij in 600 milijonov SIT sredstev, ki ste jih namenili za ureditev odpravnin delavcem**, ki jih nikoli niso dobili, saj je bil porabljen v druge namene, za redno izplačilo OD in še za kaj drugega. Po ureditvi povzročene organizacijske zmede bi bili vzpostavljeni pogoji za ugotovitev objektivnega poslovnega rezultata, ki bi ga lahko verodostojno posredovali vašim volilcem, davkopllačevalcem, Tamovcem in njihovim družinam in predvsem sebi, spoštovani gospe in gospodje poslanci.

Pravi podatek o pravem bilančnem stanju vam bodo, spoštovani gospe in gospodje, lahko podali Tamovci, če jim boste to dovolili, s pravim vodstvom, ki pa ga ne smete izbrati „zgolj s srečo!“ Za ugotovitev objektivnega stanja je potrebno približno 60 dni časa! Kaj pa je to v primerjavi z izgubljenimi leti in denarjem za dosedanje sanacije ?

C) LAH JE V TUJINO DNESEL DELOVNO GRADIVO :

Vse, karkoli imam s seboj v tujini, je tudi v Tamu. Je pa tudi varno shranjeno v sefih ! S tem si ta trenutek gradim svojo varnost! Predvsem gre za podatke iz preteklosti, kar, se zavedam, je za vas zelo pomembno. Novih pogodb večjih vrednosti nam zaradi zlonamernih in politikantskih izjav SRRS še ni uspelo podpisati.

V Tamu sem pustil svojo povsem novo metodo projektnega vodenja z glavnim projektom I.D.T., ki jo bodo tako ali tako popačili, in odprtih preko 120 PROJEKTOV, s pomočjo katerih bi rešili vso, za mnoge pred mano

nerešljivo problematiko. Z njo se že vrsto let UBADATE tudi vi. Očitno pa je, da niste znali ali pa si niste hoteli dati resnega odgovora. Zelo zlonamerno je, da mi podtikate iznos Tamove dokumentacije. Po tem obdolževanju lahko pričakujem celo, da me boste obdolžili tudi za vse milijarde, ki vam manjkajo in ste jih lahkoverno ali pa načrtno zapravili. Odpotoval sem z avtomobilom, ne z vlakom, torej z malim tovorom! Res vam lahko zagotovim, da nisem uničil niti vzel nobene dokumentacije, ki bi je ne imeli tudi v Tamu. Uničevala je uprava pred menoj. Morda pogrešate to. Ali pa to, kar so v mojem obdobju, torej po MAKUCU, prinesli kupci in dobavitelji sami in je za marsikoga obremenilno? Nekaj tega seveda imam!

Ali boste vse pomešali in boste sedaj izsiljevali ženo in moje otroke? To se vprašujem! Koliko manjka do ugotovite, da žena kot učiteljica dela v državni službi? Tam dela že več kot 20 let in ni kriva za moj način dela. Mar bo sedaj kar naenkrat postala nepotreben kader!? Upam, da se vsaj nad mojimi otroki nihče ne bo znesel!

Minister Dragonja! V najinem zadnjem telefonskem pogovoru ste mi ponujali osebno varovanje. Ali lahko to varovanje nudite vsaj moji družini? Če lahko dosežete vsaj to, Vam bom nekoč zelo hvaležen!

Prisrčen pozdrav!

Janez LAH, še vedno begunec

SANACIJA, ZAČETEK KONCA TAM - PROGRAMIRAN STEČAJ

Tujina, 26.03.1996

**DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
KABINET PREDSEDNIKA DZ IN
VSI POSLANCI****KOLIKO JE NENADEN ODSTOP MAKUČEVE UPRAVE OB KONCU LETA
1995 POVEZAN Z INDIVIDUALNIMI KAPITALSKIMI INTERESI ?**

Neverjetna prizadevanja nekaterih poslancev in strank v parlamentu za nadaljevanje sanacije v TAM so z odstopom MAKUČEVE uprave navidezno ali celo v resnici doživljala pravi šok. Kot zunanji opazovalec sem sprva dejanje doživljal kot skrajno nerazumljivo, nevsklajeno in neodgovorno. Za vzrok pa sem priznal obup in nesposobnost, ki v slovenskih razmerah toliko lažje pride do izraza. Ocenjeval sem, da je bila delujoča garnitura nekomu „lojalna“, kar sem sklepal na podlagi kolektivnega in nepreklicnega odstopa ob močni pokončni drži predvsem MAKUCA. Tudi mediji so bili bolj kot ne pasivni. Dejstvo, da so pripravljenci primopredaje uničili veliko gradiva, kar v normalnih okoliščinah ni normalno, je moje zanimanje samo še povečalo. V primopredajnem postopku je bila posebej opazna Makučeva zahteva, naj se izrecno zapiše ugotovitev, da je predana vsa in kompletna dokumentacija in da druge ni in je nikoli ni bilo. Neobičajno je bilo tudi stališče treh ali štirih članov uprave z MAKUCEM na čelu, da bodo predajo izvršili komisiji ne pa novemu predsedniku ali novi upravi. To stališče so z začudenjem sprejeli vsi, ki so situacijo poznali, česar niso skrivali. Posebej še tisti ne, ki so vedeli za neprestano uničevanje dokumentacije in drugega gradiva. Zaskrbljena je bila prav vsa okolica, ki je to opazovala. Prihajala so tudi opozorila. Na opozorila je bilo nemogoče reagirati iz več razlogov :

- Ker se v primopredaji pač prevzame to, kar se preda, nič več in nič manj. Nepojasnjeno, nerazumljivo se ugotovi, zapiše in takšno prevzame. Da bo primopredaja res potekala na relaciji stara uprava novi predsednik uprave, je bilo dogovorjeno šele po dvehurnem „debatnem klubu“, na januarski seji UO TAM. Dosežen je bil tudi sklep, da bo primopredaja potekala v dveh fazah in pod nadzorom imenovane komisije.
  - prva, formalna faza primopredaje gradiva (po besedah predajalca je gradiva več kot 7 kg) je v prisotnosti komisije že bila opravljena.
  - druga, vsebinska faza, ki terminsko ni omejena, je zahtevnejša in terja odgovore na neprijetna, vendar za razčiščenje situacije potrebna vprašanja. To je postalo zelo sporno ter je posredno ogrozilo mojo varnost v domovini.
1. Ker še ni bilo nobenih razlogov, da bi dvomil v delo ljudi, ki jim je zaupala celo vlada z ministrstvom na čelu (v tem sem se motil).
  2. Ker se nedokončanih poslovnih zadev tako ali tako ne da prikriti, s končanimi pa se tako ali tako nisem nameraval ukvarjati.
  3. Ker je bilo jasno, da bodo eventualno uničene dokumentacije za nedokončane posle dostavili kupci in dobavitelji, ko bodo dokazovali svojo upravičenost v sklenjenem poslu.

Kljub temu je bilo mogoče "nenaden odstop" razumeti kot programirano sanacijo, ki se konča s stečajem. V času sanacije do 31.12. 1995 so tekle naloge, s katerimi se je poizkušalo čim več denarja spraviti na varno, iz Tama, in poskrbeti za najbolj kočljive pogodbe, kot je pogodba z ZARIČEM, Merkurjem, Jeklotehno idr. . Stečaj s pravim stečajnim upraviteljem pa naj razmere čim manj škandalozno zaključi.

NA OSNOVI ČESA TAKŠNA TRDITEV?

Polemiziranje z računom mojega podjetja za opravljeno delo v Tamu, ko so račun predočili kot **osebni dohodek**, je mojo pozornost usmerilo k iskanju objektivne primerjave s podobnim primerom znotraj Tama. Primerjavo sem naredil na plačah prejšnje uprave ter na primeru stroškov, ki sta jih s svojim delom povzročala NAGLIČ in VALANT. Njun primer sem vzel samo iz razloga, ker sem pred tem že imel zbrano njuno dokumentacijo (zaradi priprave predloga za zamenjavo).

Poleg tega, kar me je zanimalo, pa sem naletel še na mnogo pomembnejšo zadevo. **Dokaz, DA SE SANACIJA NAČRTOVANO KONČA S STEČAJEM.** Vse pa je potrjeval, prej zame in verjetno tudi za večino, nepričakovan odstop uprave.

Oba gospoda imata t.i. pogodbo o zaposlitvi in vodenju z dne, 06.04.1995, podpisnik je SENICA, direktor pred MAKUCEM, in sklep o razporeditvi, z dne **15.05.1995**. Podpisnik je MAKUC.

Sklep o razporeditvi je izdan 15. 05. 1995 in se glasi :

- točka 1 : "Delavec B.N., mat. št. xxxxx, se za določen čas, do dokončanja sanacijskih ukrepov poslovnega sistema TAM Maribor, najdlje pa za čas šestih mesecev, razporedi k prevzemniku (TAM MARIBOR, d.d.).
(op. p. Vse skupaj temelji na izvajanju predsanacijskih ukrepov čeprav vemo, da je bil ZAKON O SANACIJI sprejet že 29. marca in veljaven drugi dan po objavi v Uradnem listu, t.j. 07. aprila 1995).
- točka 2 : "Delavec bo v času razporeditve razporejen na isto delovno mesto, na katero je na dan izdaje tega sklepa razporejen v družbi".
(op.p. Seveda ni jasno, kako naj bo razporejen na isto delovno mesto, če tega delovnega mesta v TAM MARIBOR, d.d., legitimno nikoli ni bilo. Čista **prevara**, česar se je le malokdo zavedal).
- točka 3: "Delavec je v času razporeditve v delovnem razmerju pri prevzemniku in mu v tem času delovno razmerje v družbi miruje."
(op. p. dokaz, da v družbi ni imel nobenih pooblastil, počel je pa vse, kakor da jih ima).

Pogodba o zaposlitvi, ki je podpisana pred izdajo sklepa o razporeditvi, pa ima vsaj štiri pokazatelje, ki so **motiv** individualnih kapitalskih interesov v sanaciji, ki se konča s stečajem:

- Datum podpisa pogodbe o zaposlitvi je 06.april 1995.
- Tajnost pogodbe po čl. št. 8
- Že pripravljeno definicijo iz čl. št.2, ki se glasi : "B.N. je imenovan za generalnega direktorja družbe TAM BUS, d.d., za mandatno dobo 5 let, oziroma do izvedbe postopkov prestrukturiranja družbe v sklopu sanacijskega programa poslovnega sistema TAM.
- Konkurenčna klavzula, definirana v 13., 14., 15. in 16. členu pogodbe o zaposlitvi, ki ne dopušča opravljanja enake dejavnosti vsaj dve leti po odhodu iz Tama. (op.p.Tako je za razporejene edina rešitev spraviti TAM v stečaj!)

Oba navedena dokumenta dovolj jasno nakazujeta in dokazujeta namero sanacije TAM MARIBOR kakor tudi glavne akterje!

Zaradi zmanipuliranega prikaza moje fakture, si ne morem kaj, da tega ne bi branil. Braniti zmanipuliran prikaz pa je mogoče le s predočitvijo tega, kar je bilo vedno skrito pred očmi javnosti. Tisti, ki so manipulirali, so ves čas uživali prav

to, kar so v mojem primeru poleg laži prikazovali kot skrajno negativno in škodljivo. Svojih učinkov pa z mojimi sploh ne morejo primerjati, saj so krivulje uspešnosti povsem nasprotni. Pa poglejmo, kaj sta uživala NAGLIČ in VALLANT, ker gre za znan primer in se iz tega da sklepati na pravilo.

Najprej razmerja in ugodnosti iz pogodbe o zaposlitvi in vodenju. Pogodb o zaposlitvi in vodenju je bilo v Tamu krepko čez rob. Vsaka od teh je seveda pomenila siromašenje osnovne substance družbe, saj je bilo le malo takih, ki so svoj strošek v podjetju pokrivali, kar je bilo nujno takoj prekiniti. Vpeljal sem politiko pozitivnih stroškovnih enot. To je pomenilo, da mora vsak s svojim čistim delom plačo petkratno pokrivali.

Tabela horizontalno prikazuje vrsto ugodnosti iz pogodbe o zaposlitvi in vodenju:

ime in priimek	št. pog.	osnov. mes. plača direkt.	dodatek na delov. dobo	dod. na neopred. delovni čas	plača na uspešno poslovan. družbe	letni dopust	konk. klav.	posebne ugodnosti
člen številka		(č4)	(č4)	(č5)	(č6)			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
VALLANT	ni številke	bto EEDx 9.2	po kolektivni pogodbi	ga je imel	potrebno preveriti	<ul style="list-style-type: none"> • + 30 del.d • + 30 dni štud. dop. 	da	<ul style="list-style-type: none"> • dod. zav. • oseb. voz. • kasko os.voz. • Strok. ang. na univerzi • kritje str. izob.
NAGLIC	ni številke	bto EEDx 10	po kolektivni pogodbi	ga je imel	potrebno preveriti	<ul style="list-style-type: none"> • + 30 del.d • + 30 dni štud. dop. 	da	<ul style="list-style-type: none"> • dod. zav. • oseb. voz. • kasko za os.voz. • Strok. ang. na niverzi • kritje str.

									izob.
--	--	--	--	--	--	--	--	--	-------

– EED - enostavna enota dela

Še nekaj drugih nejasnosti

- 7. člen - Plača je poslovna tajnost, kršitelj tajnosti odgovarja v skladu z določili družbe. Je to mar v skladu s kolektivno pogodbo ?
- Kriterija za primer neuspešnosti seveda sploh ni !
- Ni jasno opredeljeno, ali gre za bruto ali neto osnovno mesečno plačo (4.člen)
- Osnova za izračun uspešnosti individualnega dela in dodatka je osnovna plača ! (5.člen)
- Dopust 30 delovnih dni pri 9 letih delovne dobe, kot jo ima npr. VALANT, k temu pa še po 30 dni za študij !?
- Če je direktor razrešen (ne po svoji volji), je 6 mesecev od dneva razrešitve upravičen do enake plače.
- Pogodbo lahko uprava odpove, če je direktor huje kršil pogodbo z nezakonitim in nestrokovnim ravnanjem ali z opustitvijo (česa, se ne ve!)

IN KOLIKŠEN MESEČNI STROŠEK STA OMENJENA GOSPODA POVZROČALA Tamu?

Najprej - zelo različen! Pri bruto vrednosti za EED, ki znaša 40.860 SIT, je osnovna plača direktorja brez dodatkov znašala 375.912,00 SIT. Vse ostale ugodnosti (od 4 do 9 iz tab.) seveda stanejo in ostanejo kot podatek, ki ni nikoli znan (tajnost zajamčena s pogodbo). Težko si predstavljam, da kdo od pogodbenikov svojih ugodnosti ni izkoristil. Ko se to množi s pet, kar je faktor praga rentabilnosti, ki ga mora vsak pokrivati, je znesek cca 1,879.560,00 brez vseh dodatkov, pa če komu ustreza ali ne! Koriščenje ugodnosti v vrednosti 20 % osnove BOD že pomeni za družbo mesečni strošek 2,255.472 SIT (ali 25.000 DEM). VALANT je vodja družbe s 83 zaposlenimi in linearno gledano s petnajstino odgovornosti v primerjavi z vodenjem celega TAM MARIBOR,d.d., Kako uspešno je peljal posel, se hitro vidi iz poslovnega rezultata, ki ga je dosegal!

Strošek, ki ga je v TAM povzročal npr. NAGLIČ, je že zaradi faktorja 10 večji. Nobeden od imenovanih s svojim delom ni pokrival svojih stroškov. Tega nista uspela doseči niti pri svojih sodelavcih, zato je uspešnost družb, ki sta jih vodila bila iz meseca v mesec slabša. V kolikor k temu prištejemo še škodljive pogodbe, je podoba še veliko slabša. Nakazani izračun praga rentabilnosti je za vsako stroškovno enoto v vsaki organizacijski obliki (razen neprofitne) minimalna osnova, ki na nek način omogoča preživetje.

Pojasnilo :

Prezemnik TAM MARIBOR, d.d., je torej umaknil direktorja družbe (TAM Inženiring - VALANT; TAM BUS - NAGLIČ) in ju brez obveznosti razporedil na TAM MARIBOR, d.d. . Čemu? Da sta imela pravice, odgovornosti pa nobene. To imenujem položaj za povzročanje škode. Lažna razporeditev, ki je služila za pripravo na učinkovito **prestrukturiranje družbene v privatno lastnino**. Kar je edino uspešno prestrukturiranje med neštetimi obljubljenimi, žal le za izbrane. Zato je bilo ob mojem predlogu za odstavek dvignjenega toliko prahu! UO TAM MARIBOR, d.d., pa je po že sprejetem odstavitvenem sklepu s seje 8.marca 1996 izbrance ponovno postavil na isto mesto.

V prepričanju, da je TAM povsem uničen, se je torej zgodil nenaden, vendarle pa programiran odstop. Potreben je bil le še grobar. Načrt je bil preprost, čeprav se je rodil v zaigrani zmedi in so mu resničnost pripeli tisti, ki za načrt niso vedeli.

Tudi meni niti na kraj pameti ni prišlo, da je kaj takega mogoče. Bil sem prepričan, da so vladniki tokrat v takšni godlji, da bi vzeli kogar koli, samo da bi situacijo v Tamu rešili. Precej kasneje sem spoznal, da ni šlo zato. Takšno oceno sem sprejel na podlagi medijskih poročanj in ker sem zvedel, kako me je preverjal. To so bili v večini ljudje iz meni vedno nenaklonjenega komunistično liberalnega okolja, z izjemo nekaj posameznikov. Res je, da so bili v godlji, res pa je tudi, da so želeli v gnojnico namočiti nekoga, ki ni zaželjen in bi ga bilo na ta način mogoče kompromitirati v domačem okolju. Nekoga, ki bi pred celotno slovensko javnostjo predstavljal vsaj toliko zaupanja, da z njim prevzame odgovornost z ramen pravih akterjev. Bil sem pravšnji. Upanje pred slovensko javnostjo je vzbujalo podjetništvo, neuspešnost v sanaciji pa bi me v domačem okolju lahko dotolkla oziroma kompromitirala. Sedaj mi je znan namen dveh člankov v sobotni prilogi DELA, kjer je novinar, ki se pet let z menoj ni niti srečal, objavil portret tedna in drug dolg sestavek s sila kontraverzno vsebino.

Zgodilo se je torej "nesrečno izbrano vodstvo", po DRNOVŠKOVIIH besedah. Nesrečno izbrano vodstvo zato, ker se je začelo v Tamu dogajati to, česar ne bi pričakovali niti največji optimisti. Prebujati se je začel denarni tok. Prebujati se je začela proizvodnja. Sicer počasi, vendar tako zanesljivo, da so se morali zateči k najprimitivnejšim metodam: ustrahovanju, grožnjam, nagajanju, sprevrčanju resnice, uprizarjanju spletk in podobno. Javna interpretacija uspeha jih je naravnost zbegala. Razgrnitev nespornostov med vlado in bankami že ob prvi plači je imela za posledico javni nastop političnih igralcev, ki so prišli na oder (DZ), kar prej ni bilo v navadi. Strah pred oživitvijo. Zaradi oživitve Tama jih je spreletaval srh. Vedeli so, da bi sledila razgrnitev vseh njihovih spletk in kraj. Nesodelovanje bank in vlade me je prisililo, da sem odšel po denar v tujino. Še

prej sem dobil zagotovilo kooperativnega dela vlade, da lahko tudi v tujini uporabim zakonsko določene garancije. Na LHB banki v Frankfurtu sem dobil veliko boljše kreditne pogoje, ki so naše bančnike spravili na kolena. Naenkrat so bili pripravljene ponuditi nove kredite, tudi po R+9%. Prej niso hoteli slišati niti za R+11%. Da bi s tem kreditom že v treh letih obdobja moratorija, ki je bil zahtevan po zakonu, privarčeval (en) milijon DEM, se ni hotelo zapisati nobenemu novinarju. Obvestilo o tem kreditu so imeli na ministrstvu. Osebnost pa sem vodil razgovore s KOSTIČEVO, sekretarko, zadolženo za TAM, s KLINARJEM, iz kabineta predsednika DRNOVŠKA, in z DRAGONJO, ministrom za GD. To dogajanje je seveda dodaten dokaz, da sta vlada in ministrstvo podpirala edino stečaj.

Šest mesecev se je izteklo proti koncu leta 1995. Takrat je bila sanacija, po mnenju snovalcev, pripeljana tako daleč, da za TAM ni bilo več druge rešitve kot stečaj. Nastopil je primeren čas za generalen odstop "MAKUČEVE" UPRAVE. Na voljo pa je ostalo 2,07 mld SIT, dovolj za poravnavo odprtih in neporavnanih računov, provizij, posebnih uslug !

Odstop bi se dalo razumeti tudi kot slabo komunikacijsko povezavo izvajalcev z naročniki - toda to je manj verjetno, skoraj nemogoče. To bi bilo na spodnji meji človeških sposobnosti, zato temu ne pripisujem nobene vrednosti.

Z napovedjo 5.pisma vas prisrčno pozdravljam !

Za vse, kar sem napisal, imam argumente. Nekaj jih je še vedno v TAM! Predlagam, da nadaljnje uničevanje dokumentacije preprečite !

Prisrčen pozdrav!

Janez LAH - še vedno begunec!

Pričakujem, da boste pismo posredovali vsem poslancem, saj vsi odločajo o sanaciji ali o likvidaciji Tama.

Co. : UREDNIŠTVO ČASOPISA MAG, g. SLIVNIK, g. VASLE!

Viri : - pogodba o zaposlitvi (VALANT, NAGLIČ);

- sklep o razporeditvi (VALANT, NAGLIČ);

- ponudba LHB banka - Frankfurt (Main)

ZADNJE OPOZORILNO PISMO DRŽAVNEMU ZBORU

Ptuj, 13.04.1996

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA J. ŠKOLČ
(pomembni posamezniki, poslanci)

Spoštovani !

Iz vaših izjav je zaslediti, da ste v gradivih, ki jih dobivate, velikokrat zavedeni. Da vas pri sprejemanju zadnjih odločitev o Tamu ponovno ne bi zavedli, vam kot zadnji predsednik uprave TAM pošiljam stališče k gradivu "Ocena izvajanja in nadaljnji potek sanacije TAM MARIBOR, d.d.". Izraz sanacija, uporabljen v naslovu, pred javnostjo uprizori občutek resnosti pristopa in strokovnosti, v resnici pa je izrabljen in popolnoma izničen. To je čista potegavščina lahkovernega ljudstva in vas poslancev in v posmeh stroki tovrstnega področja. Gradivo prikazuje in dokazuje globino manipulacije ter razkriva akterje individualnih kapitalskih interesov, ki so usmerjeni proti lastnemu narodu. V nadaljevanju predstavljam gradivo v izvorni obliki.

(Skenirati)

"Ocena izvajanja in nadaljnji potek sanacije v družbi TAM Maribor, d.d.", je gradivo, ki lahko služi le šarlatanom nikakor pa ne strokovnjakom. Žal je takšno gradivo obravnavala tudi vlada na svoji seji 28. marca 1996 in sprejela ukrepe, na osnovi, katerih je TAM "transformiran" v MPP in v stečaj. To je "inovacija" uprave v senci, delujoče z roko v roki s SRRS, ki jo je tako skrbno skrivala pred Tamovci. In dobro, da jo je, saj bi jo Tamovci zagotovo raztrgali. Pa ne samo tisti, ki se na to spoznajo, tudi oni, ki se na to ne spoznajo. Ne bi bil začuden, če bi po takšnem papirju in po producentih tolki s kladivom ali bi ga vtaknili v najbolj gnilo stiskalnico ali razrezovalnico, avtorje pa vrgli čez prag. Po moji oceni ta program pomeni manj kot nič, čeprav si želim, da bi pomenil veliko in še več.

Gradivo je verjetno pomotoma prišlo v moje roke. Na določene naslove je bilo poslano pod oznako "zaupno". Gradivo sta podpisala minister za GD RS DRAGONJA in sekretar za industrijo dr. DIMOVSKI, kar je žalostno, vendar zagotovo drži.

Dogodki potekajo naprej po znanem pregovoru: "Psi lajajo, karavana (individualnih interesov, ki so usmerjeni proti lastnemu narodu) gre naprej, kar dokazuje razpis v zvezi s Tamom v časopisu "Republika". Dan, v katerem je bil razpis realiziran (sobota), pa govori sam po sebi. In kdo predstavlja te individualne kapitalske interese?

Prva izvajalska linija - po demonski hierarhiji žrtev

- Večina ovadenih direktorjev ter predstavniki "uprave v senci"!
- Vrh vodstva enega od obeh sindikatov, ki spretno predvsem za svojo korist pristaja na "nekorektno" počasno odpuščanje in zniževanje števila zaposlenih delavcev pod kritično maso. Nič ga ne moti niti poraba **600 (šeststo) milijonov** SIT, pridobljenih sredstev na ministrstvu za delo, namenjenih za odpravnine delavcev, v druge namene. Da se je denar porabil v druge namene je sindikat dobro vedel. Da ga to ni motilo je razumljivo, saj je sodeloval tudi pri raznih drugih malverzacijah z denarjem, kot je zapisano v uradnem "zapisniku o inšpiciranju zakonitosti in finančno - materialnega poslovanja" z dne, 17.01.1995 Agencije za plačilni promet RS (bivša SDK), str. 23, 24 in 26., ki nosi oznako "poslovna tajnost"
- Upravni odbor Tama, (prejšnji in novi)
- Sedaj pa tudi uradna uprava (vprašanje je, če je sploh uradna), okrepljena z "velikim" strokovnjakom za "posebne zadeve", ki ga je takoj po mojem odhodu vključil SKLAD.

Druga izvajalska linija po demonski hierarhiji - pomagač:

- Izvajalec, ki ga ima ministrstvo za gospodarske dejavnosti in se imenuje SKLAD ZA RAZVOJ RS, kar je velika prevara.

Tretja scenaristična linija po demonski hierarhiji - demon:

- tisti, ki skrbi za **(ne)**pravilno delovanje vladnih ministrstev in seveda z vso odgovornostjo predvsem političnih strank v poziciji (koalicija, prejšnja in zdajšnja) ter ostalih pred državljani zapriseženih "političnih inštitucij in posameznih inštitutov, kot se sami radi poimenujejo".

Dr. M.Scott PECK (znani ameriški analitik, pisec in psihoterapevt) pa je na nešteti primerih v knjigi SVET, KI ČAKA, DA SE BO RODIL pokazal in dokazal,

da je stanje v vsakem organizacijskem sistemu (država, mesto, podjetje, družina idr.) takšno, kot je sam vrh sistema. Ko je vrh slab, je vse slabo in gre vse še k slabšemu. Ko je dober, je vse dobro in gre vse še k boljšemu!

Kaj je potuha?

Je dejanje odgovorne osebe inštituta ali inštitucije, ko se le ta ne izreče proti nepravilnostim, ampak jih z neopredelivijo tiho podpira. Tako s potuho podpira nepravilno delovanje. Posledice potuhe so vedno zelo klavrne! Pri nas so se posledice pokazale v dnevnem nazadovanju življenjskega standarda, ki napreduje tako hitro, da so prebivalci prestrašeni in ne morejo verjeti svojim očem, da se vse res dogaja. Prevara s strahovitimi posledicami, ki bo po daljšem času udarila akterje same! Ni narobe samo to, da se legitimira kraja, nepošteno pridobitništvo, laž, korupcija idr., narobe je to, da to prihaja v podzavest ljudi, ki to sprejemajo kot "pravilno", seveda pod težo strahu za svojo eksistenco. Ni več vprašljiva eksistenca ljudi v intenzivnem delovnem toku življenja, vprašljiva je eksistenca mladih, naših otrok, slovenskega naroda. Kakšne posledice bo imelo oblikovanje kapitalskih interesov zaradi tudi "Tamovskega" nepoštenega prehoda družbene lastnine v individualne kapitalne roke oz. v naravnano znano last, bo čas kmalu pokazal. Pri velikih poslih ne more sodelovati samo ena oseba.

V primeru, kot se izvaja v TAM, bodo "posamezni kupci", nekoč Tamovi direktorji (v bodoče direktorji najemniške pravne osebe), najprej z najetjem Tamovih prostorov in naprav, z istim programom in trgom ustvarjali dobiček, z njim postopoma kupovali (odplačevali) t.i. "**Profitne centre**". Za zagon in za dokončen odkup pa bodo uporabili zunaj naložen in še v Tamovih družbah ustvarjen kapital, ki ga bodo uporabili kot svoj kapital v denarni ali drugi kapitalni obliki . Dosedanja izguba pa gre v breme proračuna - davkoplačevalcev, kupcev in dobaviteljev, delavcev, ki v igri največ ali vse izgubljajo. Posledice bodo obupne. Glavni problemi se bodo začeli kazati, ko se bodo "**novi lastniki**" zavedali lastnine. Takrat se bo med njimi porajala in razživila lastnost, ki se imenuje lakomnost. V druženju **lakomnosti** z **nezaupanjem** bo prišlo do medsebojnih sporov t.i. individualnih kapitalistov, ki sedaj tvorijo isto interesno-demonško sfero. Nekateri jih imenujejo "**negativni lobiji**". Sami se med seboj dobro poznajo in drug za drugega vedo. Vedo, da so na nepošten način pridobili novo skupno lastnino in tako vzgojili zelo problematično bolezen **nezaupanje**. To bo ob "pohlepu" po lastnini povzročilo sovraštvo in neprijateljstvo med sedanjimi prijatelji. Zaradi tega je igra izredno nevarna. Posledice bodo imeli tudi kasnejši rodovi, ki se bodo le s težavo znebili medsebojnega nezaupanja, brez katerega je najtežje živeti, ker ga ne občutiš, pa se vendarle stalno zavedaš, da obstaja.

In v naslovu omenjeno gradivo?

☞ Prodaja

Obdelava prodaje je neobdelana, nerealna in nestrokovna. V tabelah je ugotovljen padec prodaje za zadnjih 5 let. Vzroki za nastale posledice niso omenjeni, kakor da je prodaja izkoristila vse svoje možnosti. Tudi najbolj enostavnih in povsem realnih možnosti gradivo ne obravnava. To občutljivo področje poslovnih aktivnosti bolje obdelajo začetniki, samostojni podjetniki, ki so to postali, ker so se znašli na cesti zaradi raznih "NEMCEV iz raznih skladov, investicijskih družb ipd."

☞ Struktura stroškov :

Komentiranje je pod vsakim laičnim nivojem. Omenja tečajne razlike in sivi trg, kar predstavlja predvsem problem vlade, ki bi morala zadeve preprečiti in urediti. Kako razumeti komentar pri strukturi stroškov: "V strukturi stroškov raste delež fiksnih stroškov, kar odraža nazadovanje obsega prodaj". Kot da tega vsak, ki ve, kaj je akumulacija, tudi sam ne bi vedel. Avtorja obravnavata samo posledice, kakor da so vse možnosti izpuhtele. Ni nobene ugotovitve o vzrokih in možnostih. Te preprosto zatajita. Ne povesta, da niso izkoriščene niti minimalne možnosti. Možnosti so bile celo preprečene. Struktura stroškov je, milo rečeno, neumna primerjava ali primerjava za tiste, ki živijo v takem okolju in ga sprejemajo.

☞ Izguba :

Prikazana izguba je nepravilna. Prave izgube vsaj dva (2) meseca ni mogoče ugotoviti. Je izmišljena in prikazana v slabši luči, kot je v resnici! Prikaz izgube deluje v isti smeri kot velika podcenitev tovarne.

☞ Kadrovski potencial

Kadrovski potencial je popolnoma neobdelan. To je zaničevanje kadra, ki očitno prenese tudi to. Napisali bi vsaj, da je kader prestrašen in zastrašen ter zaradi tega delovno neopravilen. V časopisu TEDNIK PTUJ sem zasledil izjavo novega člana uprave, strojnega tehnika ČOKLA, da TAM nima kadrov. Po moji evidenci je v TAM-u še vedno več kot 400 ljudi z več kot višjo strokovno izobrazbo, med njimi tudi več kot 15 magistrrov. Tehnik ČOKL pa je poleg izjave o kadrih podal še izjavo o programih, češ da jih TAM nima. Povedal je tudi, da je prišel v TAM uredit potrebne reorganizacije za nova podjetja, ki naj bi jih opravil v mesecu dni!? Torej vrhunski organizator. Človek izbran s "srečno roko", po besedah samega predsednika vlade. Nihče pa se ne vpraša o njegovem delu, ki ga je opravil v AGIS PTUJ pod okriljem SKLADA.

Trdi tudi, da je rusko tržišče odprto. Seveda, ko bodo dobavili 73 avtobusov, kupcu ZARIČU, če bodo "avansožerci", ki so denar na poti v TAM požrli, le tega vrnili. Če bo naloga realizirana brez vrnjenih avansov, gre za odkrito poravnavo sporne in toliko kritizirane provizije in za pranje denarja na račun javnega dolga, ki ga prevzema proračun. Tega pa sprejemate poslanci v parlamentu. Torej perete denar.

☞ Pregled odstopanj dejanskih rezultatov od sanacijskega programa.

Omenjeno je: "Načrtovani obseg poslovanja 164,4 milijonov DEM je realiziran v višini 100,2 milijonov DEM ali 61%. To se odraža v večji izgubi poslovanja, kakor je bilo načrtovano"

Nič ni zapisano o vzrokih, nič o prejšnji obsežni (8-članski = 1+7) upravi, ki je imela za nalogo doseči načrtovano realizacijo. Ni naveden niti en resen vzrok za nedoseganje realizacije. Nič ne zvemo o porabljenih sredstvih na poročila, ki bi se morala nameniti za proizvodnjo. Nič ni o povpraševanjih, nič o drugih prizadevanjih za rešitev krizne situacije. Res težko, saj poizkusov in prizadevanj za realizacijo tako ali tako ni bilo.

☞ Vrednost TAM MARIBOR, d.d.

Se niti ne omenja. Razlog je enostaven, en sam in edini. TAM so močno **podcenili!**

Zakaj?

1. Da bodo lahko **individualni kapitalski interesi sploh kaj kupili**, saj za realno vrednost nimajo denarja.
2. Da bodo banke dobile svoj denar, tudi če bodo prodajale pod najnižjo ceno.
3. Da lahko razkazujejo potrebo po stečaju. Ta namreč v primeru, ko je dolжник več vreden kot dolžan, realno ne obstaja. (Zato tudi izvajajo stečaj mimo zakona o STEČAJU. NEMEC pa je pobegnil od ponudbe TAM za 1 marko).
4. Ker je že samo zemljišče, v lasti TAM, vredno več, kot je ocenjen celoten TAM!
5. Ker bi tudi preprostim ljudem in delavcem Tama odprli oči in jim povedali, da gre za goljufijo in prevaro ter krajo!

Za več komentarja in protiargumentov je škoda besed in časa. V tej državi se ob takšni vladi, tako ne bo nič premaknilo v pozitivno smer. Dokler bo tako, kot je sedaj, bo slabo. Upam, da nikoli več ne bo nič tako, kot je sedaj. Nihče se ničesar ne spomni in ničesar ne ve. Morda bodo kmalu začeli s političnim zapiranjem, kot v starih, za nekatere dobrih časih. Sedaj je tako, da pošteno delo nagradijo z diskvalifikacijami, ki temeljijo na spletkah in lažeh, z neplačilom računov, odpovedovanjem dolgoročnih in koristnih delovnih pogodb, tudi če je v

njihovo dobro itn.! Za svoje delo v Tamu še tudi nisem prejel plačila (niti enega samega tolarja ne).

Prisrčen pozdrav !

OPOZORILO SLOVENSKI "POLITIČNI ELITI"

Ptuj, 17.04.1996

NUJNO

PREDSEDNIK UO TAM MARIBOR, d.d.,

"Predsednik uprave" **TAM Maribor, d.d.,**

DELNIČARJI

Uradni notar skupščine

(**KUČAN, DRNOVŠEK, BIZJAK, ZAKONODAJNO SODIŠČE, KRIŽMAN, SRRS, MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO RS**)

(**SLOVENSKA TISKOVNA AGENCIJA**)

**Zadeva : OPOZORILO PROTI STEČAJU TAM MARIBOR, d.d., ki
bi se naj izvršil danes, dne 17. 04. 1996**

KOT zadnji PREDSEDNIK UPRAVE, ki se je resno in pošteno lotil sanacije, sem v dva in pol mesečnem vodenju uprave TAM MARIBOR, d.d., skupaj z nekaterimi pošteno in TAMOVSKO naravnanimi sodelavci dosegel pozitivne premike v poslovanju delniške družbe. Sami rezultati vsakemu sposobnemu poslovnežu to takoj povedo. Le tisti, ki tega ne znajo in nočejo vedeti, pač tega ne vedo. TAM JE REŠLJIV. IMA PROGRAME IN TRG, IMA SPOSOBNE KADRE. ŽAL je država uredila, da je TAM PREŠEL V NJENE v roke. V roke SKLADA ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE, ki po mojem prepričanju to ni! Ker drugim opozorilom pač nihče ne verjame, bo čas pokazal, če imam prav ali ne. Seveda bo takrat prepozno! O TAM ni potrebno razpravljati, če je možno doseči realizacijo 100 ali 150 milijonov DEM. V TAM je mogoče še letos doseči realizacijo 300 milijonov DEM. Seveda realizacija še ni dovolj za uspešno poslovanje. Delo po sistemu in na način, kot smo ga izvajali v času mojega dela v TAM, bi zagotovo prineslo tudi končni uspeh. Ostalo bi najmanj enkrat več delovnih mest od predvidenih v gradivu "OCENA IZVAJANJA IN NADALJNI POTEK SANACIJE V DRUŽBI TAM MARIBOR, d.d.", ki je nesramno, diletantsko in nestrokovno gradivo. (Žal moram povedati, kot mislim in je! Ko sem jim to pripovedoval z izbranimi besedami, niso razumeli).

Res je, da lahko rečete, da ste vi (sklad = država) sedaj lastniki. Ali ste res? Ali bi kot pravi lastniki, ki bi to lastnino ustvarili ne pa "dobili v roke", počeli enako? NIKOLI! Ali do te lastnine niste prišli s prevaro, ki se imenuje tranzicija? To je lastnina Tamovcev, če vam ustreza ali ne. To je lastnina Mariborčanov, Štajercev in posredno vseh Slovencev, ki živijo in delajo ter tržijo s Tamovci,

Mariborčani, Štajerci. To ni lastnina nekaj kapitalških pohotnežev. V to lastnino smo vlagali vsi davkoplačevalci.

Glede na navedena dejstva, sami še enkrat preglejte poslovne rezultate do 15. marca letos in predvsem tržne možnosti, ki vam jih predlagam. Na osnovi Zakona o splošnem upravnem postopku, po institutu zahtevka za izredno razveljavitev, po določilih čl. 266/(1), ki navaja:

"Izvršljiva odločba se lahko razveljavi, če je potrebno, da se odvrne huda in neposredna nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za javno varnost, javni red in mir ali javno moralo, ali zato, da se odvrnejo motnje v gospodarstvu, če teh ne bi bilo mogoče uspešno odvrniti z drugimi sredstvi, s katerimi bi bile manj prizadete pridobljene pravice. Odločba se lahko razveljavi tudi le deloma, in sicer toliko, kolikor je neogibno potrebno, da se odvrne nevarnost in zavarujejo omenjeni splošni družbeni interesi"

Sprejmite rešitev, ki ne bo dala možnosti uničevalcem Tama.

Govorim o odločbi, s katero je TAM PREŠEL POD SKLAD.

TAM NI PREŠEL POD SKLAD ZATO, DA BI GA SKLAD RAZPRODAL.

RAZPRODATI BI GA ZNALI TUDI TAMOVCI SAMI, PA ŠE VELIKO VEČ BI ZANJ DOBILI! TAM NAJ BI ŠEL POD SKLAD, DA BI GA LE TA OHRANIL. TA PA JE OČITNO DOBIL V TEJ IGRI V ROKE NAPAČNO BESEDILO IN IGRA NAPAČNO IGRO, KI JE V ŠKODO VSEH SLOVENCEV IN JE NARAVNANA PROTI NJIM.

PROSIM, DA OPOZORILO VZAMETE Z VSO RESNOSTJO. PO PETIH LETIH t.i. "DEMOKRACIJE" bi bil čas, da bi kakšno stvar začeli obravnavati tudi resno in ne v SVOJO ŠKODO!

S pristrčnimi pozdravi!

PISMA SKLADU ZA RAZVOJ REP. SLOVENIJE (SRRS)

PISMO NEMCU

---

g. VALTER NEMEC
SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA RAZVOJ

Kotnikova 28
1000 Ljubljana

Spoštovani g. NEMEC!

Po 06.02.1996, ko sva se razšla zaradi tematike STEČAJ ali SANACIJA, povsem nekorektno in samovoljno delujete v TAM mimo UPRAVE z ljudmi, podpisniki nekakšne peticije, in vnašate med delavce TAM, UPRAVO in sindikat načrten nemir. Podpisniki peticije ne sodelujejo na vsakodnevnikih koordinacijah, ampak skupaj z vami pripravljajo program za razbitje Tama na nekakšne profitne centre. Opozarjam Vas, da je uprava legitimna, da se za vsakršen poseg, informiranje, zbiranje podatkov dogovorite z upravo, ki bo maksimalno kooperativna. Z Vašim početjem že vse od plače naprej onemogočate nadaljevanje **uspešne sanacije**, za kar imamo resne argumente.

Prosimo, **da se nemudoma sestanemo v Tamu**, tudi v soboto, 17.02.1996, če je potrebno. Mi smatramo, da je NUJNO!.

S spoštovanjem!

Priloga:

- vabilo na predstavitev (podpisniki peticije) z dne 15.02.1996
- vabilo na predstavitev 16.02.1996

Člana uprave:

g. Mirko ŠTIC
g. Jože LUKARIČ

Predsednik uprave
TAM MARIBOR, d.d.
Janez LAH, dipl.inž.str.

Co.: - g. dr. Janez DRNOVŠEK

- g. minister Metod DRAGONJA
  - g. Igor KLINAR
-

PISMA MEDIJEM

UGOVOR K INFORMACIJI O PLAČI

Ptuj, 11.03.1996

**POP TV IN
OSTALE TV POSTAJE
V SLOVENIJI**

Spoštovani !

Ob koncu prejšnjega tedna in včeraj, v ponedeljek, 11. 03. 1996, ste v širok medijski prostor posredovali nekaj netočnih informacij. Pojasnujemo, da informacije mečejo slabo luč na podjetje LAH, d.o.o, in njenega direktorja Janeza Laha. S tem nam delate slabo ime, žalite osebno dostojanstvo in poizkušate razvrednotiti naše delo.

Govorite o plači 50.000 DEM, kar je popolna laž. V prilogi vam pošiljamo račun, iz katerega je razvidno, da za storitve, za opravljeno delo, naše podjetje zaračunava strošek 50.000 DEM.

Iz tega zneska bo plača g. Janeza Laha cca 10.000 DEM.

Ostalo so stroški firme. Iz realizacije, ki je enaka vrednosti računa, se lahko za neto plačo g.Laha nameni največ 20-odstotkov. V računu je zajet tudi 5- odstotni prometni davek. Torej vidite, da je neto plača v razmerju z realizacijo 1:5.

Žal do danes za delo v TAM, ki traja minimalno 14, ur vsak dan, v posebnih razmerah, kjer so potrebna posebna, ne samo strokovna znanja, nismo prejeli nobenega plačila. Z delom v Tamu g. LAH vsak dan začne že ob 5.uri zjutraj. Kdaj odide domov, ne moremo nikoli vedeti. Otroci ga vidijo vsak drugi ali tretji dan.

Sicer pa je glavni krivec za doseženo ceno v.d.direktorja SKLADA NEMEC, ki nikakor ni hotel urediti pogodbenega odnosa, s čemer je seveda pripomogel k lažji odločitvi. Strošek za delo v TAM smo poviševali od razgovora do razgovora, saj je med razgovori vedno poteklo veliko časa. Iz dneva v dan smo lahko spremljali svojo uspešnost, s katero bi lahko brez večjih težav opravičili svoj strošek. Predvsem pa je bilo potrebno veliko več dela, kot smo prvotno lahko predvidevali. Tudi poraba časa za opravilo vseh del je bila veliko večja od predvidene. Zaradi širokega kroga problemov pa je bilo potrebno razširiti tudi

krog znanja, zato je g. LAH iskal pomoč tudi pri ljudeh, ki potrebno znanje imajo. Predlogi, ki so bili dani NEMCU, so potekali v prikazanem obsegu :

1. Predlog gospodu Nemcu, v.d.direktorja SKLADA ZA RAZVOJ, je bil na začetku 36.000 DEM. (Neto plača iz tega bi bila 5.200 DEM).
2. Po enomesečnem trdem delu, ko sklenitve pogodbe o delu še vedno ni, je bil dan nov predlog 40.000 DEM. Nanj se NEMEC ni niti odzval. (Neto plača bi bila 8.000 DEM).
3. Po drugem mesecu trdega dela, ko sklenitve pogodbe še vedno ni bilo, smo izstavili račun v vrednosti 50.000 DEM. Plačila še vedno ni!

Ne gre za požrešnost po denarju. Gre za odnos do opravljenega dela. Seveda se o višini računa da razpravljati, zato pripravljenost na takšno razpravo vedno obstaja. Moti le način razprave. Razprava mora biti enakovredna. Parametri v razpravi pa morajo biti ali bi naj bili argumentirani. Razpravo pa naj vodijo tisti, ki znajo potrebne parametre ovrednotiti in primerjati. Možne so različne primerjave. Toda enako, kot je mogoče seštevati in odštevati istoimenske ulomke, je mogoče primerjati enakouspešne delovne učinke. Neprimerno bi bilo primerjati OD, ki ga je prejemal MAKUC, s fakturo, ki je bila izstavljena za storitev. Neprimerljivo je primerjati napore, znanje in rezultate MAKUČEVE UPRAVE z LAHOVO. MAKUČEVA uprava je ves čas štela sedem članov in prokurista, LAHOVA prvi mesec enega člana, drugi mesec in polovico tretjega pa tri člane. Realizacija in denarni tok, ki sta jih dosegali MAKUČEVA in LAHOVA uprava, pa se že tako razlikujeta, kot da bi šlo za dva različna svetova. Pri tem je potrebno vedeti še, da so bili podedovani delovni nalogi izropani avansov. Zato menim, da je pred širok slovenski avditorij vržena novica o tako visoki plači, ko je vendarle šlo za račun za storitve, nezaslišana provokacija, ki si jo lahko privoščijo le demoni, njihovi pomagači in njihove žrtve. Takšno reakcijo sem pričakoval, zato me niti za trenutek ni zmedla. To je samo potrdilo, s kom imam opraviti. Jasno je bilo, da s takimi, ki so pokradli milijone nemških mark, uničili slovensko gospodarstvo, si prilaščajo družbeno lastnino, jim ni niti malo mar za Slovenijo in so daleč od tega, kar hočejo prikazati javnosti. Povsem na dlani je, da gre za politiko in seveda politike, ki se razkazuje prav s tistim, od česar je daleč proč. Zavedajoč se, da se v tej deželi opravičuje, prikriva in skriva lakomnost, požrešnost, nenasitnost ter lažna prizadevnost z izmišljanjem in prikazovanjem napak pri drugih, tudi če jih ni, smo v mojem podjetju že prej sprejeli odločitev, da bomo del priliva s tega naslova podarili kakšni šoli, invalidom ali v druge humanitarne namene. Žal se v tej deželi oblikuje in izvaja politika biti bogat med revnimi, kar počnejo ljudje, ki so imeli polna usta socialne solidarnosti. Nisem se mogel niti se nisem želel, izogniti nameri, da za pošteno in javno delo zahtevam

pošteno plačilo. Podkupnin, provizij in drugih privilegijev enostavno ne priznavam. Račun je moje podjetje izstavilo, kljub temu da sem natančno predvidel dogodke, kot so si sledili. Ne bi rad spravljal v zadrego tujih strokovnjakov, ki delajo v Sloveniji v okviru projekta PHARE. Vsi v vladi točno vedo, za kakšna plačila gre in kakšne storitve nudijo. Njihova mesečna nagrada seže krepko preko 100.000 DEM mesečno, pa nisem ravno prepričan, da imajo veliko pokazati. Osebnostno me znesek niti malo ne bi motil, če le v enakem obdobju dosežejo koristen učinek v višini 500.000 DEM. Moj učinek v Tamu je bil merljiv in ga je tudi danes mogoče preveriti. Zagotovim pa lahko, da sem mesečno v Tamu s svojim delom naredil učinek večji od 250.000 DEM. Zato se tudi pred javnostjo, ki je v večini obsojala fakturo za 50.000 DEM, ne sramujem. Ne bo pa mi žal niti, če mi bodo plačali le toliko, kot mislijo. Tudi javnost razumem, saj se morajo delavci marsikje zadovoljiti za preživetje z nenormalno nizkimi zaslužki.

Sramoval pa bi se zaslužka za nedelo. Nikakor ne bi mogel niti pomisliti na 13. plačo, kot so to zahtevali MAKUČEVCI. Še manj pa bi mogel vzeti tistim, ki so si zaslužek in delovno mesto krvavo zaslužili in ga niso mogli zadržati.

Za sanacijske programe, ki so jih v TAM izdelali v zadnjih letih, je bilo potrebno odšteti minimalno 6,800.000 DEM. O tem nihče ne postavlja vpšrašanj, tega nihče niti ne omenja. Izvajanje sanacije po najdenem sanacijskem programu bi pomenilo, da je TAM danes že porušen. Zato se je po prvem januarju 1996 sanacija izvajala mimo najdenega sanacijskega gradiva po povsem novi, unikatni, tudi v svetu nepoznani metodi, ki temelji na logistiki, projektno organiziranem delu. Pri tem je uporabljena vrsta novih manegerskih orodij, ki bodo, če bo Bog dal, predstavljena v novi knjigi.

Boril sem se proti stečaju, primitivnim prijemom vodstev in ljudem, ki jim človek ne pomeni nič. **V Tamu je veliko zgodb, veliko nepravilnosti in te lahko prekrije in zakrije samo stečaj.** Najbolj pa prizadenejo zgodbe o slabem ravnanju z ljudmi, z lastnimi delavci, ki so tukaj pustili lep del svojih najlepših let. Prisrčen pozdrav z željo, da informacije, ki jih mislite posredovati v informacijski prostor, pri nas predhodno preverite !

Tujina, 17.03.1996

Močni, za TAM in 3.000 delavcev škodljivi, individualni kapitalski interesi rušijo TAM MARIBOR, d.d. . Situacija se je razvila v nerazumne dimenzije. Uspehe prikažejo kot neuspehe, svoje besede in skupne dogovore preprosto požrejo. Prav imajo tisti, ki počnejo stvari povsem narobe. Pravilneje kot delaš, bolj so proti tebi. Če hočeš pomagati delavcem, ti očitajo, da jih **podcenjuješ, omalovažuješ, sramotiš** i.t.n. Razmere zadnjih let (g.KRAMBERGER, dobrotnik iz Negove) in zadnjih nekaj mesecev (župan mesta MARIBOR KRIŽMAN) dovolj zgovorno kažejo na naše slovenske varnostne razmere. Grožnje meni in mojim kolegom (nekaterim, ki so delali pošteno) so dodaten in dovoljšen razlog, da se nisem počutil varnega, zavarovanega, zato sem začasno odpotoval iz svoje dežele v tujino. Sedaj sem „**begunec**„. TAM trenutno nima predsednika uprave. Drugi mož uprave (g.ŠTIC) je zbolel! Pokazalo se je, da je napaka, če delaš dobro! Kljub jasnim poslovnim rezultatom zadnjih dveh mesecev in pol, kljub vsem dogovorom, ki so nastali sporazumno in na argumentih, da se z uspešno s sanacijo TAM Maribor nadaljuje, sem dobil od "bodočega lastnika" SKLADA RS ZA RAZVOJ, ki je po mojem mnenju čisto nekaj drugega, **zahtevo za uveljavitev predloga za stečaj**. Predlog bi moral uveljati že na prvi - ustanovni skupščini, dne 03.04.1996, ko bi TAM tudi operativno večinsko prešel v skladove roke. Ob mojem prihodu v TAM mi je bilo jasno povedano in naročeno, naj izpeljem sanacijo, kot predvideva zakon, da imamo na **voljo 2,07 milijard SIT poroštev, kar v najslabšem primeru pomeni tudi 3 mesece časa. Sedaj je že jasno, da smo si z zelo uspešnim delom zagotovili ozdravitev in podaljšali čas, ker smo porabili veliko manj denarja od predvidenega. Za vedno bi preživeli!**

Zato je nerazumljivo :

1. Zahteva SKLADA RS ZA RAZVOJ, (brez datuma, bilo pa je 11.03.96) naj k že danemu predlogu pod tč. 3 dnevnega reda skupščine, ki ga predlaga UO TAM MARIBOR., d.d., in glasi: "Informacija o poslovanju in realizaciji sanacijskega programa", uprava **dodatno** predloži **nasprotni predlog, ki se glasi: "Ne sprejme se informacija o poslovanju in realizaciji sanacijskega programa** (kar poprek in počez op.p.) Upravi družbe se nalaga, da v roku 48 ur od zaključka skupščine pri pristojnem sodišču vloži predlog za uvedbo stečajnega postopka TAM MARIBOR, d.d., (priloga 1; V tekstu je veliko napak, op.p., npr. g.NEMEC še ni direktor, kot se podpisuje, je le v.d. direktorja. Napaka je verjetno posledica neučakanosti in jeze ali pa popolnega poznavanja scenarija).

2. Da SKLAD takšno nalogo nalaga upravi! Uprava je svoj predlog, v katerega verjame, že posredovala UO TAM MARIBOR, d.d. . Torej nadaljevanje sanacije. Kako naj uprava k isti točki predlaga dva povsem nasprotujoča si predloga? Rezultati dva in pol mesečnega dela so preveč vzpodbudni, kupci hočejo realizirati nova naročila, kar preprečuje edino SKLAD RS ZA RAZVOJ. Bilo bi neumno, če tega ne bi uvideli, pa tudi nekorektno, nestrokovno in nelogično.
3. Da sklad zahteva kaj takega, čeprav je v tem trenutku še neopravilen in nekompetenten institut. Sklad še vedno ni uredil pogodbenega niti lastninskega razmerja, torej še ni prevzel TAM MARIBOR, d.d. .
4. Zahteva sklada za razvoj je podana 14.03.1996 kot pravni nasvet.
(priloga 2 - **skenirati**).

Kakšno razpoloženje sem zadi skladove zahteve našel v ozkem krogu svojih sodelavcev po prihodu iz Frankfurta, kjer sem 13.03.1996 z vodjo projekta PRODAJA poizkušal rešiti znane zaplete z g. ZARIČEM, si sami predstavljajte! Prepričan pa sem, da bodo, ko bo čas, to povedali sami. Določeni sodelavci ožjega poslovnega kroga so bili pod pritiskom anonimnih groženj.

Ob vsem Vam moram sporočiti, da je bilo na sestanku uprave z Ministrstvom ZA GD, SKLADOM in UO TAM MARIBOR, d.d., v sredo, 12.03.1996, ko sem imel tudi novinarsko konferenco, dogovorjeno, da sanacija teče naprej. Na naše delo do sedaj ni bilo nobene pripombe. Uprava je dobila zadolžitev, da pripravi:

- Konsolidiran zaključni račun za leto 1995, ki zaradi grobih nepravilnosti v letu 1995 in prej ni bil pravilen in objektivni.
- Poslovni načrt za leto 1996 s poudarkom na programskih in tržnih ter strateških možnostih.

Lahko pojasnim, da je bil sanacijski program, ki je osnova za Zakon o sanaciji Tama neprimeren in bi nadaljnje izvajanje sanacije po njem pomenilo slabšanje "poslovnih rezultatov". MAKUČEVA uprava je delala zmedo, kar ji je uspelo s skrajno nestrokovnim, površnim, nezainteresiranim, neurejenim, neorganiziranim pristopom. Vsak njihov ugovor tej trditvi ne bo imel nobene teže, saj poslovni rezultati iz njihovega obdobja govorijo sami zase. Izgovor, da se v dani situaciji ni dalo nič narediti, pa bi potrdil, da niso imeli niti toliko znanja, da bi ocenili, da ne morejo ničesar storiti.

Slabostim smo se izognili, jih spreminjali in tako dosegli evidentno dobre poslovne učinke, ki so očitno začeli ogrožati interese tistih, ki se ukvarjajo z razprodajo slovenskega gospodarstva. Pokazali so se močni, **zmanipulirani**

kapitalski interesi, ki delujejo **v nasprotju z logično ekonomijo**, v nasprotju z interesi poslovnih partnerjev, delavcev in **zavednega slovenskega naroda**. Vsekakor pa v nasprotju z interesi mesta MARIBOR, ki bo posledice nosil sam in še dolgo. Upam, da se mesto tega zaveda.

Pričakujem, da si bodo na moj račun in na račun doseženih poslovnih rezultatov izmislili laži, uprizorili nove spletke in vsilili "svoje" argumente. Tega jim ne morem preprečiti. **Čas pa bo pokazal, kaj in kje je resnica, saj nad njo nimajo svoje roke**. Upam, da bo "demokracija" zaživela in omogočila ločiti plevel od zrnja. Le koliko zrnja je še? Verjamem v zmago moči argumenta nad argumentom moči!

Posebej moram opozoriti, da je SRRS na čelu s svojim v. d. direktorja NEMCEM v prvih dveh mesecih preprečil podpis minimalno 120 do 170 milijonov DEM novih pogodb! Le s kakšno pravico in s koliko odgovornosti? In to isti SKLAD, ki ni vedel ali hotel ovrednotiti pozitivnih učinkov dela, ki so mu bili predstavljeni. Po predočitvi je, mimo uprave preverjal resničnost in točnost podatkov! Preverbe so pokazale, da so bili vsi podatki točni in pravilni, kar sem zvedel posredno, vendar ne od NEMCA! SKLAD je delal mimo uradne uprave in sodeloval z nelegitimnimi predstavniki TAM MARIBOR, d.d. . Slednje je celo vzpodbujal in krepil v delovanju proti uradni in legitimni UPRAVI. Le s kakšnimi cilji in nameni?

Nič pa ga (NEMCA, SRSR) ni zanimalo niti motilo :

1. ZADRŽEVANJE VALANTOVIH cca 1,8 milijonov DEM na računih v tujini in doma pri:

- firmi GFM (Avstrija)
- firmi AUGL GmbH (Avstrija)
- firmi SHIESS Metalna, d.o.o., Maribor

Ta srestva so zadržana že od 03.08.1995. Reklamacijskih zapisnikov ni, plačilni roki so že zdavnaj zapadli, opominov ni nihče izstavil! Ni nobenega razloga za zadrževanje denarja, ki čaka in čaka! Le na kaj! Morda na ugoden stečaj in odkup dela Tama prav s tem denarjem? Bo ubogljivi stečajni upravitelj terjatev za milijon nemških mark spregleda!!? Za plače, proizvodnjo pa denarja ni! Trpijo delavci. Plačo pa ima avstrijski partner! Ima jo mogoče tudi direktor, ki lahko da uživa naklonjenost "svojega" partnerja. Morda je poplačan s provizijo na račun, odprt v tujini. Le kaj sta se lahko dogovorita direktor in partner? Kolikšna bi lahko bila odkupnina za sodelovanje?

2. "Odpustitev" oz. mehka varianta "prerazporeditve" 51 delavcev, ki so se več kot 30 let ukvarjali s prodajo rezervnih delov. Delavcev, ki vršijo osnovno poslovno funkcijo za delovanje poslovnega sistema. Kako so z njimi postopali, lahko zveste iz njihovega pisma, ki ga nihče od prejšnje uprave ni

- hotel videti, prebrati, še manj upoštevati. SKLAD, "rešitelj", pa tega ni uvidel in je z mlečnozobimi strokovnjaki, ki so spregledali pomembnost tržišča in razpoložljive kadre, sestavljal MPP programe za razprodajo in uničenje Tama.
3. Zadrževanje ponudb in predpogodb v vrednosti več kot 400 milijonov DEM, ki se jim v zadnjem kvartalu leta 1995 ni "utegnil" nihče posvetiti in na njih vsaj odgovoriti.

Delavcu in slovenskemu narodu je nekdo vehementno podaril misel: "TAM MARIBOR, d.d., nima programa, nima dela. Stanje je tako hudo, da ni mogoče živeti. Prizadela ga je YU "kriza"? V YU smo imeli vse!?! Vidite, kaj smo izgubili!?! Kdo koga "farba", kdo komu laže, kdo iz koga brije norce, kdo je nesposoben, kdo je "kriza"? Sledi še več? Ali res ni druge možnosti, kot jo vidijo pesimisti in "zmanipulirani" individualni kapitalski interesi? V očeh kapitalskih interesov se zrcali le še stečaj, s katerim prikrije svoj zalogaj in postavi delavca na kraj!

Pozdrav iz tujine!

K pismu so bile dodane 4 priloge, ki dokazujejo verodostojnost napisanega in so bile skupaj s pismom poslane na STA (Slovenska tiskovna agencija). Teh STA ni posredovala novinarjem, po besedah novinarjev,! Pozneje sem pismo in priloge posredoval še posameznim medijskim hišam neposredno.

STEČAJ TAMA JE KRIMINALNO DEJANJE

Medijem sem 29.03.1996, po ne vem kateri objavi STEČAJA že, posredoval opozorilo za možne posledice. Naslov **Stečaj TAMA je kriminalno dejanje** se ni nikoli pojavil na časopisnih straneh. Noben medij sporočila ni objavil. S to kratko vsebino pisma sem ostro izrazil pričakovanja, ki bi se lahko zgodila, saj imajo v veljavni projugoslovanski zakonodaji še vso veljavo. V njem sem izrazil tudi vso zaskrbljenost nad početjem vlade in parlamentarnih strank na oblasti. Opozoriti

sem poizkušal svoj narod na kriminalna ropanja, ki potekajo pred našimi očmi iz dneva v dan in zagotovo niso v skladu z ustavo, saj globoko posegajo v življenje Slovencev, ki jim je poleg pravice za človeka vredno življenje vzeta tudi pravica za delo. Ukinjanje tovarn namreč pomeni največje motnje v gospodarstvu. Če pa je takšno početje nepotrebno gre za kriminalna dejanja. Izgovori, s katerimi opravičujejo svoja dejanja, veljajo, ker so utišani. tiho. Sicer izgovori, ki jih ponujajo, nimajo nobene vrednosti. Z njimi namreč ne bodo prenovili slovenskega gospodarstva in tudi življenjskega standarda Slovencev ne.

**Stečaj TAM Maribor, d.d., je
neumno,
noro,
nestrokovno,
in kriminalno dejanje
individualnih kapitalskih interesov,
usmerjeno proti lastnemu narodu.**

To je s svojo sinočno izjavo na TV SLO1 potrdil minister Metod DRAGONJA! V prilogi vam pošiljam minimalni dokaz, da je ves čas šlo za sanacijo z znanim koncem, ki se imenuje stečaj. Kje na svetu je še tako?

Sedaj je potrebno postopati previdno, možen je tudi scenarij "izrednega stanja", kot ga je v preteklosti že nekdo napovedal!

Kot dokazno gradivo sem v prilogi poslal dve pismi vključno z navedbo dokazil!

Janez LAH

PISMO PREBEŽNIKA

Ptuj, dne 10. 04. 1996

**ČASOPISNA PODJETJA
VEČER, DELO, SLOVENEK, idr.**

Danes, dne 10. 04. 1996, sem dobil pismo g. LUKARIČA, ki vam ga pošiljam v prilogi in bi ga lahko razumel tudi kot grožnjo.

Pismo z dne 10. 04.1996 glasi:

Spoštovani g. LAH!

Smo v položaju, ko se moramo obrniti na Vas z zahtevo, da nam v čim krajšem času vrnete dokumentacijo, ki ste jo prejeli kot predsednik TAM Maribor, d.d.

Po vašem odhodu smo po primerjavi evidentirane prispele pošte iz delovodnika in dejansko razpoložljive oziroma obstoječe dokumentacije ugotovili, da le ta manjka.

Kljub možnosti da je bila določena pošta naslovljena na Vas osebno, pa je obseg manjkajoče dokumentacije takšen, da presega meje osebne korespodence, zato Vas pozivamo, da dokumentacije, ki se nanaša na poslovanje TAM MARIBOR, d.d., nemudoma vrnete.

Zaradi bivšega sodelovanja in korektnega obnašanja želimo, da se zadeva zaključi brez nepotrebnih zapletov.

Istočasno Vas prosimo, da ne kličete in iščete informacij pri delavcih TAM-a z namenom pridobiti uradno informacijo, saj so nekatere od teh lahko opredeljene kot poslovna skrivnost. Za pridobivanje informacij na tak način ni več nobene formalno pravne podlage.

Dopis smo opredelili kot "zaupen", ker smo pripravljene štiti vašo osebno integriteto v upanju, da se boste takoj odzvali in da ne bomo prisiljeni iskati intervencijo tretjega, ki bo zadevo obravnaval po uradni dolžnosti.

Podpisan je Jože LUKARIČ kot predsednik uprave.

Še isti dan sem poslal sledeč odgovor:

"Predsednik uprave" TAM Maribor, d.d.
Josip LUKARIČ

Ptuj, 10.04.1996

Zadeva: Odgovor na tvoj dopis "zaupno" z oznako 01000-662/96-JL/NJ.

Moje mnenje o tvojem delu, g. Josip LUKARIČ, že poznaš. Očitno je, da se ne spomniš svoje izjave o dokumentaciji v medijih, ko si ugotovil, da iz TAM nisem odnesel nobene pomembnejše dokumentacije, zato se čudim tvoji vihri pod pripeto oznako "zaupno" in lovu na dokumentacijo sedaj. Še bolj dvomim, da ločiš med tem, kaj je zaupno in kaj ni zaupno gradivo. Priponka "zaupno" na pismo, ki si mi ga poslal, kaže, da po lastni presoji razsojaš o zaupnosti dokumentacije. S tem mi seveda sporočaš svoje razumevanje položaja, s

katerega ti je všeč zapovedovanje. Pozabil si, da si pismo namenil drugi osebi, (ki se je tiče), ki ima, (ker se je tiče), točno toliko pravice za odločanje o zaupnosti kot ti. Zame zaupnosti (beri skrivanja) pred javnostjo ni, saj ne počnem nič takega, kar bi moral skrivati. Zato se odločam, da pismo "ni zaupno". To tvoje pisanje, na katerega ti pošiljam odgovor, ne nosi oznake zaupno in ga lahko pokažeš komurkoli! S tovrstnim načinom pisanja dokazuješ, da ne veš, kje imate gradivo in kdo ga ima. To bi vendarle moral vedeti. Vsi, ki ste z menoj delali, imate vse, kar imam jaz. Tisto, kar so prinesli kupci in dobavitelji v zadnjem času in razkriva pretekle malomarnosti in mahinacije, najdeš tudi v Tamu. Seveda, če se znajdeš v zmedi, h kateri si v preteklosti tudi sam pripomogel.

Zdaj ste verjetno že postavili "zopet novo" organiziranost. Na to se vendarle spoznate. Kolikor pa sem v zadnjem času uspel spoznati tebe, tudi verjameš v uspešne sanacije, ki temeljijo na reorganizacijah. To ste v preteklosti ves čas počeli, zato ne verjamem, da si to taktiko spremenil. Problem, na katerega predlagam, da si pozoren, je samo v tem, da z reorganizacijo na dosednji način ne boš dosegel nobene uspešnosti, razen če je neuspešnost tudi tvoj cilj in boš to štel za uspešnost!

Tako neprepričljiv si s trditvijo, da se primerjava evidence prispele pošte iz delovodnika in dejansko razpoložljive oz. obstoječe dokumentacije ne ujema. Ugotavljaš, da le-ta manjka. Prosim za specifikacijo, kaj ti manjka. Pazi le, da se ne "poslužiš" laži, ker bo laž prišla k tebi, spoštovani "sošolec-predsednik uprave TAM MARIBOR, d.d., v postopku namernega uničevanja imovine in jemanja kruha Mariborčanom".

Moje osebne integritete, LUKARIČ, ne moreš niti ne znaš ščititi. Sploh pa to ni potrebno. Jaz namreč ničesar ne skrivam, ničesar ne prikrivam, nisem ničesar poneveril, ničesar ukradel in nisem spletkaril. Vse sem povedal odkrito. V tem sem drugačen od tebe, NEMCA, DRNOVŠKA, DRAGONJE, KUČANA, PETERICE iz uprave v senci in še marsikoga drugega. Mar se vsi ti pred javnostjo dnevno ne postavljajo prav za priznavanje različnosti?

Dva in pol meseca sem veliko delal, tudi dobrega storil, vendar za svoje delo nisem dobil plačila. Sam si v Tamu redno dobival relativno zelo veliko plačo, čeprav zato nisi opravil tega, kar bi za uspešnost Tama moral. Sedaj, ko si na mojem mestu, vsak mesec povzročaš najmanj takšen strošek, kot je bila moja enomesečna faktura. To vendarle znaš izračunati. Če tega ne znaš ali tega ne priznavaš, toliko slabše. Tako s stroškom za svoje delo pelješ TAM MARIBOR, d.d., v še večji zgubaški prepadi! Preden si prišel v upravo, si hodil k meni in mi tvezil, kako se strinjaš z mojim delom, celo občudoval si metodo, ki si jo sam označil za veliko novost, ko si jo primerjal z znanji, ki si jih pridobival pri študiju

na MBA. Zavzemal si se celo za predstavitev mojega znanja pred svojimi študijskimi kolegi. Sam si izjavljaj, da si se ob meni veliko naučil. Na to izjavo te nisem nikoli napeljeval, dajal si jo samoiniciativno. Takrat sem si to štel v čast, sedaj niti malo ne, kajti spoznal sem cilj tvojega govoričenja. Škoda, da sem imel tudi takšnega sošolca. Upam, da ni bilo veliko takih!?

Nepotrebnih zapletov ne delam jaz. Zapletaš se sam, tudi s takšnim "zaupnim" pisanjem! Se spomniš zgodbe o "peku in kmetu?"

Prepoveduješ mi pogovore s Tamovci, mojimi bivšimi sodelavci? S kakšno pravico? Še vedno namreč nimam sklepa o razrešitvi z mesta predsednika uprave TAM Maribor. Za to mesto se nisem nikoli potegoval. Moram pa priznati, da sem delo na tem mestu opravljal s posebnim veseljem. Vem tudi to, da bi bilo za korporacijo koristno, če bi delal naprej. Bili smo že kar precej na poti iz nakopičenih problemov.

Proti iskanju "domnevne dokumentacije" po uradni poti res nimam nič. Tega nočem razumeti kot grožnjo, tega se celo veselim! Vem pa, da tega zaradi čuvanja lastne integritete in integritete svojih pomagačev in žrtev ne boš storil.

In še to! Omenjaš mejo korespondence! Kakšne pa so tvoje meje korespondence, LUKARIČ?

Ali je res, da si že pristal na razpis prodaje Tama po delih. Menda si razpis že objavil v časopisu REPUBLIKA?

direktor LAH, d.o.o.
LAH Janez

op.p. Predsednika uprave TAM MARIBOR,d.d., imenujem Josip, ker po uradnih dokumentih to je. Ne vem, zakaj je včasih Jože, včasih pa Josip. Zame je Josip, ker je tako pisalo v njegovih osebnih dokumentih, ki sem jih videl pri registraciji. Ime namreč velikokrat pokaže na značaj človeka, ki ga nosi. Očitno je, da značaja gospoda z imenom Josip ali Jože nisem poznal. Danes ta značaj poznam, zato mi je tudi razjasnjena občasna različna uporaba imena za različne priložnosti tako kot njegovo delo v upravi. Ker na gornje pismo ni bilo odgovora, iz dobljenega "zaupnega" pisma pa je izžarevalo toliko nestrpnosti, sem čez štiri dni LUKARIČU pisal še eno pismo. Tudi na to se nikoli ni odzval. Le kaj se je zgodilo, da se je vsa skrb tako kmalu razblinila? Mar so naenkrat uredili korespondenco?

Zato sem napisal bolj hudomušno, tudi malo provokativno pismo, ki mi pravzaprav ne more škodeti v čast, je pa v tistem trenutku odražalo moj odnos do takšnih ljudi, kot je Josip oz. Jože. Pismo glasi:

"Predsednik uprave" TAM Maribor, d.d.
Josip LUKARIČ, dipl. ing.

Po tvojem nestrpnem pismu, s katerim si zahteval izročitev manjkajoče dokumentacije, po vaši evidenci, sem pričakoval da boš manjkajoče takoj specificiral. Manjkajočega mi nisi sporočil, ker ti verjetno manjka kaj drugega!? Zato te pozivam, da to že vendarle storiš, da ne bo trpela tvoja zvedavost in slaba organiziranost pa seveda poslovna uspešnost! Še huje bi bilo, če bi zaradi skrbi v zvezi z dokumentacijo začel tudi telesno bolehati. Naj te spomnim, da je denar, naložen v tujini, pomembnejši od dokumentacije, ki vam, kot trdiš, manjka. Zato bi bilo razumljiveje, da bi se prejel tega problema.

Vprašujem te tudi, kdaj lahko pridem v TAM, da mi do konca poravnate in obračunate stroške, ki sem jih imel s potovanji v tujino? Ali mi boš razliko kar samoiniciativno nakazal!? Upam, da tega ne boš vzel zase, ali pa da tega ne bo potrebno prijavljati v stečajno maso TAM MARIBOR, d.d. . Minister DRAGONJA je namreč pred TV kamerami jasno zatrdil, da bodo imele obveznosti do delavcev popolno prioriteto. Ali pa je mislil, da boste z njimi najprej opravili!?

Vem, da je za tebe važno, da imaš vso dokumentacijo, zato bi ti z manjkajočo res rad hitro pomagal. Lahko, da s tem rešiš celovit TAM MARIBOR, d.d., za kar bi ti bili Tamovci zagotovo zelo hvaležni!

Sošolec pomoči nikoli ne odrečem, še posebej ne "poštenim, pametnim, delovnim in iskrenim !"

Josip LUKARIČ, čakam na tvojo specifikacijo !

p.p. Specifikacije ne pošiljaj pod oznako "zaupno". Pri meni je vse zaupno, dokler je tudi pri tebi, in vse javno, kar se mi ne zdi zaupno!

Sošolec Janez LAH

Tudi na to pismo ni bilo nobenega odgovora. Intervencijo tretjega, ki bo zadevo obravnaval po uradni dolžnosti, pa še vedno čakam.

Poznavalci in spremljevalci razmer v Tamu ste verjetno opazili, da so v scenariju stečaja, po vsem, kar se je z mojim odhodom zgodilo, spremenili datume za stečaj in dali nekaj več vloge sindikatu. Sledilo je obdobje ublažitve situacije. Novinarji so začasno osušili peresa za pisanje o Tamu. Sindikat je v postavljanju nekaterih prav smešnih pogojev iskal opravičilo za svoje dolgoletno sodelovanje in asistiranje dogodkom, ki so peljali v stečaj, pri čemer se je pokazalo, da mu je bilo malo mar za ohranitev delovnih mest. Lahkotno so v štirinajstih dneh zahtevali programske perspektive od tistih, ki jih leta niso mogli narediti.

Vse poprek so brez argumentov utemeljevali konec Tama. Vsa njihova pozornost je bila naravnana na slabosti, s čemer so pred javnostjo uprizorili vtis brezizhodne situacije za TAM. Kar naprej so opozarjali na višino dolgov. Da proizvodnja stoji, so prikazovali v stari sliki in novi besedi. Seveda to pri površini 370.000 m² pokritih površin, na katerih je nekoč delalo čez 9.000 zaposlenih, sedaj ni bilo težko. Poleg tega so uporabljali stare posnetke, ko je res vse stalo. Niti z besedo niso govorili o podvrednotenju Tama, čeprav mora biti vsakemu jasno, da je 1.000.000 (milijon) m² površin na takšni lokaciji, kot je mariborska, vrednih krepko več kot 60 milijonov DEM. Pozabili so na velike tržne možnosti, ki jih je bilo dvakrat več, kot bi jih TAM zmogel. Zato sem zbral zadnje podatke in jih v urejeni obliki, poslal na naslove, ki bi lahko reagirali. Tudi medijem. Podatke sem zbral potem, ko sem dobil program: "Ocena izvajanja in nadaljnji potek sanacije v družbi TAM MARIBOR,d.d.."

TRG, KI SMO GA ZA TAM DOSEGLI V PRVIH DVEH MESECIH

Ptuj,10.04.1996

**ČASOPISNA PODJETJA, VEČER,
DELO, SLOVENEK, idr.**
(pomembni posamezniki)

Pošiljam vam nanizane glavne tržne možnosti za dejanski Tamov program, ki ga odgovorni za sanacijo TAM MARIBOR, d.d., v svoji "oceni izvajanja in nadaljnjega poteka sanacije v družbi TAM MARIBOR,d.d., na osnovi katere je vlada sprejela tak sklep, kot ga je, ne upoštevajo. Zanimarili so glavno in

osnovno podjetniško kategorijo trg. Zanj celo ves čas izvajanja sanacije trdijo, da ga ni! Žal gre za foteljsko oceno iz LJUBLJANE ali za oceno nepoznavalcev te gospodarske veje, ki se še imenuje avtomobilska industrija in ima svoj sedež v MARIBORU!

Prisrčen pozdrav !

Janez LAH

Podatki za realizacijo na Tamovem programu vozil (spec. vozila, avtobusi, komponente vozil) z možnostjo visoke stopnje realizacije (min 80 %)! Podatki zajemajo samo večje projekte, ki so se pokazali v dveh mesecih po odprtju projekta PRODAJA, ko je bila prodajna funkcija zopet združena in enovito vodena. Do teh možnosti smo prišli kljub odkritemu nasprotovanju in nagajanju direktorjev uprave v senci, ki so za svoje počette imeli podporo v SRRS z NEMCEM na čelu!

Navedeno je argumentirano z ustrežno pisno dokumentacijo, ki jo navajam za tabelo.

v 000 DEM

zš	kupec	tip vozil	vrednost	način pl.	opomba
	Albanija	tamič	18.000-45.000	A, AKD	protokol i.f
	Albanija	avtob.A 190	27.000-67.500	A, AKD	protokol i.f
	Grčija	avtobus (161 kom)	53.000	A, AKD, LOMB.	pog. pod. s strani Grka. Posel je zaust. izj. SRRS o steč. TAM
	Grčija	še cca 780 avtobusov	257.000	A, AKD, LOMB.	pogodba pod. s strani Grka. Posel zaustavi izj. sklada o stečaju TAM
zš	kupec	tip vozil	vrednost	način pl.	opomba
	Iran	avtobusi A 190	28.000	A, AKD	obisk iranske deleg.-nadaljevanje obiska v Iranu
	Iran	rezervni deli	2.500	A, AKD	obisk iranske deleg.-nadaljevanje obiska v Iranu
	Iran	496 kpl. CKD	24.000	AKB	zadnji dopis za umiritev napetosti!
	Iran	motor, komp. spec. voz.,bus	25.000	A, AKB	zadnji dopis 20.02.1996
	Rusija	bus & (rd)	65.000	A, AKB	ponudba za rešitev celotnega

					problema ZARIČ
	Egipt	bus, tovornj. (1000-letno)	45.000	A, AKD	fax 0100-396,
	BiH	terjatve	4.000	ODLOG PL.	dopis, ga. RAUBAR MZZ
	Burma	prodaja tehn. (po metodi Albanija)	obseg posla bi definirali po obisku		Studio moderna- delno blag.zapiranje, delno kval.plač.
	Holder	Avstrija	18.500	A, BG	Nov predlog.(mont. ura - 30 DEM)
	Holder	Avstrija	500	A, BG	priprava predloga
	Rusija	rezervni deli	5.000	A, BG	tekoče
	Avstr.Stayr	najemnina 15.000 m2	2.500	pogodba	pog. pogoji
	Hrvaška	TAM 150 t11	342	A, DA	avans na probanki
	bivša YU	rezervni deli	25.000	A, BG	zelo aktivni kontakti
	bivša YU	avtob., sp.voz.	8.000	A, BG	zelo aktivni kontakti
	tujina	ostali stran. programi	56.000	A, BG	tekoča dela s 3 mes. predkorakom
	SLO	avtobusi pomenyju	10.000	A, BG, hipoteka	enotedenski pristop na trg
	SLO	spec. voz. po menyju	12.000	A, BG, hipoteka	enotedenski pristop na trg
	SLO	rezrvni deli	3.500	A, BG, hipoteka	enotedenski pristop na trg
	SLO	min .za obram.	1.000	A, BG,	aktivna ponudba
zš	kupec	tip vozil	vrednost	način pl.	opomba
	SLO	ostali stan. progr.	12.000	A, BG,	aktivna ponudba
	skupaj vsi programi za l 1996		od 445.842 do 769.842		skupaj programi vozil in stranski programi
	skupaj samo programi vozil za l. 1996		od 386.842 do 710.842		samo program vozil, ki ga uničujejo!

AKD	akreditiv države
AKB	akreditiv bančni
LOMB	lombardni sistem plačila (z garancijo banke-kredit premostitveni-za ceno kredita povečana cena vozila).
BG	bančna garancija
DA	dokumentacije akreditiv
HIP	hipoteka

Po pisnih podatkih :

- Protokol z ministrstvom ALBANIJE (dne 11.02.1996, prisotni-GRIČNIK, PLAŠČ, SINAN, LAH - za TAM)
- Vertrag in ANEX A, s TAMBA HELLAS A.E.T.E. in BRINDENBER VERWALTUNG AG, Zug, SCHWEIZ; SPOROČILO, ki govori o pritisku na vlado za stečaj iz krogov znotraj Tama! (datirano 12.03.1996)
- Zapisnik, obisk pri ministru Dragonji, drugo gradivo vezano na projekte SHAHAD KHODRO (dne 08.03.1996, prisotni: ŠTIC, GRIČNIK, D.VIDE, LAH in IRANSKA DELEGACIJA), PISMO Ferija HORVATA, pismo KARANTANIA
- Projekt IRAN, zapisal g. BEBER in g. D. VIDE, s štirimi PODPROJEKTI (za 25,000.000 DEM)
- Dopis za SANAYE KHODRO SAZI, z dne 19.01.1996 (Janez LAH)
- Predlog rešitve problema Zarič, ki bi brez novice, da gre TAM v stečaj in da obstaja možnost pritiska na najvišjem nivoju, bil 70 odstotno uresničljiv!
- Richvale limited per 23.02.1996/0100396
- Zapisnik o pogovorih Holder TAM (6. februar 1996)
- STEYR-DEIMLER PUCH FAHRZEGTECHNIK - PROJEKT FUR BLECHTEILSCHWEISSEREI z dne 25.01.1996
- Pogodba RADE KONČAR - TAM AUTOTRADING-ugovor br. Z-509 in pogodba o vezavi depozita, nepodpisana s strani deponenta, avans pa se je min do 15.03. 1996 še vedno zadrževal na PROBANKI, d.d.
- Surovina - potrebe po novih kamilijonih
- in vrsta drugih dokumentov !

Nanizane so glavne tržne možnosti za dejanski Tamov program! To odgovornih za sanacijo niti malo ne zanima. Tega v svoji "oceni izvajanja in nadaljnji potek sanacije v družbi TAM MARIBOR, d.d.", z dne 28.03.1996, niti z besedo ne omenjajo! Trg je za njih španska vas.

Pripravljen sklep je takšen, da ne veš niti, ali gre za sanacijo ali stečaj! Ali je to sposobnost in strokovnost podpisanih na gradivu? Mar lahko takšni odločajo o mariborskem gospodarstvu in o mariborskem prebivalstvu, o Tamovcih?

Ali bo tudi to gradivo prikazano kot ponaredek? Ali ga bodo potokli tisti, ki slovensko gospodarstvo upravljajo iz foteljev in nimajo pojma o proizvodnji? Ali bo slovenska stroka pristala na takšno vsebino. Zaobšli so glavno vsebino poslovnega načrta - trg! Kje so finančniki, ekonomisti, pravniki, inženirji in tehniki, magistri in doktorji znanosti, kje je vlada? Mar res dajemo državo v roke hudiču? Pomen zgoraj naštetih možnosti bi rad potrdil vsaj z enim od primerov. Predstavil bom protokol z Albanijo, ki je nastal po tridnevnem poslovnem obisku albanske vlade, kjer smo bili gostje Ministrstva za industrijo in trgovino. Organizator poslovnega potovanja je bil TAM ZAGREB, d.o.o., pod vodstvom g. Marijana PLAŠČa, ing. str., in Sedat SINANIja, dipl. ing., zaupnika albanske vlade. Iz TAM MARIBOR sva sodelovala ga. Erna GRIČNIK in Janez LAH. S protokolom in njegovimi možnostmi sem takoj po vrnitvi obvestil SRRS, ministrstvo za GD, kabinet predsednika države, SID (Slovensko izvozno družbo), UO TAM in ministrstvo za energetiko, saj je za to področje bilo nekaj takojšnjih možnosti. Omenil bi možnost plasmana opreme iz rudnikov, ki se v Sloveniji zapirajo, v Albanijo. Lahko povem, da smo albansko ministrstvo s Tamovim programom tako navdušili, da naš odhod brez podpisa protokola za njih ni bil sprejemljiv. Dneve v Albaniji smo maksimalno izkoristili, tako da je zaključni sestanek prišel pod vprašaj časa. Vsebina protokola je dovolj razvidna v nadaljevanju, kjer ga objavljam nespremenjenega. Lahko dodam le še to, da smo uživali veliko zaupanja. To so nam povedali s ponudbo, da protokol zapišemo po naši predstavi kar v slovenščini, ker ga bodo kaseje sami prevedli. Protokol so brez pomisleka takoj tudi podpisali. Naj povem, da je bil dosežek neizmeren in da česa takega ni uspelo nobeni od delegacij, ki so se vrsto let pojavljale v Albaniji. Prizadevanja za prihod na ta trg pa so z veliko zagnanostjo prihajala od vse evropske konkurence. Med njimi bom omenil samo MERCEDES, IVECO, TATRO, VOLVO, SETRO itn. Informacija o stečaju, ki je prišla po našem potovanju, je protokol zelo načela, za kar mi ni bilo vseeno. To so naredili kljub temu, da so protokol kot poslovno tajnost dobili v roke že drugi dan po naši vrnitvi. Tako se lahko obnašajo le popolni diletanti in SKLAD ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE s svojimi uničujočimi kapitalskimi interesi. Iz naslovov, na katere sem gradivo poslal, ni bilo nikoli nobenega zanimanja niti odgovora. Kako neki, oni so izvajali svoje načrte.

PROTOKOL O SODELOVANJU TAM MARIBOR,d.d. - ALBANIJA

Prisotni:

TAM MARIBOR, d.d.:

g. Janez LAH, predsednik uprave TAM MARIBOR, d.d.

ga. Erna GRIČNIK, vodja projekta PRODAJA

TAM ZAGREB, d.o.o.

g. Marijan PLAŠČ, koordinator skupine za prenos tehnologije.

ALBANIJA

g. Jeton PARAPANI, direktor ministrstva za industrijo

g. Bashkim SYKJA, direktor ministrstva za industrijo -trgovina

g. Zef METARAKU, direktor ministrstva za industrijo -industrija

g. Krenar DOBI, dir. UPNA, Tirana - direktor mehansko predelovalne industrije

g. Adruhim HOXHAI, , Drač, direktor firme UMB

Namen obiska delegacije TAM MARIBOR, d.d., in TAM ZAGREB, d.o.o., ob sodelovanju g. SINANIJA v Albaniji je ugotoviti možnosti dolgoročnega sodelovanja z državo Albanijo na področju Tamovih programov. Osnova sodelovanja je obojestranska korist in čimprejšen skupen nastop na albanskem trgu.

Delegacijo je na nivoju ministrstva za industrijo sprejel dr. Genc LUARASI. Na sprejemu so bili izmenjani osnovni interesi, ki so se zaključevali s konkretnimi operativnimi možnostmi. Delegaciji je omogočen vpogled v dejansko stanje sorodne gospodarske veje v Albaniji. Predstavljeni sta firmi:

1. Firma UPNA (Uzina Preseve Ndrienit v TIRANI)

2. Firma UMB (Uzina mehanike Bujoesore v Draču)

Po ogledu dejanskega stanja in možnosti je opravljen ponoven obisk na MIT&T, v prisotnosti g. Bashkim SYKJA in drugih, kjer so se delegacije dogovorile za sledečo možnost sodelovanja po fazah.

Vstop firme TAM MARIBOR, d.d., je fazen.

1.faza:

Potrditev tržnih možnosti, resnosti sodelovanja in odprtje poslovne poti.

Testiranje tržišča in priprava na drugo fazo. V prvi fazi se odvija sodelovanje pri:

1.1. Prodaji lahkega tovornega programa (TAM 90 .. nosilnost BTO 3,5 do 5,0 t)
v različnih izvedbah.

1.2. Prodaji avtobusnega programa TAM 190 A 110 T

Vrednost dela naj bi se gibala v mejah 20 do 45 milijonov. Spodnjo mejo vrednosti del določi in sporoči TAM po preverbi praga rentabilnosti, glede na realizacijo.

Natančnejšo specifikacijo strukture potreb poda Ministrstvo za industrijo Albanije.

2. faza:

Nastopi po realizaciji 1. faze ali po podpisu ustreznih pogodb z garancijami, kot so bile predložene (državne in mednarodne). 2. faza je faza investiranja. V investiciji TAM MARIBOR, d.d., prevzema:

- pripravo podatkov za ureditev poslovnih prostorov
- predložitev lay - out za tovarno UMB (za katero je predan načrt in preverjena infrastruktura)
- pripravo prenosa tehnologije v Albanijo, najprej za proizvodnjo na albanski trg, vključno z ustreznimi pripravami, orodjem in drugim.
- usposobitev kadrov za montažo
- priprava organizacije in vodenja novega podjetja
- ocenitev in ceno svojega vložka
- uskladitev cenovnih razredov na programu 1. faze, glede na konkurenčne cene, ki jih predloži Ministrstvo za industrijo in trgovino Albanije.
- ureditev tehnologije in zagon proizvodnje v Draču, ki se organizira po SKD sistemu.

V investiciji Albanija prevzame skrb za ureditev poslovnih prostorov in zagotovi druge pogoje za nemoteno poslovanje. Druga faza se konča pri ustvarjeni realizaciji 1,5 - kratne vrednosti prve faze. (cca 60 do 65 milijonov DEM).

3. faza:

TAM MARIBOR, d.d., in novo podjetje TAM ALBANIJA pristopita k ureditvi servisne mreže na petih mestihv Albaniji.

Dokončno se uredi prenos proizvodnje v DRAČ po logistiki, tehnologiji in normativistiki TAM MARIBOR, d.d.. Proizvodnja je namenjena za albanski trg, ustvari pa se pozicija za izvoz na nove trge, ki jih določi TAM.

Uvedba in izvedba proizvodnje in poslovanja se realizira pod nadzorom strokovnjakov TAM in ob sodelovanju strokovnjakov iz ALBANIJE, ki sčasoma prevzamejo vodenje poslovanja. Hkrati se pristopi k določitvi elementov, ki bi se lahko proizvajali v firmi UPNA, za kar bi s strani TAM poskrbeli za softwerski del. Hartwerski del suportira ALBANIJA.

4. faza:

Investicije se razširijo tudi na druga gospodarska področja, če bodo ustvarjeni pogoji in bo obstajal skupen interes. Osnova je vsekakor uspešnost realizacije predhodnih faz.

5. faza:

Možen prenos katerega od avtobusnih programov.

DINAMIKA IZVAJANJA

faza:	začetek	konec	opomba
prva	20. - 30. februar 1996	predv. julij 96	po realiz. 45 milijonov DEM
druga	julij 1996	marec 1997	realizacija 67,5 milijonov DEM
tretja	marec 1997	junij 1998	real 70 milijonov DEM
četrti	junij 1998	nedoločeno	v funk. interesa
peta	januar 1999	nedoločeno	v funk. interesa

TAM MARIBOR,d.d., pričakuje ogled in predstavitev podjetja v Mariboru. Datum določi ministrstvo Albanije. Protokol pa ima tudi pomen uradnega vabila v Slovenijo.

S tem delegaciji z zadovoljstvom zaključujeta razgovore v TIRANI in pričakujeta realizacijo protokola, za kar bosta uredili vse potrebno.

Protokol smo podpisali vsi prisotni.

Posli z GRČIJO, IRANOM in EGIPTOM so bili v primerjavi z albanskim še neprimerno bližje realizaciji. To potrjuje visoko stopnjo možnosti novih naročil. Hkrati pa to nedvoumno potrjuje delovanje SKLADA in države v smeri uničenja podjetja.

TAM lahko več kot 80 odstotkov proizvodnje proda na tuje trge. Pri tem ni upoštevan bivši jugoslovanski trg, ki se Tamu zaradi v preteklosti kupljenih 100.000 vozil enostavno ne more izmuzniti. Potrebe bivšega jugoslovanskega trga so v prikazanih možnostih postavljene celo na spodnjo vrednostno mejo.

PISMA ministru za GOSPODARSKE DEJAVNOSTI

NEPLAČANO DELO

Ptuj, 20.05.1996

Metod DRAGONJA, minister za GD

Povsem razumljivo je, da ste s svojim delom zelo zasedeni. Povsem razumljivo je tudi, da bi bilo korektno opraviti to, kar ste obljubili - realizirati plačilo dolgov, poslati predlog pogodbe. Kljub vaši zasedenosti ne morem razumeti odnosa do moje situacije in do vaših osebnih obljub.

Očitno je v vašem delu prisotna metoda zavlačevanja. Vendarle sem pričakoval vsaj malo obzirnosti do opravljenega dela. Dobro veste, da sem delo v TAM-u zelo korektno in vestno opravil. Dobro veste tudi, da je potrebno naročeno, pravično in pošteno opravljeno delo plačati. Mar menite, da bom v strahu pred vašo ignoranco zavlačeval z nadaljnjimi koraki, ki morejo slediti. S svojim ravnanjem le potrjujete svoj odnos in odnos te vlade do pravično in dobro

opravljenega dela. Očitno je, da podpirate in plačujete le neuspešne, kršitelje zakonov, tiste, ki izvajajo mahinacije po, za vas, sprejemljivih metodah. Mar mislite, da bo vedno tako? Žal mi je, da lahko imate do ljudi takšen odnos. Potrjujete se v dejanjih!

Morda bi lahko vsaj pošteno povedali, kot mislite. Žal mi je tudi, ker me prisiljujete v zaostrene korake, ki jih človek najtežje naredi. Poznate zgodbo o peku in kmetu. Ta se vedno uresniči in nikoli ni izjeme. Mar vam vaše besede, izrečene po telefonu, TV in v drugih javnih nastopih, ne pomenijo nič. Mar to niso vaše besede in vaša vest in vaša zgodba? Mar ste prepričani, da je sprenevedanje, izmikanje, bežanje pred resničnostjo zgodba o uspehu? Le kako se počuti človek, ki ne more izpolniti nobene svoje obljube? Mar lahko zapolnitev duhovne praznine dosežete z življenjem v varljivem svetu? Mar lahko to praznino zapolnite z nevoščljivostjo, arogantnostjo, neodgovornostjo, narcisoidnostjo, zadržanim denarjem in še s čim? Kakšen je vaš resničen odgovor, g. minister? Verjetno poznate resnico ali pa resnica tudi za vas ne obstaja več? Mar tudi vi verjamete, da ni RES (prav) več čisto nič in da ni večje in manjše resnice. Resnico si vsak namreč lahko naredi tudi sam. Gre le za vprašanje, koliko resničnosti je v njej in če je dovolj, da počasi, čisto počasi resnice ne ubija, dokler ne ubije vsega dobrega v človeku, ki se bori za resnico, na koncu pa se izkaže, da se je boril za neresnico. Tak človek na koncu razume tudi to, kaj je resnica in pravičnost! in kaj je poštenje!

TUDI PO 300 DNEVIH NI PLAČILA

Ptuj, 13.10.1996

g. Metod DRAGONJA, minister
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKE DEJAVNOSTI
Kotnikova 5, 1000 LJUBLJANA

Zadeva : **Plačilo stroškov**

Danes je 300 dni, odkar sem se začel ukvarjati s problemi TAM MARIBOR, d.d., in tam delati. Po dogodkih, ki so se zgodili 15. 03. 1996, ste na vaš dolg pozabili in niste uredili plačila stroškov. **NISEM ŠE DOBIL NITI TOLARJA.** Nimam kritih niti stroškov za potovanja v tujino (za pridobivanje dela, 2x Frankfurt, banka - Frankfurt, Švica, Rijeka-Hrvatska), ki so pomenili precejšen strošek. Plačanega nisem dobil niti toliko kot MAKUC. Niti toliko kot SENICA, niti toliko kot čistilka, niti toliko kot vratar. Ni izpolnjena vaša obljuba, da boste najprej poskrbeli za delavce, ki smo delali za TAM. Moje plačilo je vaše. Vi ste si vzeli pravico naložiti delo in vzeti plačilo. Vi ste si vzeli pravico uničiti TAM. Vi ste si vzeli pravico napraviti tisoče socialnih podpirancev. Vi ste si vzeli pravico razpolaganja s tujo

lastnino. Vi ste si vzeli pravico razsojati o družinski sreči družin TAMOVCEV. Vi si jemljete pravico najvišjega, razsojati. Vendar še zdaleč nimate te pravice. Le napuh in narcisoidnost vam govori, da to pravico imate. Povedano vam bo, da te pravice nimate. Nimate pravice nepošteno in zaničevalno delati. Nimate pravice goljufati. Nimate pravice lagati. Nimate pravice delati ničesar proti božjim zakonom. Nimate pravice jemati, kar ni vaše. Za to pravico, ki si jo jemljete nosite, vso odgovornost. Ponovno vam povem, da za nič od tega, kar počnete nimate pravice. Vse je v nasprotju z moralo, etiko, kulturo, tradicijo slovenskega naroda in božjega občestva.

Očitno je, da si zelo prizadevate v iskanju načinov, kako iz dneva v dan izigrati dogovorjeno situacijo. Mar ni vsak človek, ki opravi naročeno delo, opravičen do plačila. Mar zato nimamo zakonov, ki veljajo? Upam, da poznate zgodbo o peku in kmetu. Vaša pekovska vloga vam gre dobro od rok. Pričakujem, da jo boste igrali tudi, ko pride novi čas in da se takrat vaše vloge ne boste sramovali in je zanižali.

Zelo sem vam hvaležen za 9 mesečna prizadevanja, da bi uredili plačilo, kajti ostalo je le pri njih. Vse Vaše dosedaj dane obljube so se ponovno izkazale za prazne. Res imate sposobnost prizadevati si. Ves čas sem vedel, da sem preveč pričakoval, tako kot sem vedel, da je vaš interes za rešitev Tama "blef". Preveč pričakuje tudi slovensko gospodarstvo. Preveč pričakujejo vaši volilci. Zagotovo so veliko, veliko preveč pričakovali TAMOVCI! Očitno je, da človek od vas ne pričakuje preveč le, če ne pričakuje nič, oziroma le, če pričakuje manj kot nič. To res znate početi.

Seveda mi je jasno, da vas s tem pismom ne bom pripravil do tega, da bi zadevo uredili. Nakopal si bom samo še nekaj več Vaše jeze. Tudi ne pričakujte, da bom za Vami moledoval. Moja sreča po 15. marcu je, da še živim. Živim pa mirno, saj nisem nikomur ničesar dolžan. Svoje delo opravljam, kolikor zmorem, kvalitetno in pošteno. Nekoč se bo pokazalo, ali je vredno tudi plačila.

Tudi Vi opravljate delo. Ali zato ne prejemate nobenih plačil? Mar vaša družina, otroci in žena, živijo od obljub? Mar tudi Vi podarjate vaše delo vbogajme? Mar bi Vi razumeli neplačilo vašega dela? Mar bi to razumela DRNOVŠEK in KUČAN? Mar dela kdorkoli, ki ga poznate, zastonj? Če je tako, tudi sam z veseljem pozabim na plačilo za delo v TAM.

Po današnjih več kot **350 telefonskih klicih**, po več kot **100 (sto) vaših vaših** obljubah, ki jih imam nekaj posnetih tudi na magnetofonski trak, je jasno samo to, da imate trdo in debelo kožo kot slon. Ne cenite nobene svoje besede. Vaš odnos do mene pa razumem kot odnos človeka do mrtvega psa, ki ga na srečanju ob cesti še obrca.

Lahko me kaznujete. Lahko me poizkušate ponovno spraviti s sveta, lahko uničite moje telo. Nikoli ne boste uspeli uničiti mojega duha, moje svobode do lastne misli. Tudi mojega mnenja o vas ne morete spremeniti. Sprementiti ne morete niti samega sebe. Vaš problem ostaja in bog vas bo zagotovo poplačal.

Lep prisrčen pozdrav !

p.p.

V četrtek, 10. oktobra 1996, sem vam poslal pismo z dogovorjeno vsebino, ki pa se je v vaši korenspondenci izgubilo.

Tako se je v zadnjih osmih letih zgubilo prvo moje pismo! In prav pri vas! Sporočite, če vam pošljem kopijo pisma!

PISMA UO TAM MARIBOR, d.d.

PISMO, predsedniku UO TAM MARIBOR, d.d.

Maribor, 04.03.1996

SPOŠTOVANI namestnik UO Miran VERDEL !

Že od 16.02.1996 poizkušamo z Vami uskladiti gradivo za nujno sejo UO. (Urejuje jo sekretarka ga. Dragica ZELENIK). Žal še do danes, 04.03.96, nismo mogli zagotoviti termina za skupen sestanek!

Situacija v TAM postaja kritična, saj skupina, ki se ni hotela vključiti v sodelovanje in delo pri izvajanju sanacije TAM, deluje mimo, **z vaše strani postavljene legitimne uprave**. Torej deluje kot "uprava v senci" in poizkuša tok dogodkov postaviti iz strokovnega v politično okolje. Na to Vas moram opozoriti v interesu TAM MARIBOR, d.d., njenih delavcev in Vas kot predsedujočega najbolj odgovornemu organu. Dogodki kažejo, da so za dosego svojih ciljev pripravljene početi umazanije proti upravi ali proti njenemu predsedniku. Vsekakor pa lahko ugotovim, da niso pripravljene dostojno in poslovnežem primerno sestati za isto mizo in poiskati skupno rešitev v dobro TAM.

Moti me, ker dvomesečnim zelo vzpodbudnim in objektivnim poslovnim rezultatom, ki so preverljivi in veliko boljši od poslovnih rezultatov v katerem koli mesecu zadnjih dveh let, nihče iz UO TAM ne posveti nobene pozornosti. Na ta način, ne samo da ne pomagata pri reševanju zapletenih razmer, ampak celo dajete potuho in podpirate proti Tamu delujoče sile.

PRIČAKUJEMO, da boste kot namestnik predsednika UO TAM MARIBOR, d.d.:

1. nemudoma sklicali sejo UO TAM MARIBOR, d.d., v sestavi :
  - člani UO TAM MARIBOR, d.d.
  - minister DRAGONJA
  - v.d. direktorja SKLADA RS ZA RAZVOJ - NEMEC
  - uprava TAM MARIBOR, d.d. (ŠTIC, LUKARIČ, LAH)
2. odpravili neenotnosti in nejasnosti, glede usode TAM Maribor. Dvojno vodenje navzven deluje maksimalno negativno. Odstopati začenjajo tudi do sedaj najvztrajnejši poslovni partnerji. Zelo ogrožena pa postajajo nova dela, ki jih imamo v fazi pred podpisom pogodb.
3. na seji potrdili ali zavrgli predlog za zamenjavo dveh glavnih akterjev "uprave v senci", ki deluje mimo legitimne uprave TAM MARIBOR, d.d., (kar z v.d. direktorjem SRRS in še kom !?). Predlog Vam pošiljam preko sekretarke.

Legitimna uprava se je želela, dne 10.02.1996 (sobota) in dne 17.02.1996 (sobota), seznaniti z eventualno drugačnim in boljšim načinom sanacije Tama, ki ga je menda "uprava v senci" predlagala NEMCU. Na nobenega od predlaganih terminov gospodov ni bilo, kljub temu da smo prišli in jih čakali vsi najpomembnejši vodilni delavci Tama in "legitimna uprava". Njihovega predloga še do danes nismo videli in se z njim niti neuradno niti uradno nismo mogli seznaniti. Dobili smo le pismo (dva dni pred drugim terminom), ki vam ga tudi prilagamo.

V primeru, da se vam zdi "uprava v senci" boljša od naše in bo ustrežnejša za rešitev Tama, nas z razrešitvijo ne boste užalili. **Morate se odločiti le med priznanjem "legitimne uprave" in priznanjem "uprave v senci"**. V resnici pa se boste odločili med programom in ekipo za sanacijo in programom in ekipo, ki je delovala že lansko leto in deluje še sedaj pri pripravi pogojev za stečaj. Poslovni rezultati, ki jih sedaj dosegamo, odstopajo od rezultatov, predvidenih v sanacijskem programu. So uspešnejši in za sanacijo veliko ustrežnejši! V resnici zelo odstopamo od sanacije in od zakona zaradi večje uspešnosti !?

S spoštovanjem !

Odgovor pričakujem danes, dne 04.03.1996 !

Opomba pisca: Tudi na to pismo se nihče z ničemer ni odzval. Šele po vmesnih posredovanjih je bila 8. marca sklicana seja. Tudi to sejo je VERDEL predstavljaj iz ure v uro. Nezaslišano !

Na sejo je bil pravočasno poslan predlog za razrešitev dveh v "upravi v senci" delujočih direktorjev. Razlogov za razrešitev je bilo več kot preveč. V predlogu sklepa je le osrednja ugotovitev. Če bi sekretarka, ki je zagotovo vedela za zadnje "sicer nepravilne in nelegitimne razporeditve direktorjev", na nepravilnost opozorila, bi bilo vse drugače. Najverjetneje bi sam preveril dejansko pravo in legitimno pot in v skladu z njo tudi ukrepal. Tega ni storila zaradi svoje vpletenosti, predvsem pa zaradi lastne koristi, ki sem jo že opisal.

PISMO SINDIKATOMA

POBUDA

Datum, 28.03.1996

Ko je postalo jasno, da je neodločnost vodstva sindikatov očitna in da sta bolj na strani uničevalcev Tama kot delavcev, ki bi jih naj zastopala, sem na njiju naslovil opozorilno pismo. Žal na to nikoli ni bilo niti odziva, kar potrjuje moja predvidevanja o vpletenosti sindikata Sk_eI v divje lastninjenje in nečedne finančne malverzacije, kot je razvidno tudi iz poročila agencije (bivše SDK). Pravtako potrjuje sodelovanje sindikatov (bolje njunih predsednikov) v načrtnem zmanjševanju zaposlenih pod kritično mejo. Pričakujem, da bo vsaj eden od obeh predsednikov iz prepričanja, da lahko še naprej deluje z argumentom moči, poizkušal zanikati svojo krivdo. To bo storil tisti, ki je v resnici bolj kriv. Toda tudi, če bo to naredil, se njegova odgovornost do takšnega početja ne bo zmanjšala. Na cesto je bilo vrženih 8.300 delavcev Tama, ki jih je sindikat pustil na cedilu. Na cesto so vržene tudi perspektive in možnosti za delo in življenje.

Sk_ei (g.GAJZER Drago)

in

NEODVISNI SINDIKATI Slovenije

(g. PAJEK Vladimir)

Pričakujem, da ste resno zainteresirani za sanacijo in obstoj poslovno uspešnih proizvodnih programov Tama, ki bodo zaposlovali optimalno število delavcev (čez dve leti minimalno 4.000). Pošiljam vam predlog, oblikovan tako, kot ga lahko v vašem interesu aktivirate ter s tem preprečite prenos podjetja iz delavčevih rok v roke neustreznih individualnih kapitalskih interesov - **SKLADA ZA RAZVOJ REPUBLIKE SLOVENIJE**. Upravičeni ste do takega koraka. To je žal edina še preostala pot za preprečitev najhujšega.

Še je čas !

Sedaj je res zadnji čas!

priloga: SKLEP SKLADA O PRENOSU !

PRIČAKOVANJA

Marsikdo bo videl moje pisanje v luči napadov na vse in na vsakogar. Velikost nepravilnosti je odraz nepravne države, kar bo večina prepoznala, ko se bo začelo dogajati nasprotno, torej pravna država in ko bodo stvari postajale normalne. Tako kot ne bi znali ločiti vremena, če ne bi spoznali vseh njegovih različic, tako tudi nikoli ne bomo prepoznali prave pravne dežele, če se ne bo začela dogajati. Dogajati pa se bo začela, ko se bo dogajalo nasprotno. Zame se le v pravni državi dogodki dogajajo normalno. V nepravni državi se dogajajo dogodki nenormalno. Normalno pa se bodo začeli dogajati, ko bo za vse dobro, ko ne bodo eni nad drugimi zaradi egoizma, privilegiranja, nasilja, ko bo samospoštovanje slonelo na etiki, morali in samokritičnosti, ko bo življenje teklo po desetih božjih zapovedih, ker bomo sami tako želeli. Ko bo to doseženo, bodo zdravje, duševni mir in resnica naša vsakdanjost, življenje pa bo postalo lepo v luči medsebojne ljubezni in zaupanja. Ne vrag, le sosed bo mejak. To razumem za normalno. Dogajanja, ki jih v opisujem, so nenormalna, saj nam vsem povzročajo veliko gorja, strahu, nezaupanja, nevoščljivosti, negotovosti in nas zvblijajo v objem nenormalnega. Zato vem, da je moj odziv na dogajanja normalen, ker to preziram in kritiziram. Kljub temu bo marsikdo, ki pravi, da je bolj prav tisto, kar zagovarja in počne večina, imel moje početje za nenormalno. Kdor bo zašel na pot te dileme, naj še enkrat previdno, razumno, nepristransko in v strogem samoopazovanju prebere poglavje "Zakaj? Zato!" Razumem, da se

zaradi nevarnosti, ki je skrita za odkritostjo, večina odloči, da stvari in dogodke pusti pri miru ali celo prizna napačna dejanja za pravilna. Seveda pa oporekam, da ima prav. Še več, dovoljujem si misliti, da krepi nenormalno. Nenormalnosti marsikdo v sebi ne prizna. S tem pa ni tvorec niti sotvorec v prizadevanjih za dolgotrajno srečo, nezaskrbljeno, srečno in zdravo življenje.

Po vsem napisanem se počutim bolj **svobodnega in mirnega**. Vendar se vprašujem, v kaj me bo tok dogodkov zaradi tega potegnil sedaj. Tega ne vem. To ve samo on, ki je naš stvarnik! Mar me čaka maščevanje vladajočih in opisanih, napad novinarske in kvazi strokovne srenje? Morda me čaka KRIŽMAN"SKAJA" IN KRAMBERGER"SKAJA" situacija ali še kaj hujšega, oplemenitenega z mučeniškimi uverturami in dodatki. Morda me čaka pot med norce ali tiste, ki zaradi ljudi na oblasti in po njihovi želji sedejo na zatožno klop in v zapor. Morda mi bo **onemogočeno** predstaviti in promovirati mojo zadnjo iznajdbo, ki bi bila koristna tudi predstavnikom zdajšnjih "individualnih kapitalskih interesov" Upam, da se dejanje ne bo obrnilo k moji družini, predvsem k mojim otrokom.

Ali se bo odvilo nekaj čisto nepričakovanega, kar je za vsakega človeka določeno z usodo in poklicanostjo v zemeljsko občestvo?

Vse bom sprejel s ponosom, hvaležnostjo in veseljem. Z dušnim mirom, ki sem ga deležen, lahko stopim v vsako žerjavico, da iz nje odnesem kaj dobrega za poštene, tlačene, preganjane, prezirane brezdomce, spodkopane in celo za pokopane v božji milosti.

Napisanega je veliko neprijetnega, zato bi bil srečen, ko mi česa ne bi bilo potrebno napisati. Nikomur nisem želel nič hudega. Spoznal sem le, da se Bog TAM, ki sem ga želel povzdigniti k zdravju, nikoli ne bo mogel meriti z vsemogočnim pravim Bogom. Za marsikoga bi že ta bog pomenil lažje življenje. Vanj bi bilo potrebno le dovolj verjeti in zato še več narediti.

Očitno je bilo za zdravljenje prepozno in premalo storjenega. Vere vseh, ki so verjeli v TAM, je bilo premalo. Obsedel in zasedel ga je hudič. Če mu s svojo voljo tega ne bo nihče preprečil, ga bo za vedno uničil. Če bo tako, bo tudi to nenormalno, in tisti ki v njegovem imenu to počnejo so nenormalni. Vendarle se vedno vzpostavi uravnoteženo stanje. Tudi med normalnim in nenormalnim. Kdaj se bo to zgodilo pri nas in kakšno ceno bomo plačali, bo pokazal čas.

S tem svojim opozorilom želim preprečiti hudo in še hujše. Če mi je to vsaj malo uspelo, sem globoko v sebi še bolj miren!

Tik pred oddajo knjige v tisk, se je na moji delovni mizi znašel listek, na katerem je pisalo:

"Kdor odkrije kaj novega, novo pot, nova spoznanja, se mora vedno odtrgati od množice, kršiti nepravilna pravila in premagovati odpor tistih, ki hočejo ostati pri starem."

Trdno verjamem, da je moja metoda, uporabljena za reševanje takšnih in enostavnejših problemov, kot je bil TAM nekaj novega. Z njo lahko tudi iz nekaj dobrega in uspešnega neredim še boljše in uspešnejše. Z njo si lahko pomagamo, ko hočemo iz nič narediti nekaj.

Zato jo bom predstavil v novi knjigi in temu se za nobeno ceno ne bom odrekel.

Janez LAH